

Kiến thức 233 gia đình

Phụ san báo Nông Nghiệp VN

Sống với
người **VỢ**
THÀNH ĐẠT

Bí kịch gia đình
CỦA NHỮNG NGƯỜI NỔI TIẾNG

CÔNG TY CAO SU ĐỒNG NAI

★ ĐỊA CHỈ: XÃ XUÂN LẬP - HUYỆN LONG KHÁNH - TỈNH ĐỒNG NAI

★ ĐIỆN THOẠI: 061. 726303 - 061. 726333 ★ FAX: 061. 726343

Trụ sở công ty.

**VĂN PHÒNG
ĐẠI DIỆN TẠI
TP. HỒ CHÍ MINH**

39 BẾN VÂN ĐÓN, QUẬN 4,
TP. HỒ CHÍ MINH.

- ĐIỆN THOẠI: 08. 9400345

- FAX: 08. 9400874

Giám đốc
NGUYỄN THÀNH CHÂU

- Ngày thành lập: 2-6-1975.
- Sản lượng: 44.000 tấn/năm.
- Tổng diện tích: 39. 446 ha.
- Cán bộ CNV: 15.000 người.

Cạo mủ cao su.

Kiểm tra chất lượng sản phẩm.

Công ty sẵn sàng hợp tác, liên doanh
với các đơn vị trong & ngoài nước.

Độc trong số này

• Nhân kỷ niệm ngày cách mạng Tháng Tám (19-8-1945) và ngày Quốc khánh (2-9-1945): Những ngày cuối của triều đình Huế **Nguyễn Xuyên 3** • Một câu chuyện cảm động: Những tâm hồn cao thượng trong một nền kinh tế thị trường **Đinh Văn Cơ 6** • Nhân ngày khởi nghĩa cướp chính quyền (19-8-1945): Về thăm làng quê có ông chủ tịch 21 tuổi **Đức Anh 11** • Nhân thất bại của bóng đá Việt Nam qua Cup LG' 2002: Chưa bao giờ xuống thấp như bây giờ **Thanh Thảo 14** • Báo động một thực trạng: Mùa hoa anh túc trên bản làng Tây Bắc **Nguyễn Quyết Thắng 16** • Tháng tám nhớ Xuân Quỳnh: Cuối trời mây trắng bay **N.Q. Thân 20** • Chuyện trong nhà: Đừng xem nhẹ những bữa ăn gia đình **Trần Kỳ Nguyên 24** • Kể chuyện gia đình tôi: Xin đừng tự nguyện làm ngôi thứ hai **Anh Minh 26** • Gia đình muôn vẻ: Sống với người vợ thành đạt **Thu Quỳnh 28** • Bài học đường đời: "Già néo đứt dây" **Yên Định 30** • Phim trên truyền hình VTV1: Thời thanh xuân **T.H 32** • Thời trang trẻ: Lời thì thầm của đất **P. Chi 34** • Tin nóng... nóng **36** • Duyên dáng và sang trọng **P.Khanh 38** • Bi kịch gia đình của những người nổi tiếng: Tom Cruise và Nicole Kidman? **40** • Phim đang chiếu trên VTV3: "Danh

ẢNH BÌA 1: Diễn viên Hàn Quốc
Kim Hyun Ju.

ẢNH BÌA 4: Lời thì thầm của đất.

Kiến thức gia đình

Phụ san báo NN Việt Nam
Ra hàng tháng vào ngày 8-18-28

• Tổng Biên tập: LÊ NAM SƠN • Phó TBT: Trịnh Bá Ninh • Mỹ thuật: Nguyễn Chinh.
• GPXB số 02/GP - BVHTTdo Bộ Văn hóa Thông tin cấp ngày 02-01-2001 • Thiết kế, dàn trang tại Phòng Kỹ thuật vi tính Tòa soạn KTGD • In tại Nhà in Báo NHÂN DÂN TP. Hồ Chí Minh • TRỤ SỞ: - TP Hồ Chí Minh: 58 Nguyễn Bình Khiêm, quận 1 * Tel: 8299791 * Fax: 84.8.8241341 * Email: ktgd@hcm.vnn.vn - Hà Nội: 14 Ngô Quyền * Tel: 8250174 - 8256492 * Fax: 84.8.8252923 * Email: baonnvn@fpt.vn - Văn phòng miền Trung - Tây Nguyên: 5 Tháp Bà, TP. Nha Trang * Tel: 058-831022 - Văn phòng đại diện ĐBSCL: 49 Lý Tự Trọng, TP Cần Thơ * Tel: 071-835431 • Thư và bài xin gửi về: 58 Nguyễn Bình Khiêm, Quận 1, TP Hồ Chí Minh * Email: ktgd@hcm.vnn.vn .

gia vọng tộc" **Huỳnh Hồng 46** • *Câu lạc bộ Những người "ghét" thơ*: Sự ngoa ngôn dịu dàng **Thị Sĩ Dòm 49** • *Nhìn từ giảng đường*: Hề sang em lại lang thang kiếm sống **Khắc Giời 50** • *Nhân hội nghị Bộ trưởng Kinh tế ASEAN tại Malaysia*: AFTA... Bao giờ đến lượt chúng ta? **Duy Chiến 52** • *Số tay phóng viên*: Khi nghệ sĩ ăn đòn dư luận **T.H 55** • *Đời sống văn nghệ*: Ca khúc viết theo đơn đặt hàng **Lê Thiếu Nhơn 58** • *Ký sự miệt vườn Nam bộ*: Những chiếc lu vùng sông nước Rạch Dừa **Tuy Hoà 61** • *Kẻ nói đi người nói lại*: Bạn có ghét chính mình không? **Kim Bông 64** • *Tư liệu nhiều kỳ*: Cuộc đời những tổng thống Mỹ - Abraham Lincol (1809-1865) **Tuệ Nhi 66** • *Nhìn*

ra thế giới: Tầng lớp nhà giàu mới ở Trung Quốc **Hoàng Oanh 70** • *Ký sự những mối tình karaoke*: Cô nàng May mắn và bà lão rủi ro **Mô Tòa 72** • *Trắc nghiệm hôn nhân*: Thử coi, chồng bạn là người thế nào? **Anh Côi 76** • *Guinness* **Thùy Vân 78** • *Pháp luật và gia đình* **L.S Trịnh Thanh 80** • *Câu chuyện vụ án*: Cái chết bi thảm của người phụ nữ có bộ ngực silicon to nhất thế giới **X.C 82** • *Không môn đăng hộ đối* **Nguyễn Lương Hién 84** • *Sách dạy con bán chạy hàng đầu ở Đài Loan*: Sáng tạo bản thân **Thái Thanh 85** • *Để có bàn tay đẹp* **Nguyễn Lương Hién 89** • *Mẹo vặt*: Khử mùi vị lạ cho tủ lạnh **Lê Châu 90** • *Tạo nguồn thực phẩm bổ sung cho bữa ăn gia đình* **Thu Hồng 91** • *Tư vấn tiêu dùng*: Nhập hàng linh kiện máy vi tính **Quỳnh Hoa 92**.

Và các chuyên mục:

- *Diễn đàn gia đình* **44** • *Thơ tình bạn đọc* **48** • *Tâm tình bạn trẻ* **56**
- *5 phút thư giãn* **81** • *Giải đáp y học* **94** • *Thời sự 10 ngày qua* **96**
- *Trao đổi với bạn đọc* **98** • *Kinh tế gia đình* **100** • *Nội trợ* **102**
- *Tìm bạn* **103**. ■

**NHÂN KỶ NIỆM CÁCH MẠNG THÁNG TÁM (19-8-1945)
VÀ QUỐC KHÁNH (2-9-1945):**

Những ngày cuối cùng của triều đình Huế

Những ngày trung tuần tháng 8 năm 1945, không khí khởi nghĩa tung bừng khắp kinh đô Huế. Nhà nào cũng may cờ, viết khẩu hiệu. Nhiều đoàn thanh niên nam nữ mang theo gậy gộc, giáo mác từ nông thôn kéo về thành phố.

Sáng 23-8-1945, ông Nguyễn Xuân Dương, Chánh văn phòng Bộ Nội vụ của chính phủ Trần Trọng Kim, được ông Tôn Quang Phiệt trong Ủy ban khởi nghĩa Thừa Thiên - Huế, giao nhiệm vụ đưa tối hậu thư cho vua Bảo Đại, đòi nhà vua phải trả chính quyền cho nhân dân và hứa sẽ bảo đảm tính mạng, tài sản cho hoàng gia với các điều kiện dưới đây:

1. Nhà vua phải giao lại cho chính quyền cách mạng đội lính khố vàng, với tất cả trang bị, vũ khí, đạn dược.

2. Nhà vua phải báo cho Nhật biết là triều đình đã trao tất cả quyền bính cho chính quyền cách mạng.

3. Nhà vua phải điện ra lệnh cho tất cả các tỉnh trưởng phải giao chính quyền cho cách mạng, tức là cho Việt Minh.

Tối hậu thư hạn cho nhà vua phải trả lời trước 13 giờ 30 ngày 23-8-1945 và cử ông Phạm Khắc Hòe làm liên lạc giữa nhà vua và chính quyền cách mạng.

Đúng 12 giờ 25, nội các họp dưới quyền chủ tọa của nhà vua và gồm có: Trần Trọng Kim, Trần Văn Chương, Trần Đình Nam, Trịnh Đình Thảo, Vũ Văn Hiến và Nguyễn Hữu Thí. Nội các đã chấp nhận các điều kiện của Việt Minh nêu trong tối hậu thư và nhanh chóng thông qua chiếu thoái vị do ông Phạm Khắc Hòe dự thảo, và được nhà vua phê chuẩn.

Chiếu thoái vị được lập tức niêm yết tại Phú Văn Lâu, đồng thời được sao gửi toàn văn cho các ông khâm sai Bắc bộ, Nam bộ và tất cả các tỉnh trưởng Trung bộ.

Trong đêm 23-8-1945, Bảo Đại nhận được bức điện của Ủy ban nhân dân Cách mạng Bắc bộ từ Hà Nội đánh vào: "Một chính phủ nhân dân cách mạng lâm thời đã thành lập. Chủ tịch là Cụ Hồ Chí Minh. Yêu cầu đức vua thoái vị ngay để củng cố và thống nhất nền độc lập nước nhà"⁽¹⁾. Những vị ký tên trong bức điện gồm có: Nguyễn Xiển, Nguyễn Văn Huyền, Ngụy Như Kon Tum...

Sáng ngày 29-8, nhân dân Huế tổ chức mít tinh trọng thể ở sân vận động để nghênh đón phái đoàn chính phủ Cách mạng từ Hà Nội vào nhận sự thoái vị của vua Bảo Đại, gồm có: ông Trần Huy Liệu, trưởng đoàn và hai ông Nguyễn Lương Bằng, Cù Huy Cận.

Đúng 4 giờ chiều ngày 30-8, xe phái đoàn chính phủ Cách mạng tiến thẳng vào cửa chính giữa của Ngọ Môn, trước những tiếng hoan hô nhiệt liệt của hơn 5 vạn nhân dân nội, ngoại thành Huế.

Trong buổi lễ thoái vị của mình, Bảo Đại đọc tờ chiếu thoái vị một cách xúc động, có khi tất cả tiếng, có đoạn: "... Còn về phần riêng trăm, sau hai mươi năm ngai vàng bệ ngọc đã biết bao ngậm đắng nuốt cay, từ nay trăm lấy làm vui được làm dân tự do của một nước độc lập chứ trăm nhất quyết không để cho ai lợi dụng danh nghĩa của trăm hay của hoàng gia mà lung lạc quốc dân nữa.

Việt Nam độc lập muôn năm!

Dân chủ Cộng hòa muôn năm!"⁽²⁾

Khi Bảo Đại vừa dứt lời thì trên kỳ đài, cờ vàng của nhà vua từ từ hạ xuống và lá cờ đỏ sao vàng năm cánh được kéo lên giữa những tiếng hoan hô như sấm, cất ngang bởi 21 phát súng lệnh vang lên chào quốc kỳ mới của tổ quốc hồi sinh. Tiếp đến, Bảo Đại đưa hai tay lên trao cho Trưởng phái đoàn đại biểu Chính phủ chiếc quốc ấn bằng vàng nặng 11,2368 kg và thanh quốc kiếm để trong vỏ bằng vàng nạm ngọc.

Nhận ấn kiếm xong, ông Trần

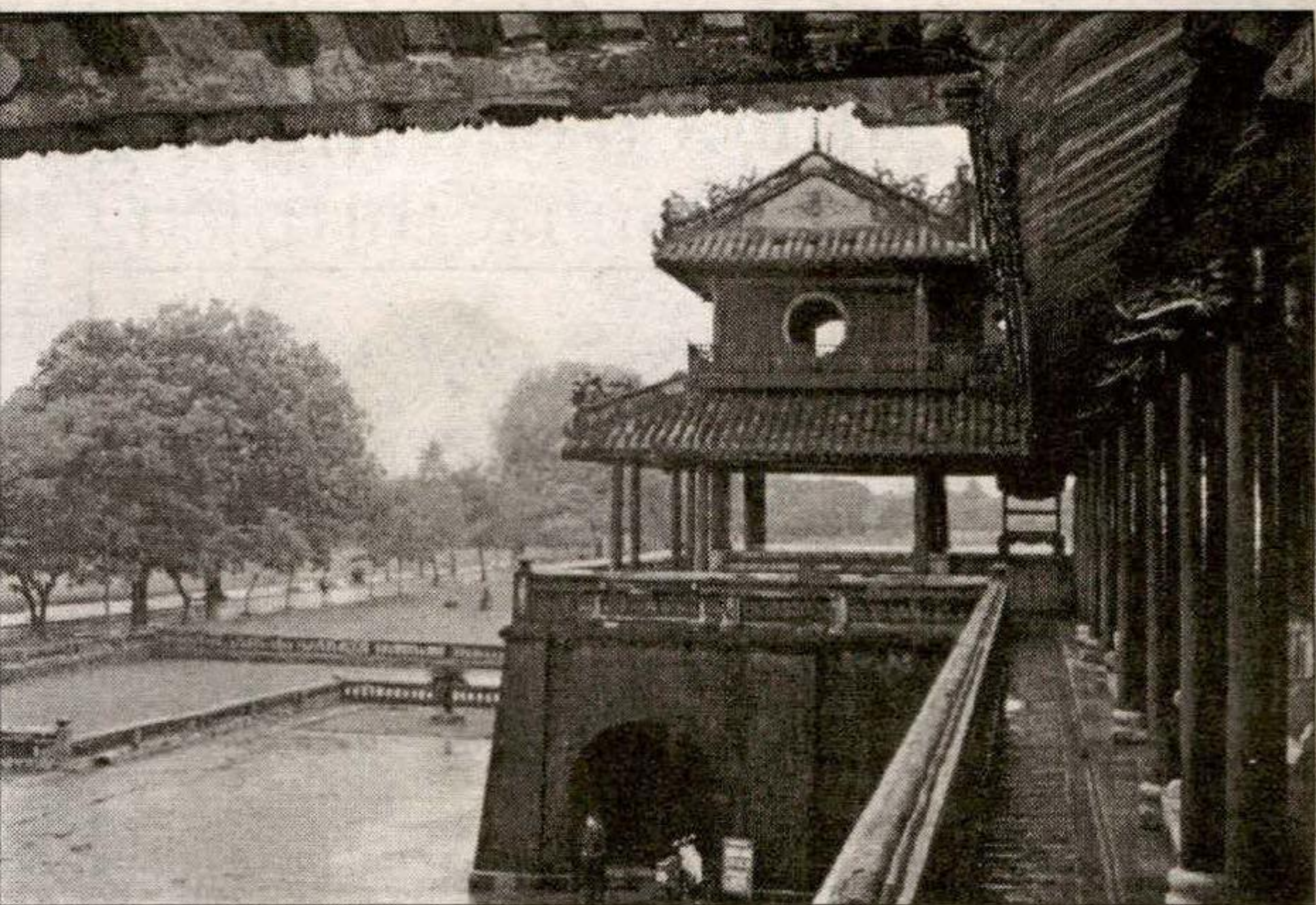
Huy Liệu đọc lời phát biểu tiếp nhận sự thoái vị của vua Bảo Đại, có đoạn:

"Anh chị em đồng bào!

Lịch sử nước nhà đã tới một giai đoạn mới: chính phủ đế chế phải nhường chỗ cho chính thể dân chủ cộng hòa. Đó là nguyện vọng chung của toàn quốc dân và là bước tất nhiên trên con đường lịch sử. Một điều mà chúng ta phải công nhận là: chính thể dân chủ cộng hòa không phải tự nhiên đem lại cho quốc dân ta, mà là do sức đấu tranh lâu dài của bao nhiêu chiến sĩ và dân chúng mấy chục năm nay. Cuộc đấu tranh giành cho được nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa vẫn đi kèm luôn luôn với cuộc tranh đấu giành quyền độc lập cho xứ sở. Đã bao nhiêu con yêu của chủ nghĩa dân chủ bị hy sinh vì lý tưởng rộng rãi và cao thượng của mình, vì quyền lợi tối cao của quốc dân. Cho đến ngày nay, chính quyền đã về tay nhân dân cùng với cuộc độc lập của đất nước.

Nhưng trong chỗ thực hiện chính thể dân chủ cộng hòa ngày nay, một điểm đặc biệt đã đánh dấu vào đó là: thể theo nguyện vọng chung của quốc dân và thuận theo bước tiến hoá của lịch sử, chính vua Bảo Đại đã tự nguyện thoái vị, giao trả quốc quyền cho Chính phủ lâm thời, đại biểu cho quốc dân trong lúc này. Và, theo lời tuyên bố, chính nhà vua cũng yêu dân chủ, sắp hàng vào mặt trận dân chủ với toàn thể quốc dân.

Hôm nay, thay mặt Chính phủ lâm thời, chúng tôi nhận sự thoái vị của nhà vua và nhận quốc quyền của nhà vua giao trả cho nhân dân từ

ngày hôm nay: 30-8 dương lịch, nước Việt Nam đã trở nên nước Cộng hòa dân chủ, một kỷ nguyên mới của lịch sử nước nhà.

Về phần vua Bảo Đại, sau khi thoái vị, ngài sẽ trở nên một trong những người công dân trong nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Hôm nay, ngài đã từ bỏ chiếc ngai vàng một cách thản nhiên, lấy tư cách là một công dân của nước, đem hết công sức để đóng góp vào công cuộc độc lập và dân quyền của nước nhà...

Anh, chị em hãy cùng tôi hô to: Việt Nam hoàn toàn độc lập muôn năm!

Việt Nam Dân chủ Cộng hòa muôn năm!"⁽³⁾

Hàng vạn nhân dân tham dự lễ thoái vị của vua Bảo Đại, vỗ tay và

hô vang trời hai khẩu hiệu trên. Theo đề nghị của Bảo Đại, ông Cù Huy Cận thay mặt đoàn đại biểu Chính phủ, tặng Bảo Đại một chiếc huy hiệu cờ đỏ sao vàng, và nói với đồng bào: "Chính phủ lâm thời gắn cho công dân Vĩnh Thụy huy hiệu cờ đỏ sao vàng, xin đồng bào hoan nghênh công dân Vĩnh Thụy".

Lễ thoái vị của ông vua cuối cùng của triều Nguyễn kết thúc. Cự hoàng Bảo Đại tươi cười giơ tay vẫy chào đồng bào và ra về. ■

NGUYỄN XUYẾN

(1) Báo Cứu Quốc số ra ngày 27-8-1945.

(2) Tạp chí Tri Tân số 203 ngày 6-9-1945.

(3) Tài liệu lưu trữ tại Bảo tàng Cách mạng Việt Nam.

MỘT CÂU CHUYỆN CẢM ĐỘNG:

Những tâm hồn cao thượng trong một nền kinh tế thị trường

Không riêng gì ở Việt Nam, ngay tại Trung Quốc, mặt trái của nền kinh tế thị trường đã gây nên nhiều hủy hoại trong lương tâm và đạo đức xã hội. Tuy nhiên ngay trong nước lạnh vẫn còn có những tia nắng ấm, ngay trong cảnh ngộ nghèo hèn, rơi vào bộn buôn người, cũng vẫn còn những tấm lòng cao cả.

Minh họa: NGUYỄN MỸ.

Người vợ bị bán, gia đình tan nát, lìa chia

Trần Yến là người Nghi Tân, tỉnh Tứ Xuyên, có chồng là Hoàng Hâm - một quân nhân chuyển ngành. Một người từng trải như anh rất có chí khí, một lòng theo đuổi làm giàu. Nào là nuôi ếch Cu Ba, trồng rau màu, anh đều đã làm cả. Mấy năm trôi đi, mà giấc mộng làm giàu của anh vẫn chưa thành. Mấy trăm ngàn đồng tiết kiệm mất toi chưa tính, mà còn nợ như chúa chổm. Thế là anh khăn gói quả mướp cùng người vợ hiền ra đất thị thành - thành phố Thành Đô, rồi

cắm rễ ở một vùng ngoại ô làm nghề sửa xe. Vợ chồng cần cù chịu khó, và cuộc sống cùng khấm khá dần lên.

Vào một ngày năm 1992, một đồng đội trước đây của Hoàng Hâm đã tìm đến nhờ anh giúp sức dạy cho thằng cha tăng tựu với vợ mình một bài học. Nể bạn, Hoàng Hâm bằng lòng ngay. Việc “dạy dỗ” chưa xong thì thằng cha kia liền báo cảnh sát. Hoàng Hâm hối hận thì đã muộn. Anh bị phạt tù 3 năm với tội danh cướp bóc kiểu côn đồ. Nhà mất đi trụ cột, lại mất đi nguồn kinh tế, đời sống mẹ con Trần Yến sa sút

nhANH chóng và luôn bị đe dọa. Sợ lại có chuyện rắc rối khác xảy ra, bố mẹ ở quê đã cho cô em gái chưa chồng tới ở với mẹ con chị cho có bạn. Có em gái ở bên, Trần Yến thấy vững tâm hơn. Thế nhưng cái gia đình 3 miệng ăn không ngồi rồi đến núi cũng lở. Trần Yến quyết định phải tìm một việc gì đó mà làm kiếm sống.

Năm 1993, vừa ăn tết xong, Trần Yến và em gái liền tới chợ lao động có tiếng ở Cửu Nhân Kiều, Thành Đô. Vừa bước vào chợ, nhan sắc chị em Trần Yến liền lọt ngay vào ánh mắt bọn buôn người. Một cặp giả vợ chồng tới dụ dỗ. *"Mỗi chuyến đi chỉ 7 ngày, tới Thượng Hải lấy hàng, ăn ở chúng tôi chịu..."* Thế là, chị em Trần Yến theo bọn buôn người lên tàu hỏa.

Rồi hai chị em Trần Yến bị tách ra. Trần Yến tới nhà Thạch Tuấn huyện Lạng Thành, khu tự trị Nội Mông, còn cô em thì bị "gả" vào Lâm Thôn. Đến lúc này Trần Yến mới biết mình đã bị bọn buôn người "bán" cho kẻ khác.

Tháng 3-1993, vào một buổi tối thứ bảy, Thạch Tuấn học ở trường huyện Lạng Thành trở về, thấy trong nhà có thêm người lạ, mẹ cậu liền đưa mắt ra hiệu, bảo cậu gọi là "chị dâu". Sau này cậu mới rõ, "người chị dâu" này do bố mẹ đã quảng ra 5.000 nhân dân tệ (chừng 9 triệu VNĐ) để mua về.

Thạch Tuấn rất mừng lòng. Cậu biết là "chị dâu" rất nhớ nhà, và gia đình mình đã bức chị làm một việc mà chị không muốn. Cậu nghĩ phải

làm một việc gì đó giúp chị. Song lại thấy cha và anh suốt ngày, đêm phải đi đánh đá, lo kiếm tiền để trả khoản nợ 5.000 nhân dân tệ kia, thì lòng cậu lại thấy vô cùng mâu thuẫn và khó nghĩ.

Năm 1995, Trần Yến đã sinh cho gia đình họ Thạch một bé gái. Chị đã đặt cho con gái một cái tên đặc biệt là Thạch Trần Xuyên. Chị vẫn mơ ước có ngày trở về quê hương Tứ Xuyên. Suốt hai năm nay, gia đình họ Thạch rất tốt với chị, hơn nữa "chồng" chị, anh Thạch Nguyệt Lâm là một người chồng tốt, rất nhân hậu, là công nhân điện trong thôn. Song từ đáy lòng, chị thấy thật khó khi phải nhập vai người vợ anh, và cũng thấy khó hòa nhập vào cái gia đình này.

Em sẽ đưa chị về quê... chị

Tháng 7-1996, Thạch Tuấn trở thành "cậu tú" đầu tiên và duy nhất ở thôn này, đang chờ giấy báo đại học. Suốt ngày phải đối mặt với gương mặt u sầu của "chị dâu", Thạch Tuấn rất buồn, cậu nảy ra một ý nghĩ táo bạo: đưa "chị dâu" trả về quê chị. Hiểu được lòng tốt của chú em, Trần Yến xin được về thăm gia đình ở Tứ Xuyên. Gia đình họ Thạch hiểu rằng, chị đi là sẽ không trở lại. Cho dù Trần Yến một mực thể thốt sẽ quay về, song nhà họ Thạch vẫn khước từ. Buổi tối ngày 25-7, sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Thạch Tuấn đề nghị bố mẹ cho cậu đích thân đưa "chị dâu" về thăm quê Tứ Xuyên, và hứa sẽ "đưa chị dâu quay về".

Cuối cùng mọi người đành phải

chấp nhận. Thật ra, việc Trần Yến bị bán và cảnh ngộ éo le của chị cũng đã được cảnh sát Thành Đô chú ý tới. Năm 1995, khi Hoàng Hâm mãn hạn tù về, vợ anh đã biệt tăm, biệt tích. Anh không tin người vợ keo sơn gắn bó của mình đã thay lòng đổi dạ. Thế nhưng vợ anh giờ ở đâu? Hoàng Hâm như điên như dại đi khắp Thành Đô, về cả quê - nơi hang cùng ngõ hẻm để kiếm tìm, mà chẳng thấy. Chừng nửa năm sau, vào tháng 6 - 1996, bất ngờ Hoàng Hâm nhận được bức thư của Trần Yến, nói rằng chị đã bị bán về Nội Mông, "suốt ngày lòng buồn trống trải", chị nhớ con gái biết bao, chẳng biết "bố con" giờ sống ra sao. Con gái học hành như thế nào? Trong thư, để bảo đảm an toàn cho mình và em gái, Trần Yến không cho biết địa chỉ cụ thể. Nhận được tin Trần Yến, Hoàng Hâm sướng như điên. Anh vội đưa bức thư đó cho Chu Diệu Tương - phó ban chống buôn người - Chi cục Công an Cẩm Giang thuộc Sở Công an Thành Đô. Và Chu Diệu Tương đã cầm bức thư đó đi Nội Mông. Nhưng trong số 10 phụ nữ được giải thoát, không có ai là Trần Yến, vì trong thư Trần Yến không có địa chỉ cụ thể...

Trước đêm Trần Yến đi, Thạch Nguyệt Lâm không sao ngủ được. Trần Yến cũng vậy, lúc thì chị vuốt ve đứa con gái đang ngủ say, lúc thì ngấm nhìn các đồ vật trong nhà. Người đâu phải là gỗ đá mà thờ ơ tất cả! Trời vừa sáng, mẹ Thạch Nguyệt Lâm đã chuẩn bị một bữa ăn thịnh soạn, nhưng chẳng ai nuốt được. Đó

là bữa ăn sáng hết sức đặc biệt... trong cảnh chia ly. Ăn cơm xong, Trần Yến vào nhà nhìn lại đứa con gái đang ngủ say, nước mắt dần dụa. Lúc này Nguyệt Lâm cũng thẫn thức, đường đường là một đấng nam nhi, mà Nguyệt Lâm quỳ thụp trước mặt Trần Yến, năn nỉ Trần Yến hãy nghĩ tới con mà quay về. Nhìn "người chồng" mà Trần Yến như đứt từng khúc ruột. Nguyệt Lâm đã đưa Thạch Tuấn và Trần Yến ra tận ga tàu xa tới hơn 20 cây số. Lúc sắp lên xe, anh còn ấn vào tay chị mấy trăm nhân dân tệ. Anh đối với Trần Yến thật là nghĩa nặng tình sâu...

Sáng sớm ngày 28-7, con tàu đã dừng lại trên ga Thành Đô. Ra khỏi ga, chị vội vã cùng Thạch Tuấn đi tìm chồng. Từ xa, chị nhận ra cái cửa hiệu chữa xe. Hai vợ chồng ôm chầm lấy nhau khóc sụt sùi. Thạch Tuấn thấy vô cùng xúc động.

Chàng tú tài chôn vùi giấc mơ đại học

Ở lại Thành Đô hai ngày, Thạch Tuấn liền quyết định ra về. Hoàng Hâm ghen ngào ấn vào tay Thạch Tuấn nắm tiền nhỏ nhoi.

Chia tay chị dâu, lòng Thạch Tuấn nặng trĩu. Cậu không biết cư xử như thế nào với đứa cháu gái thiếu mẹ, không biết cư xử thế nào với người anh trai "mất vợ", với ông bố bà mẹ mất "nàng dâu". Cậu không thể hình dung được hậu quả sẽ đi đến đâu.

Đó là một buổi hoàng hôn đỏ rực như máu. Cha là người đầu tiên thấy chị về: "Sao con chỉ về có một mình?" Còn mẹ và anh trai thì im

lặng trước một hiện thực phũ phàng. Một hồi lâu, người anh trai mới đứng lên nói: “Anh không trách em đâu, chỉ tại chúng ta nghèo quá. Chúng ta không thể bắt người ta phải chịu khổ như mình được”.

Ngày 25-8-1996, Thạch Tuấn đón nhận tin vui nhất của đời người, đó là giấy gọi Đại học của Viện Y học Bao Đầu đã đến với cậu. Đó là một sinh viên đại học đầu tiên trong thôn. Cả nhà vui mừng khôn xiết. Thế nhưng, niềm vui ngắn chẳng tày gang khi Thạch Tuấn đau khổ nhìn khoản tiền 4.500 nhân dân tệ học phí ghi trên tờ giấy báo. Ông bố ngồi rít thuốc lào, thung thảng nói: “Khoản tiền 5.000 nhân dân tệ của anh con vẫn chưa trả hết nợ, nhà thì chẳng còn gì đáng giá”. Bàn bạc xong, cả nhà đi đến quyết định, dù có phải vay cũng cho Thạch Tuấn vào đại học! Nhưng vay đâu bây giờ? Thạch Tuấn bí quá, chạy đi vay khắp nơi mà chẳng vay được xu nào trong thôn. Thạch Tuấn choáng váng ra về. Nhìn tờ giấy gọi đại học, nhìn mảnh đất nơi mình sinh ra và lớn lên, Thạch Tuấn thấy rùng mình, sợ hãi. Ủ, các nàng dâu của cái thôn này đều là mua cả thật. Anh em nhà mình có ai lấy được con gái trong thôn đâu? Ở cái đất Lạng Thành này lấy vợ phải mất hàng chục vạn nhân dân tệ, còn mua một cô vợ chỉ mất 3.000 đồng. 10.000 đồng có thể mua được 3 cô vợ, và cho dù “nó” có tếch mất hoặc được giải thoát thì chí ít cũng còn lại một. Chẳng những vậy, cho dù mất hết vợ cũng còn được vài đứa con. Ở

làng này, cũng có tới 4 cô gái Tứ Xuyên bị bán về đây. Nếu theo như lẽ thói ở đây, họ làm sao có thể tha thứ cho Thạch Tuấn được?

Trước mặt Thạch Tuấn chỉ có một lối thoát. Rời khỏi nơi đây tìm đường sinh sống.

Em ạ! Còn chị là còn em!

Như đứng trước ngã ba đường, Thạch Tuấn gửi gắm niềm hy vọng ở mảnh đất Tứ Xuyên xa xôi. Cậu rung rung lệ viết một bức thư cho Trần Yến, tỏ ý muốn tới Tứ Xuyên làm ăn kiếm tiền để thực hiện giấc mơ đại học. Tuấn gửi thư đi xong, liền gấp cẩn thận tờ giấy gọi học đại học cất đi. Cậu không tin số phận mình lại hẩm hiu đến thế. Và rồi cậu đã nhận được thư trả lời của Trần Yến: “Đến đây với anh chị, có anh chị lo cho em! Anh chị không thể ăn cơm mà để em ăn cháo”. Trần Yến cũng không quên gửi kèm theo cả lộ phí cho Tuấn.

Tháng 9-1996, Thạch Tuấn ra đi. Tới Thành Đô, vợ chồng Trần Yến rất thân mật và vồn vã, sắp xếp cho Tuấn ở trong nhà và cùng làm nghề sửa xe với vợ chồng chị. Thế nhưng với cái hiệu chữa xe nhỏ, nuôi 4 khẩu ăn, quả là vất vả. Thạch Tuấn phải có việc làm. Nhưng làm gì để sống qua ngày, không đơn giản. Giữa lúc bế tắc, Thạch Tuấn liền nghĩ ra hồi mẹ kể có một người bà con là “ông Tư” công tác ở Thành Đô. Tuấn chỉ nhớ đó là người em ruột của ông ngoại mình, song giờ làm ở đâu thì Tuấn không biết. Vợ chồng Yến nghĩ ngay tới Phùng Trị An ở Đội Phòng chống buôn bán phụ nữ của Sở Công an

Thành Đô. Anh chính là người huyện Lạng Thành, khu tự trị Nội Mông. Nghe kể, Phùng Trị An biết ngay đó là Dương Bá Đào, giáo sư triết học trường đảng, tỉnh ủy Tứ Xuyên. Dương Bá Đào ngạc nhiên khi nhận được điện thoại của Thạch Tuấn: “Làm sao ông lại có một cháu ngoại nhỉ?” Dương Bá Đào xa quê đã mấy chục năm nay. Từ khi an cư ở Thành Đô, rất ít khi về quê. Khi gặp Thạch Tuấn, nghe Thạch Tuấn kể, ông liền nhớ ngay tới hình ảnh người anh năm nào. “Đúng rồi, nó là cháu ngoại của ông anh mình”. Bá Đào thấy Tuấn ăn mặc phong phanh, liền bảo vợ lấy quần áo len cho Tuấn mặc, rồi bảo hai đứa con gái tìm xem có việc gì hợp với Tuấn không. Được biết em gái Trần Yến vẫn còn bị kẹt ở Nội Mông, ông liền điện thoại cho ông bạn Phùng Trị An: “Anh cố gắng giải thoát con nhỏ càng sớm càng tốt”. Hai cô con gái Bá Đào cũng vội liên hệ với bạn bè, và Thạch Tuấn được giới thiệu vào làm bảo vệ ở Viện Khoa học Xã hội tỉnh Tứ Xuyên. Hôm Thạch Tuấn đi làm, hai ông bà Bá Đào cùng đi xe đạp đưa Thạch Tuấn đi. Hai ông bà rất thương yêu đứa cháu ngoại như từ trên trời rơi xuống này, nhà có gì ăn là gọi Thạch Tuấn. Thạch Tuấn cũng rất quý trọng “ông bà Tư”, luôn tận tình giúp việc nhà ông.

Dịp tết Nguyên Đán năm 1997, em gái Trần Yến được cứu thoát khỏi biển khổ Nội Mông. Chiều hôm ấy, vợ chồng Trần Yến và Thạch Tuấn ôm hoa ra tận ga xe lửa Thành Đô đón em gái trở về. Khi

biết chuyện, cô xúc động nói với Thạch Tuấn: “Bố hoá tươi này phải dành cho anh. Không có anh thì không chị em em hôm nay...”

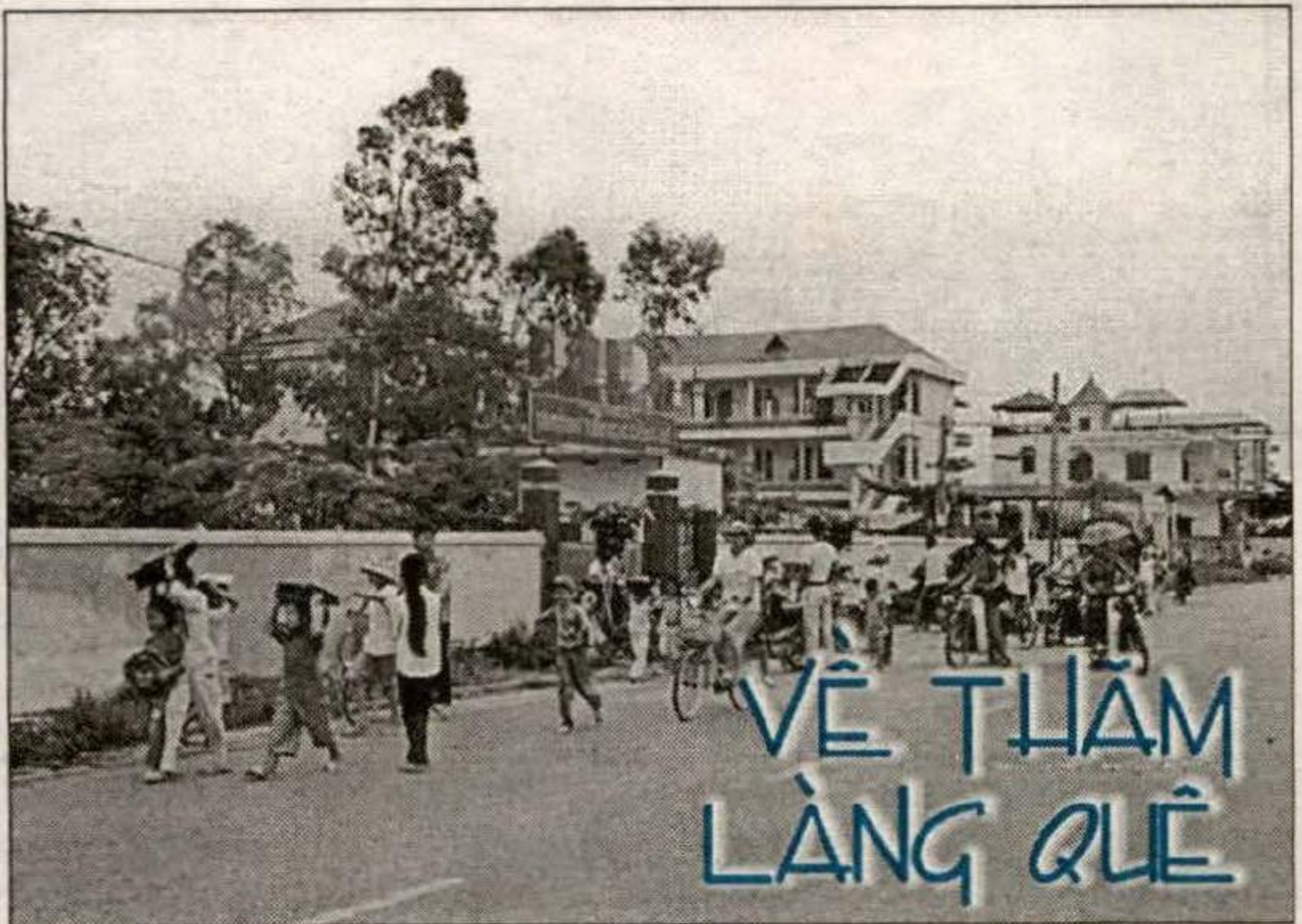
3 năm thắm thoát đã trôi đi. Với Thạch Tuấn, giấc mơ đại học ngày càng xa vời. Nhưng Thạch Tuấn không hề ân hận. Vì tình yêu vô tư và lòng nhân hậu vô bờ của vợ chồng Trần Yến và Hoàng Hâm đã ngày càng cảm hóa cậu. Đó là những thứ cậu không thể học được trên bất kỳ sách vở nào.

Thời gian trôi đi, Trần Yến càng nhớ đứa con gái Thạch Trần Xuyên ở Nội Mông. Tết nào chị cũng gửi quần áo cho con và kèm theo cả tiền mừng tuổi. Năm 1999 Trần Yến nhận được một tấm ảnh của Thạch Trần Xuyên. Cảm tấm ảnh đứa con gái bụ bẫm ngây thơ, Trần Yến cười vui sướng...

Thế nhưng Trần Yến vẫn có một nguyện ước chưa thành, đó là tìm cho chú Tuấn một cô vợ. Khi Thạch Tuấn 24 tuổi đầu, Lương Đại Ngọc, một cô gái huyện Nam Bộ tỉnh Tứ Xuyên tới làm ở Thành Đô. Sau một thời gian tìm hiểu, Trần Yến thấy Đại Ngọc rất hợp với Thạch Tuấn, chị liền giới thiệu cho họ làm quen. Ngày 25-3-2000, Thạch Tuấn, Đại Ngọc đã kết thành phu phụ. Không mất một đồng nào mà lại được một cô vợ xinh đẹp, Thạch Tuấn tươi cười trong niềm vui hạnh phúc tràn trề. Từ miền đất Nội Mông xa xôi, bố mẹ Thạch Tuấn được tin vui mừng khôn xiết. ■

ĐINH VĂN CƠ

(Theo tạp chí *Bosom Friend*)

VỀ THĂM LÀNG QUÊ

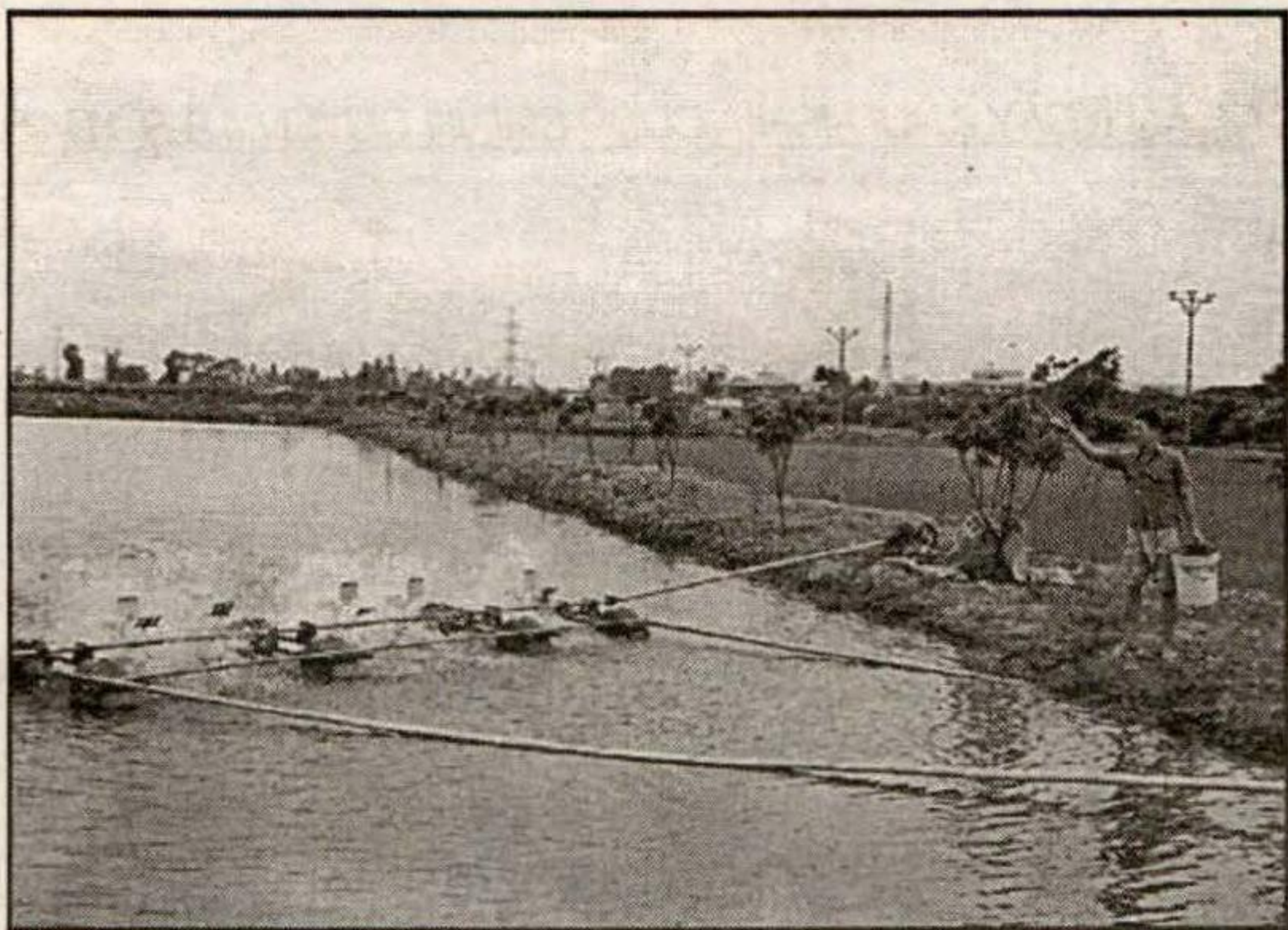
có ông chủ tịch huyện 21 tuổi

Nơi đây thời chiến là một "địa chỉ đỏ" của cách mạng, còn nay đã thành "địa chỉ xanh" của Hà Nội với các điểm làm ăn kinh tế: nuôi cá và tôm càng xanh, trang trại gia đình, du lịch sinh thái...

Tôi và anh bạn Thông tấn xã Việt Nam chuẩn bị về Đông Mỹ trước cả tuần. Tôi cứ tưởng Đông Mỹ mờ nhạt và xa lắm, còn anh bạn thì thú thật: không biết Đông Mỹ nằm ở... tỉnh nào. Hóa ra khỏe re, về Đông Mỹ không khác gì lên đê Yên Phụ, cầu Thăng Long. mấy năm trời, ngành giao thông công chính thủ đô đã làm đường nhựa và đưa xe buýt về tận giữa xã, nên hai chục cây số ngồi xe buýt có gần điều hoà chỉ một loáng. Đông Mỹ hiện đại hơn suy nghĩ lạc hậu của tôi cả... mười lần, xã có trường

cấp 1-2 cao tầng đẹp nhất ngoại thành Hà Nội, có hồ nước, công viên... hết như Hồ Tây thứ hai.

Chúng tôi vào nhà cụ Phạm Tuấn Phách, sinh năm 1924, ngày 18-8-1945 cướp chính quyền toàn huyện Thanh Trì cụ làm Chủ tịch ủy ban lâm thời. Đông Mỹ nguyên là làng Đông Phù, cuối sông Kim Ngưu và Tô Lịch, 100% là thị dân, lại giáp dòng Nhị Hà nên buôn bán cực giỏi. Chẳng thế có câu "Quan thiên hạ không bằng chạ Đông Phù" (chạ chỉ người chạy chợ). Cụ Phách nhớ lại: "Lúc ấy hoạt động cách mạng hằng

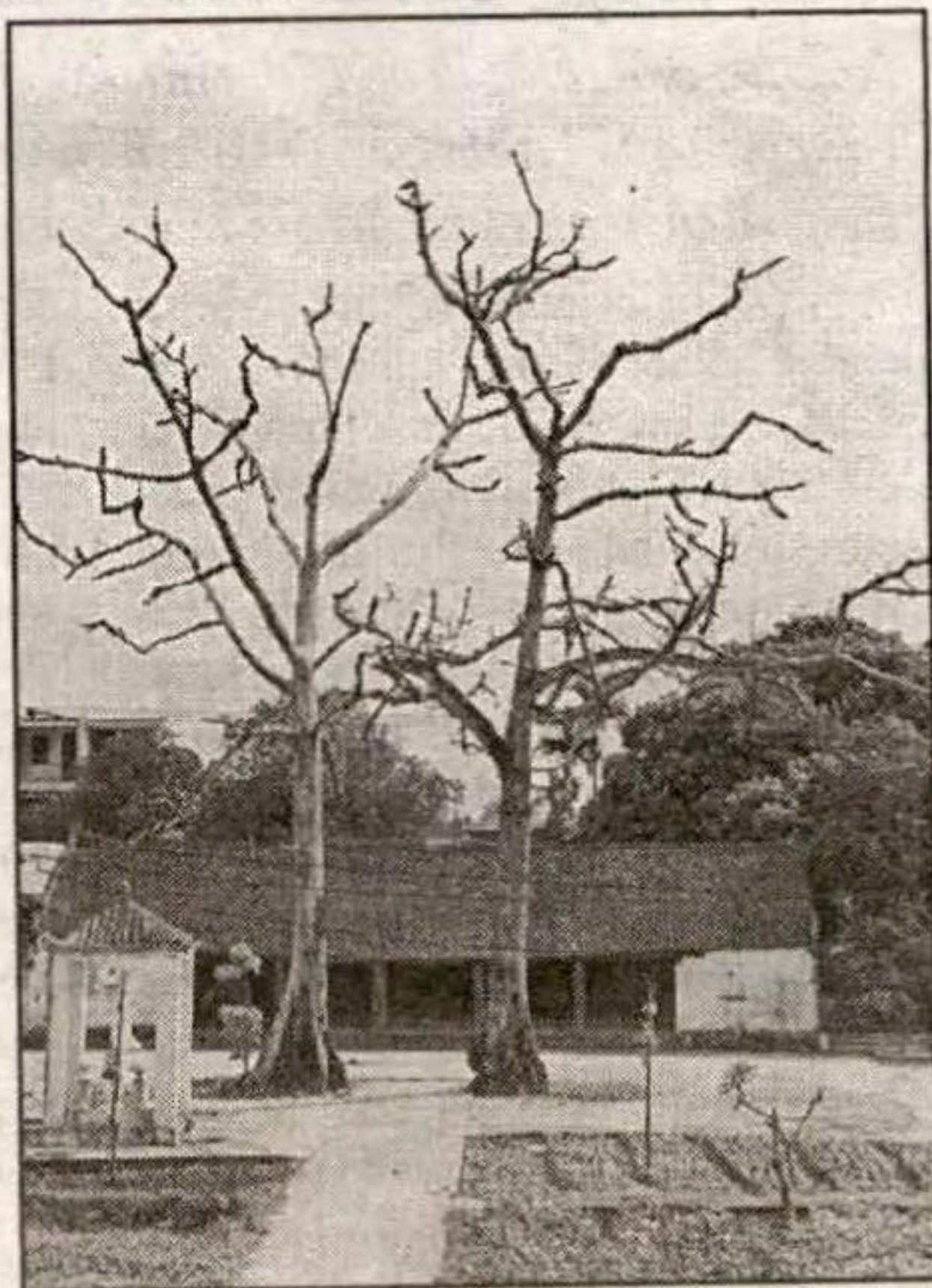

Trai trai nuôi tôm ở Đông Mỹ.

hái lăm. Đông Mỹ khai sinh chi bộ Đảng đầu tiên của Hà Nội, lúc đầu chỉ có 5 đồng chí... Cụ Đỗ Mười mãi năm 1939 mới kết nạp. Khi đó tôi học trường Thăng Long, được giác ngộ và làm giao liên, rồi năm 1942, vào Đoàn thanh niên cứu quốc, tháng 7-1944 làm Bí thư Mặt trận Việt Minh xã, 18-8 cướp chính quyền toàn huyện, tôi ngồi ghế Chủ tịch mà cứ như mơ..." Cụ Phách kể một lèo, giọng rất hóm hỉnh "Này, tôi làm chủ tịch mà đứng ngoài Đảng đấy! Thành phần giai cấp mà! Gia đình thuộc trung nông cấp trên, có của ăn của để, khi hoạt động đói quá đem lại mớ về xúc gạo đi. Mãi tháng 1-1947 tôi mới được kết nạp".

Tôi đeo cụ Phách trên con đường làng Đông Mỹ đã bê tông hóa. Cụ trẻ hơn tuổi 78,

trí tuệ vẫn minh mẫn. Cụ rủ chúng tôi sang nhà cụ nguyên Tổng bí thư Đỗ Mười. Cụ Mười ở nội thành, về thăm quê luôn, chỉ còn em trai ở nhà.

Đổi thay trên quê hương cách mạng.

Trước khi chia tay, anh bạn TTXVN xin chụp cụ Phách một kiểu hình. Cụ pha trò: “Chờ tôi một lát, phải áo xống tử tế, nguyên chủ tịch huyện cơ mà”.

Ông Long Chủ tịch xã là một con người “say” làm ăn, lại gặp “thiên thời, địa lợi”. Đông Mỹ chưa mưa đã úng, chưa nắng đã hạn, diện tích ruộng trũng quá nhiều.

Ông Long trần trở mãi thì đúng lúc Nghị quyết Trung ương 5 về chuyển đổi cơ cấu cây trồng vật nuôi và phát triển nông thôn ra đời, sau đó là Chương trình 12 của Thành ủy về việc đẩy mạnh kinh tế nông thôn các huyện ngoại thành. Thế là Đông Mỹ chuyển ruộng trũng cấy bắp bênh sang nuôi tôm càng xanh, cá chim trắng, rô phi Đài Loan. Máy đào, máy ủi lăn lộn trên đồng ruộng đào ao, đắp bờ, cả xã biến thành một công trường. Đông Mỹ chuyển đổi thành công quá. Cả xã biến thành một “biển” nuôi thủy sản- biển trong thành phố.

Ngày 19-2-2002, Phó Chủ tịch TP Hà Nội Lê Quý Đôn ký quyết định phê duyệt chi tiết làng sinh thái- đô thị - du lịch Đông Mỹ, ngày 29-3, thành phố lại có tiếp quyết định chuẩn bị đầu tư dự án Hỗ trợ hạ tầng khu sản xuất thủy đặc sản chất lượng cao xã Đông Mỹ nhằm biến nơi đây thành một trung tâm nuôi trồng,

Chi bộ đầu tiên của xã Đông Mỹ và cũng là chi bộ đầu tiên của Huyện Thanh Trì tháng 5/1938 (Trên xuống, trái qua phải): Đồng chí: Tạ Hoàng Cự, Phạm Chí, Nguyễn Hữu Bằng, Phạm Giỏi (thứ 4 từ trái), Lê Ngọc Lương. Còn ba đồng chí không có ảnh ảnh: Phạm Thường Tín (Đỗ Thụy), Nguyễn Duy Từ, Nguyễn Văn Châm. 8 đồng chí trên đây là hội viên TNCMHC hội chuyển sang Đảng Cộng sản. Hình tăng Nào tăng Đảng bộ xã Đông Mỹ và Huyện ủy Thanh Trì. Phạm Thạch Thôi - Phạm Minh Hào.

Chi bộ đầu tiên của Đông Mỹ.

giao dịch, cung cấp các hải sản cao cấp cho Hà Nội và xuất khẩu.

Đông Mỹ sẽ chuyển đổi khoảng 60 ha trồng lúa sang nuôi tôm, cá, mỗi năm thu về vài trăm tấn hải sản cao cấp. Thanh Trì là quê hương của cá rô Đầm Sét nổi tiếng từ xưa, nay sẽ khôi phục lại nghề nuôi trồng các thủy đặc sản. Đó là hướng làm nông nghiệp công nghệ cao trong điều kiện đất ít, người nhiều mà nông dân Đài Loan đã áp dụng mang lại kết quả mỹ mãn.

Ở Đông Mỹ có một ngôi đình thờ tướng Nguyễn Siêu từng giúp Ngô Quyền đánh tan giặc Nam Hán. Đình có 2 cây gạo (đã chết) là nơi nuôi giấu các chiến sĩ cách mạng. Đình cách đồng tôm Đông Mỹ không xa. Đường như giữa quá khứ và hiện tại, nơi đây có một sợi dây cực kỳ bền chặt. Một Đông Mỹ kinh tế đang đi lên từ cái nền lịch sử lâu đời của mình.

ĐỨC ANH

NHÂN THẤT BẠI CỦA BÓNG ĐÁ VIỆT NAM QUA CUP LG' 2002:

Chưa bao giờ xuống thấp như bây giờ

THANH THẢO

Cái quá thiếu đầu tiên ở những đội bóng khoác lên mình chiếc áo thi đấu quốc gia là thiếu tinh thần thi đấu hết mình vì Tổ quốc, vì danh dự của mảnh đất sinh ra mình. Đùng đùng mãi cụm từ “vì màu cờ sắc áo” nó thành nhàm, thành sáo, rồi chẳng ai còn coi cái “màu cờ sắc áo” ấy ra gì nữa. Cái thiếu đầu tiên ấy, đúng là thuộc về cầu thủ. Nhưng vì sao cầu thủ Việt Nam thiếu tinh thần xả thân vì nước như vậy? Trước tiên, chính là do các “bậc thầy” của họ đã không nêu được tấm gương như thế để họ noi theo. LDBĐVN qua mấy nhiệm kỳ đều làm việc một cách rất hời hợt, rất quan liêu. Họ đúng là những “ông quan bóng đá” chứ không phải những người vì quả yêu bóng đá, vì quá thiết tha với tương lai của nền bóng đá nước nhà mà đứng ra gánh vác trọng trách. Nếu xét về cái thiếu đầu tiên: thiếu lòng yêu nước, thì những người thiếu đầu tiên chưa phải là cầu thủ mà là những quan chức của LDBĐ. Cái thiếu thứ hai của Việt Nam hiện nay là thiếu tài năng. Nấu bếp, nuôi heo hay dệt vải cũng cần tài năng, nữa là bóng đá. Nhưng có lẽ từ lâu lắm rồi, chúng ta chẳng còn nghe đến một tài năng trẻ hay không trẻ nào của Việt Nam xuất hiện. Có

Phạm Văn Quyến, nhưng cả cầu thủ này và rất nhiều người khác khi chưa thấy rõ về tài năng cũng như sự phát triển của cậu ta, đã vội kêu lên “lắm tài nhiều tật”, hay “sớm mắc bệnh ngôi sao”. Tôi nghĩ chắc Văn Quyến cũng không dám nghĩ mình là “ngôi sao bóng đá” khi em xem trên ti vi thế nào là những ngôi sao bóng đá. Còn “lắm tài nhiều tật” cũng là một cụm từ đã sáo mòn và không chính xác. Có thể Quyến có cá tính, thậm chí là cá biệt, nhưng lắm tài hay nhiều tật thì chưa có đâu, còn phải phấn đấu chán mới có được hai cái ấy. Bóng đá mà thiếu tài năng, cũng như canh thiếu... bột ngọt, và thậm chí, thiếu cả những thứ có thể làm ngọt canh như xương, thịt, cá... Một đội bóng mà thiếu những tài năng thì cũng như xoong canh “toàn quốc” hay canh “đại dương” chỉ có nước với muối với rau được khuấy luẩn loăng lên. Theo tôi, Ban tổ chức đã nghiêng về an ủi khi trao cho Huỳnh Đức danh hiệu “Cầu thủ xuất sắc nhất” LG Cup, mà lẽ ra, Baichung Bhutia của U23 Ấn Độ nhận giải này mới đúng. Bởi anh đúng là một tiền đạo săn bàn, một thủ lĩnh đích thực trên sân. Hai bàn thắng của Baichung ghi vào lưới Minh Quang ở trận chung kết là hai bàn thắng nhạy

đã tròn ba tháng. Ngày tôi “lấy” anh cũng là lúc cơ quan anh làm ăn thua lỗ. Phim chiếu chẳng ai xem bởi ti-vi đã tràn ngập các gia đình, đó là vào thời điểm năm 1991. Cuộc sống gia đình khó khăn từ buổi ấy. Trong vòng ba năm tôi sinh ra hai nhóc kháu khỉnh. Công việc chạy chợ bán hàng của tôi cũng chẳng dễ dàng gì. Một năm sau cơ quan chồng tôi bị “phá sản” mạnh ai nấy chạy, chồng tôi cũng cố kiếm được suất lương hưu. Tôi mừng thầm thế là “đỡ vất vả” nhưng tôi đã nhầm. Số lương hưu chồng tôi chuyển về bên quê mãi tận Con Cuông, phần để nuôi bà phần để nuôi con riêng. Anh giải thích: “*Anh sẽ làm tất cả mọi việc cho mẹ con tôi*”. Tôi tin anh. Tôi đã chẳng phân nân, cãi cọ gì về chuyện lương lậu. Tôi nghĩ “*mình không phải rảnh ràng gì đến chuyện con riêng của chồng. Đỡ mang tiếng “con anh, con chúng ta”*”. Thế nhưng cuộc sống gia đình rất cần đến trách nhiệm, niềm tin và sự thủy chung. Cần một người chồng trụ cột đứng mũi chịu sào. Anh đã không làm được điều đó. Còn tôi chỉ ước ao có một gia đình bình dị, mọi cái đều là của nhau như bao cặp vợ chồng khác. Tôi hăng hụi đến chơi với. Mọi thứ cơm áo gạo tiền đều dốc lên đầu tôi. Tôi gần như kiệt sức. Chồng tôi chẳng muốn đi đây đó chỉ chấp nhận ở nhà làm công tác nội trợ của phái nữ. Và anh ấy chỉ muốn một cuộc sống “*an phận thủ thường*” cơm bưng, nước rót. Giá như cuộc

sống một vợ một chồng thì làm gì có chuyện so đo tính toán “*đứng núi này trông núi nọ*”.

Mới đây tôi có bàn với chồng tôi “*Đã đến lúc anh cũng phải cho hai đứa con anh hưởng lương hưu của bố với chứ, đã 10 năm rồi còn gì*”. Anh chỉ ậm ờ cho qua chuyện, tìm kế hoãn binh. Anh không làm được điều đó. Anh muốn “*chạy trốn*” sự vất vả, muốn phủi trách nhiệm. Tôi lại bảo “*Hay là anh mở quán cắt tóc, ngày kiếm mười nghìn, vốn bỏ ra ít mà anh lại có năng khiếu...*” anh cũng lại ậm ờ cho qua chuyện. Tôi hết nói.

Biết chuyện, bạn bè chép miệng: “*Thôi đừng nghĩ ngợi con cái có nếp có tẻ, ngoan ngoãn khỏe mạnh là mừng rồi, ầu cũng là số phận*”. Tôi bảo: “*Số phận cái quái gì. Tất cả đều do con người định đoạt, hai chữ số phận chẳng qua để bao che biện hộ cho việc làm nông cạn của mình mà thôi*”. Giá như hồi đó tôi đừng quá ngả về bên tình mà quên đi bên hiếu. Tôi đừng có “*quay lưng*” lại với gia tộc của mình.

Với câu chuyện của mình tôi muốn cảnh báo với các bạn đang yêu rằng: *Hãy tỉnh táo, hãy đừng động đến một cuộc hôn nhân khác khi mà nó chưa hoàn toàn vỡ vụn*”. Dù bạn đang quá yêu và chữ hiếu nó nặng lắm, lớn lắm. Và cũng đúng lắm. ■

ÁNH MINH

(Xóm 7, Quỳnh Hồng,
Quỳnh Lưu, Nghệ An)

Sống với người vợ thành đạt

Minh họa: NGUYỄN MỸ.

Nàng thường bật dậy như lò xo, để mặc tôi gỡ màn, gấp chăn đệm. Nàng lao vào nhà tắm vệ sinh thân thể, trang điểm. Vừa làm nàng vừa nói điện thoại di động, tranh luận suốt với ai đó. Dường như nàng không biết có tôi ở bên cạnh.

Tôi đếm kỹ rồi. Cả tuần này nàng không ăn sáng ở nhà. Nàng không chuẩn bị bữa sáng cho cả hai như trước đây. Thôi, tôi làm thay nàng cũng được. Nhưng khi tôi bung lên thì nàng chỉ còn 5 phút là phải ra xe ô tô. Nàng không còn thời gian ăn sáng cùng tôi. Một tuần thì

chưa sao, nhưng một tháng như vậy liệu tôi có chịu được không nhỉ?

Có dễ cả năm rồi, ngày chủ nhật của tôi và nàng đã bị “ai” lấy mất. Mỗi tuần một chuyến đi. Dĩ nhiên là không đi cùng tôi, nàng đi vì công việc. Tôi và con tha thẩn quanh nhà. Vắng nàng, bố con tôi cũng quên luôn chuyện bếp núc. Tất cả lại bài ca muôn thuở: bánh mì. Tôi thêm những bữa ăn ngày xưa do tự tay nàng chuẩn bị đun nấu.

Nàng thường mang công việc về nhà. Công việc bắt đầu đan xen vào giữa tôi và nàng. Ăn uống, giặt

tắm... rồi cả lên giường nàng cũng nhắc đến công việc. Tôi luôn lắng nghe, tôi khuyên nhủ, động viên và cùng tháo gỡ với nàng. Dường như nàng rất vui, nàng tin tưởng ghé đầu vào vai tôi. Nhưng hình như... không phải nàng vui vì tìm thấy ở tôi một chỗ dựa, một tâm tình mà vui vì nàng đã tìm ra hướng giải quyết công việc.

Tôi muốn kiểm tra lại “trí nhớ” của nàng. “Nào, cưng! Chúng mình yêu nhau ngày nào nhỉ” “A... em nhớ rồi...”, “Hôm đó anh tặng cưng gì nào”, “Để ợt, hai con mèo làm bằng gỗ chứ gì”, “Anh nói gì với cưng?” “Em không từ chối tình yêu của anh chứ?”, “Còn cưng trả lời thế nào?”... Bỗng máy di động của nàng đổ chuông. Nàng nghe máy, nàng nói say sưa, nàng lên lầu, rồi lại xuống... Cuối cùng khi câu chuyện của nàng kết thúc thì nàng cũng “vừa kịp” quên câu hỏi của tôi ban nãy. Nàng ngồi xuống bên tôi. Hình như nàng mệt, nàng thiếp đi trong vòng tay tôi mà vẫn đem theo câu hỏi không có câu trả lời.

Nàng vẫn đi chợ, vẫn mua sắm, vẫn nhớ những món tôi ưa thích.

Nhưng nàng ít vào bếp hơn. Không sao, tôi sẽ trở thành một người đầu bếp tháo vát để dành thời gian cho nàng làm nốt đồng công việc nàng vẫn thường mang về. Đôi khi tôi nhớ lại ngày tôi và nàng mới cưới: hai đứa cùng tíu tít đi mua sắm, cùng vào bếp. Và bao giờ cũng thế, nàng luôn dành cho tôi ưu ái được nếm trước tất cả các món... Liệu có lúc nào nàng nhớ về hình ảnh ấy?

Tháng trước, tôi và nàng kỷ niệm ba năm ngày cưới. Khách khứa đông hơn, vui hơn. Bên cạnh những người bạn học cùng tôi và nàng ở trường đại học, giờ có thêm những gương mặt mới, đa số là bạn bè của nàng. Chỉ có điều câu chuyện trong bữa ăn không dành riêng cho tôi và nàng, nó không gọi lại một thời bao lần đợi nàng bên cổng giảng đường. Thay vào đó là chuyện làm ăn, chuyện thương trường.

Hôm nay là sinh nhật tôi. Tôi và con trai đã chuẩn bị sẵn bữa cơm gia đình. Chỉ có điều nàng vẫn chưa về. Thôi, bố con tôi đành chờ nàng vậy. ■

THU QUỲNH

■ Danh ngôn

❖ Đời là giấc ngủ, yêu là giấc mộng.

Alfred de Musset

❖ Thượng đế làm nên sự giao hợp. Con người làm nên tình yêu.

Jules de Goncourt

❖ Bất kể ai biết yêu đều có thể trở nên đáng yêu.

J.R. de Segrais

❖ Giới hạn của tình yêu là yêu không giới hạn.

Saint Augustin

"Già néo đứt dây"

YÊN ĐỊNH

Cách đây 8 năm, Thúy đã phải vượt qua nhiều rào cản của gia đình để được lên xe hoa với anh H. Nhà anh H rất nghèo, còn nhà Thúy tuy không phải "danh gia vọng tộc" nhưng cũng thuộc loại giàu có, Thúy lại xinh đẹp nổi tiếng. Hai năm sau ngày cưới, một cậu nhóc khaú khỉnh ra đời. Sau đó không lâu chồng Thúy cũng được thăng chức. Hạnh phúc gia đình khiến cho chị càng thêm tươi trẻ. Anh H rất hãnh diện về vợ. Trong thâm tâm anh vẫn cho rằng mình thật may mắn khi lấy được Thúy, nên mỗi sở thích yêu cầu của chị đều như một mệnh lệnh và anh răm rắp thi hành. Hết giờ làm việc ở cơ quan, anh nhanh chóng về nhà với vợ con, từ bỏ cả thói quen trước đây thường bù khú với bạn bè ở các quán nhậu. Thúy cũng rất tự tin, chị nghĩ chồng mình không bao giờ có chuyện "chán cơm thèm phở"

như nhiều người đàn ông khác. Nhưng rồi lòng tin ấy cũng bị lung lay khi cô em họ Thúy mặt báo, chính mắt cô đã mấy lần nhìn thấy chồng chị cặp kè với một phụ nữ lạ mặt. Thực ra, người phụ nữ đó là cô bạn thân của anh hồi còn học cấp III ở quê nhà. Thuở ấy, anh đã thầm yêu trộm nhớ cô ta nhưng sau đó mỗi người một ngả và từ đó cũng bất tin nhau. Mới đây, trong một lần đi liên hệ công tác, anh đã gặp lại "người trong mộng" ngày nào, cô ta cũng đã yên bề gia thất. Do yêu cầu của công việc, cũng có đôi lần anh mời cô ta đi uống nước, đi ăn cơm trưa, cùng vui vẻ ôn lại những kỷ niệm thời áo trắng. Chuyện chỉ có thế, anh H chẳng hề vẩn vương ngây ngất trước "người xưa" vì từ lâu anh đã "giã từ dĩ vãng". Nhưng Thúy không tin chuyện chỉ dừng lại ở đó, trí tưởng tượng của chị lại đi xa hơn thực tế. Chị có cảm giác bị chồng phản bội, lừa dối. Trong cơn tức giận, chị đã tuôn ra những lời nhiếc móc chồng thậm tệ, mặc cho anh hết lời thanh minh thề thốt.

Kể từ đó Thúy hay kiếm cớ gây sự với chồng. Thoạt đầu là đợt "chiến tranh lạnh" kéo dài hơn một tháng, anh H phải phân trần năn nỉ mãi chị mới nguôi giận. Nhưng sự nghi ngờ ghen tuông đã biến chị thành người vợ lắm lời, quá quắt. Anh H đi làm thì chớ, về đến nhà là bị vợ "tra

tấn” bằng những lời đay nghiến, chì chiết. Mỗi khi anh bận công việc đột xuất phải về trễ lại càng khổ vì bị vợ hạch hỏi vắn vẹo đủ điều. Thúy cho rằng phải kiểm soát thật chặt chẽ gắt gao mới ngăn chặn được chồng khỏi “đi ngang về tắt”. Chính vì vậy một bức tường vô hình ngăn cách hai vợ chồng. Anh H vẫn nhẫn nhịn chịu đựng những cơn giận dữ cùng những lời trách cứ vô cớ của vợ, nhưng ngay cả khi Thúy vui vẻ dịu ngọt anh cũng vẫn giữ khoảng cách bằng sự im lặng khó hiểu. Và anh bắt đầu thấy ngại về nhà ngay khi hết giờ làm việc ở cơ quan. Quay lại với thói quen cũ ngồi bù khú với đám bạn nhậu, anh cảm thấy thư thái dễ chịu hơn là ở nhà để hứng lấy những lời giáo huấn của vợ.

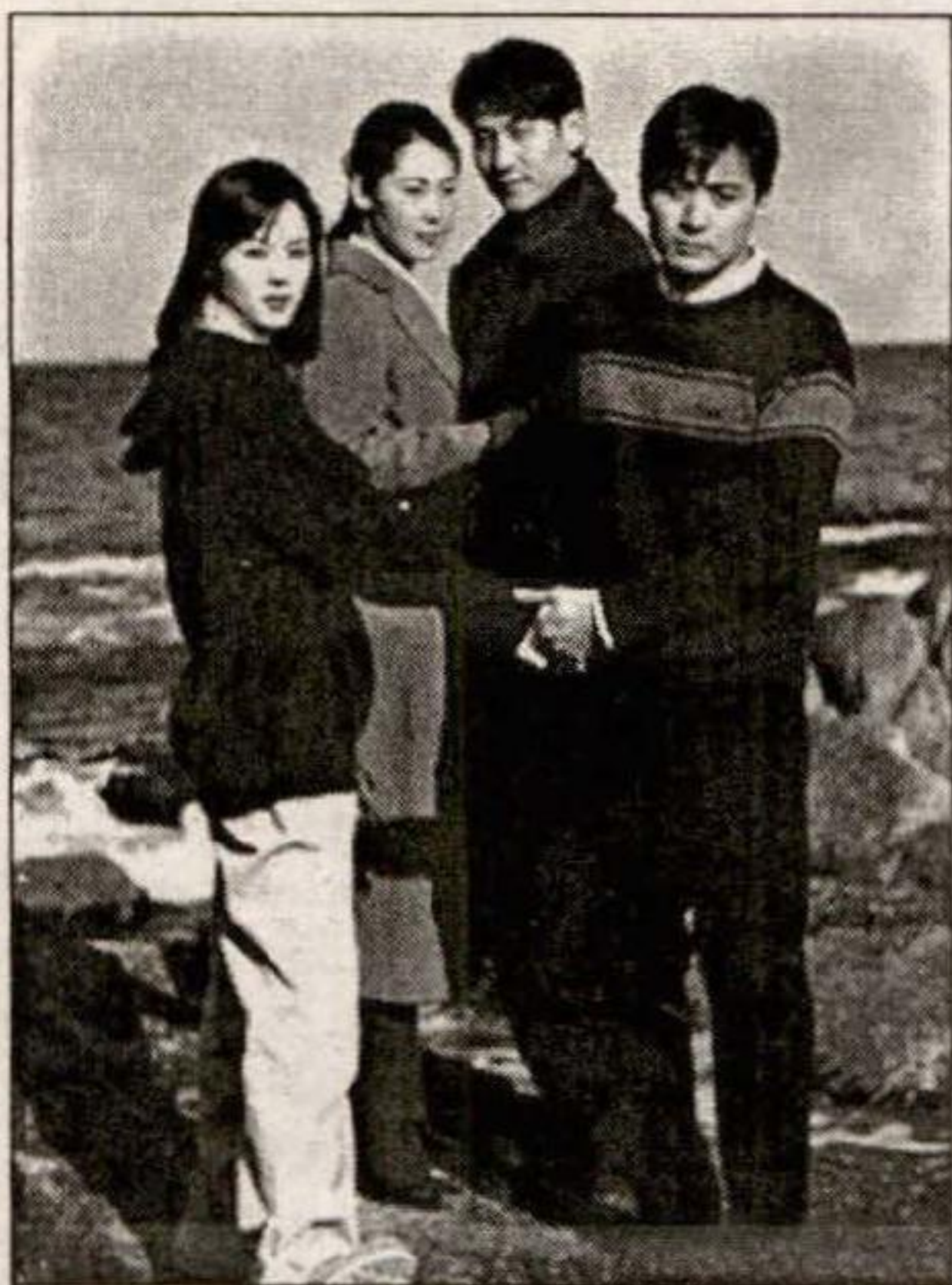
Giả như Thúy hiểu được sự thay đổi của chồng và biết dừng lại. Nhưng chị cứ tiếp tục móc máy chồng. Không ít lần Thúy còn nói xa nói gần rằng, giả ngày đó chị lấy người khác thì đã không phải khổ như bây giờ. Những lời đó chẳng khác nào dao cứa vào tim anh H, và anh lại tìm cách giải khuây cùng đám bạn trong các chầu nhậu. Cho đến một lần, anh H có công việc đột xuất phải về trễ hơn mọi ngày, Thúy không tin chồng, chị cho rằng anh lại viện lý do để đến với “người cũ”. Trong cơn giận dữ vì ghen tuông, chị thách chồng: “Nếu đi với con nào thì đi luôn

đi, không việc gì phải đóng kịch nữa. Tôi sẽ làm đơn ly hôn để anh được tự do”. Anh H sững sờ trước tuyên bố của vợ. Sau một hồi suy nghĩ rất lâu, anh từ tốn nói, hơn một năm qua anh luôn nín nhịn vợ cho yên cửa yên nhà, nhưng “cây muốn lặng mà gió chẳng dừng”, anh không bỏ bịch với ai, cũng chẳng hề đi bìa ôm như chị vẫn gán tội. Nhưng nếu chị muốn ly hôn để khỏi chịu thua thiệt vì phải chung sống với anh thì anh sẵn sàng ký vào đơn. Nói rồi anh H đứng lên thu xếp quần áo, xách va ly bước ra khỏi nhà. Thúy không ngờ chồng lại phản ứng quyết liệt như vậy, song chị vẫn cho rằng không đời nào anh lại dám từ bỏ vợ con. Chị đã lỡ dọa là sẽ ly hôn, bây giờ mà không viết đơn thì yếu thế quá. Thúy nghĩ vậy nên hôm sau, khi anh H trở về nhà để lấy thêm những vật dụng cần thiết, chị lạnh lùng trao cho chồng lá đơn xin ly hôn. Chị cũng muốn qua việc này để xác định mức độ tình cảm của chồng đối với mình. Nhưng anh H đã không lưỡng lự ký tên vào lá đơn. Vì tự ái và hiếu thắng nên Thúy cũng không chịu rút lại quyết định vội vã của mình. Còn anh H cũng chẳng thềm năn nỉ “xuống nước” làm lành với vợ như trước nữa. Và cuộc hôn nhân của hai người đã nhanh chóng đổ vỡ. Thật đáng tiếc, nếu chị dừng để “chuyện bé xé ra to” thì đâu đến nỗi!

Y.Đ

PHIM ĐANG CHIẾU TRÊN VTV1:

Thời thanh xuân

luôn bị dẫn vật giữa tình cảm của Hyun Nu và Sang Min. Còn Hyun Nu dù biết Chae Hyun có người yêu mới nhưng vẫn luôn theo sau gót chân Chae Hyun những lúc Chae Hyun có một mình. Khi biết Chae Hyun coi tình yêu thời trẻ chỉ là sự bông bột thì Hyun Nu quyết định tìm một tình yêu khác

Phim Hàn Quốc 10 tập. Hyun Nu (Jang Dong Gun đóng) làm nhân viên công ty chuyên cung cấp và bán lẻ máy vi tính. Chae Hyu (Hwang Soo Jung đóng) là bạn gái và cũng là bạn thời trung học với Hyun Nu, nhưng do hoàn cảnh buộc cô phải cùng với gia đình sang sống ở nước ngoài. Kể từ đó họ không còn gặp nhau. Một thời gian sau đó Chae Hyun trở về Hàn Quốc làm việc và tình yêu của cô với Sang Min gây bất ngờ cho Hyun Nu vì cả ba người đều học chung với nhau. Tuy có tình yêu mới nhưng Chae Hyun

với người bạn gái đồng nghiệp là Uon Yong (Kim Hyun Ju đóng). Bộ phim là sự đan xen tình cảm giữa tình bạn và tình yêu, giữa quá khứ và hiện thực, giữa ước mơ và hiện tại tiêu biểu cho lớp thanh niên trẻ Hàn Quốc hiện nay trong việc định hướng tương lai và sự nghiệp của mình. Phim do hãng MBC sản xuất năm 1999. Trong phim có sự tham gia của các diễn viên như: Jang Dong Gun, Kim Hyun Ju, Hwang Soo Jung... Khán giả Việt Nam chắc chưa quên anh trong vai bác sĩ Kim Su Jong phim *Anh em nhà bác sĩ*, vai người mẫu Lee Jung trong *Người mẫu*, vận động viên bóng rổ trong *Cú nhảy cuối cùng*.

Jang Dong Gun trong
phim “Thời thanh xuân”.

Jang Dong Gun

sinh ngày 7-3-
1972 tại Seoul.

- Cao 1m80, nặng
68kg.

- *Gia đình*: Sống
với cha mẹ, là con
cả trong gia đình
có 2 anh em.

- *Sở thích*: Hát.

- *Năng khiếu*: Thể
thao (đặc biệt là
bóng rổ và hockey
trên băng).

- *Món ăn ưa thích*:
Bánh bao và mì.

T.H

Kim Hyun Ju.

Hwang Soo Jung.

THỜI TRANG TRẺ:

Lời thăm thì của ĐẤT

Ái Vân
và người
mẫu Minh
Hương.

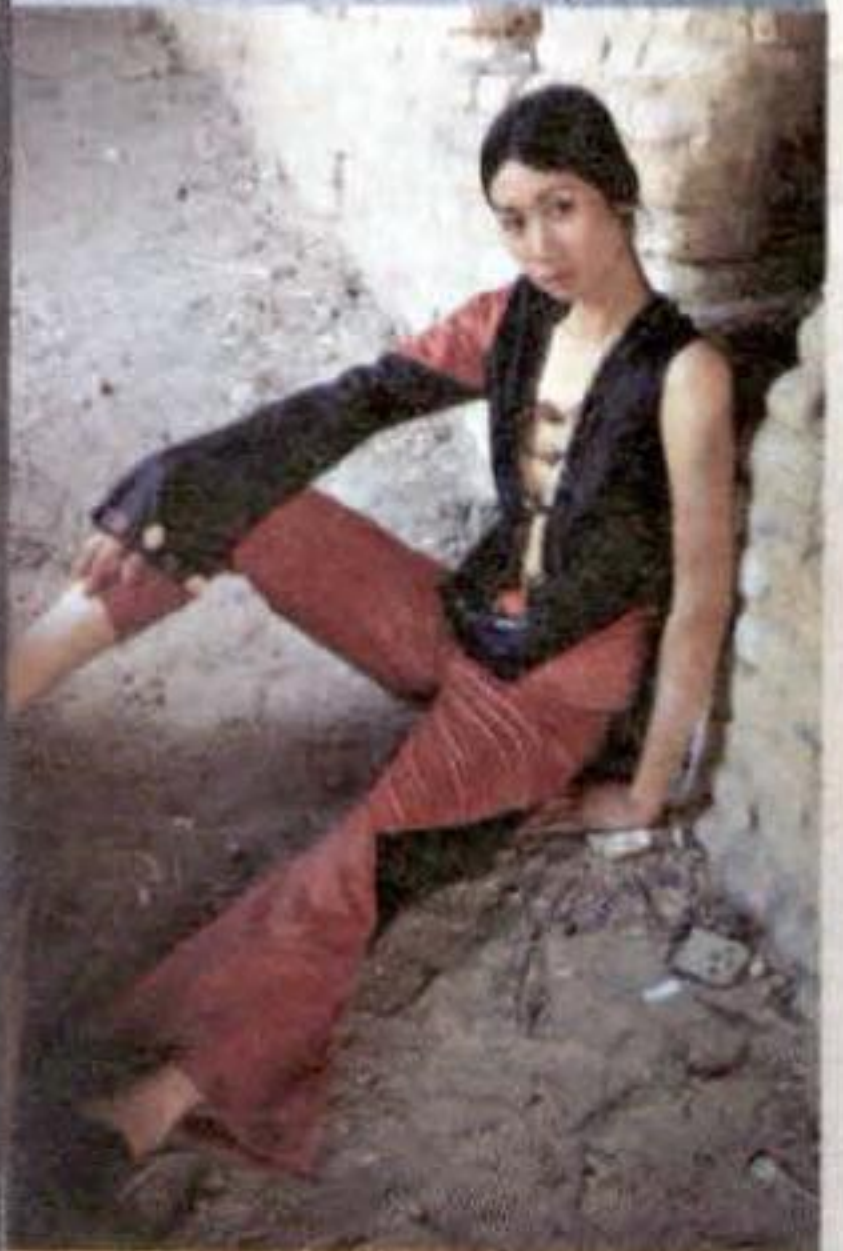

Ảnh: Ngọc Đăng.

Màu đất vẫn là màu sắc thân thiết đầy cảm hứng cho các nghệ sĩ. Đất nung còn có vẻ đẹp riêng làm say lòng người. Tùy nhiệt độ, mỗi sản phẩm đất lại có màu sắc riêng nhất là khi có men. Ái Vân, sinh viên năm thứ hai Khoa Mỹ thuật công nghiệp Trường Đại học Dân lập Hồng Bàng, đã đưa ra bộ sưu tập “Lời thăm thì của đất”. Bộ sưu tập đầy cảm hứng được thiết kế chất lọc, tỉ mỉ trong từng chi tiết. Đến giày cô cũng tự đóng để có thể tạo mũi giày bằng đất nung cho đồng bộ, tôn lên vẻ đẹp thời trang hiện đại. Cô xuống tận Bình Dương, lấy đất sét, nhào và ép đất cho kỹ, cắt miếng nhỏ và khắc lên họa tiết trống đồng và họa tiết của dân tộc Cà Tu làm phụ liệu và vòng cổ, vòng tay, chân. Nét cứng rắn, mộc mạc của đất nung phối hợp sự mềm mại, quý phái của trang phục tạo nên một nét lạ bình dị. Chất liệu là vinyl giả da, không đắt tiền.

Bộ sưu tập được chụp tại một lò gốm, cảnh và trang phục hoà quyện vào nhau thật lãng mạn. ■

PHƯƠNG CHI

Tin nóng... nóng

NGUYỆT NHI ĐI TÌM “CÂY HUÊ SÀ”

Kịch bản bộ phim “*Cây huê sà*” chuyển từ tay đạo diễn Lâm Lê Dũng sang đạo diễn Xuân Cường, đã ít nhiều thay đổi dàn diễn viên tham gia. Và may mắn đã mỉm cười với diễn viên trẻ Nguyệt Nhi với một vai chính đầu tiên. Sau một loạt vai phụ trong các phim truyền hình như “*Hẻm sâu*”, “*Tóc ngắn*”, “*Cô thư ký xinh đẹp*”, “*Lửa vòng cung*”, “*Cánh cửa cuộc đời*”... hy vọng cô gái vừa bước qua tuổi hai mươi

Nguyệt Nhi trong phim “*Cửa ngõ*”.

này, đã tích lũy đủ kinh nghiệm nghề nghiệp để có một vai chính đáng nhớ!

ÁI LINH

TUẤN HUNG QUYẾT TÂM LÊN MÀN ẢNH

Xem bộ phim “*Tân dòng sông ly biệt*”, ca sĩ Tuấn Hưng rất khoái nhân vật Hà Thư Hoàn, vì theo anh “*có nhiều nét ngang tàng rất giống tôi*”. Cụ thể hóa sự yêu thích của mình, Tuấn Hưng đã chuyển lời ca khúc trong phim “*Yên vũ mộng mộng*” thành bài hát “*Chia xa*” để ra mắt một đĩa đơn. Lời lỡ khi tung đĩa đơn ra thị trường chưa biết được, nhưng ca

sĩ Tuấn Hưng trong mấy ngày quay video-clip này đã khẳng định mình có khả năng diễn xuất, và “*sẽ không bỏ lỡ cơ hội nếu có lời mời đóng phim!*”

MAI TỪ

Tuấn Hưng với minh họa cảnh “*chia xa*”.

Mỹ Lệ "Về với em"!

VIỆT QUANG MANG "SƯƠNG GIÓ BIÊN THÙY"

Trong các ca sĩ trẻ, Việt Quang được tiếng là "nóng hổi". Chỉ với ca khúc "Vẫn yêu đại khờ" nhưng mỗi lần ra sân khấu lại trình diễn một phong cách khác hẳn, vào mùa Giáng Sinh thì xuất hiện như một ông già Nô-en! Mới đây, Việt Quang được nhạc sĩ Vy Nhật Tảo chọn thể hiện ca khúc "Sương gió biên thùy" cho bộ phim truyền hình cùng tên. Có thể đây là một dịp tốt để Việt Quang làm hài lòng công chúng bằng giọng hát qua sóng ti - vi!

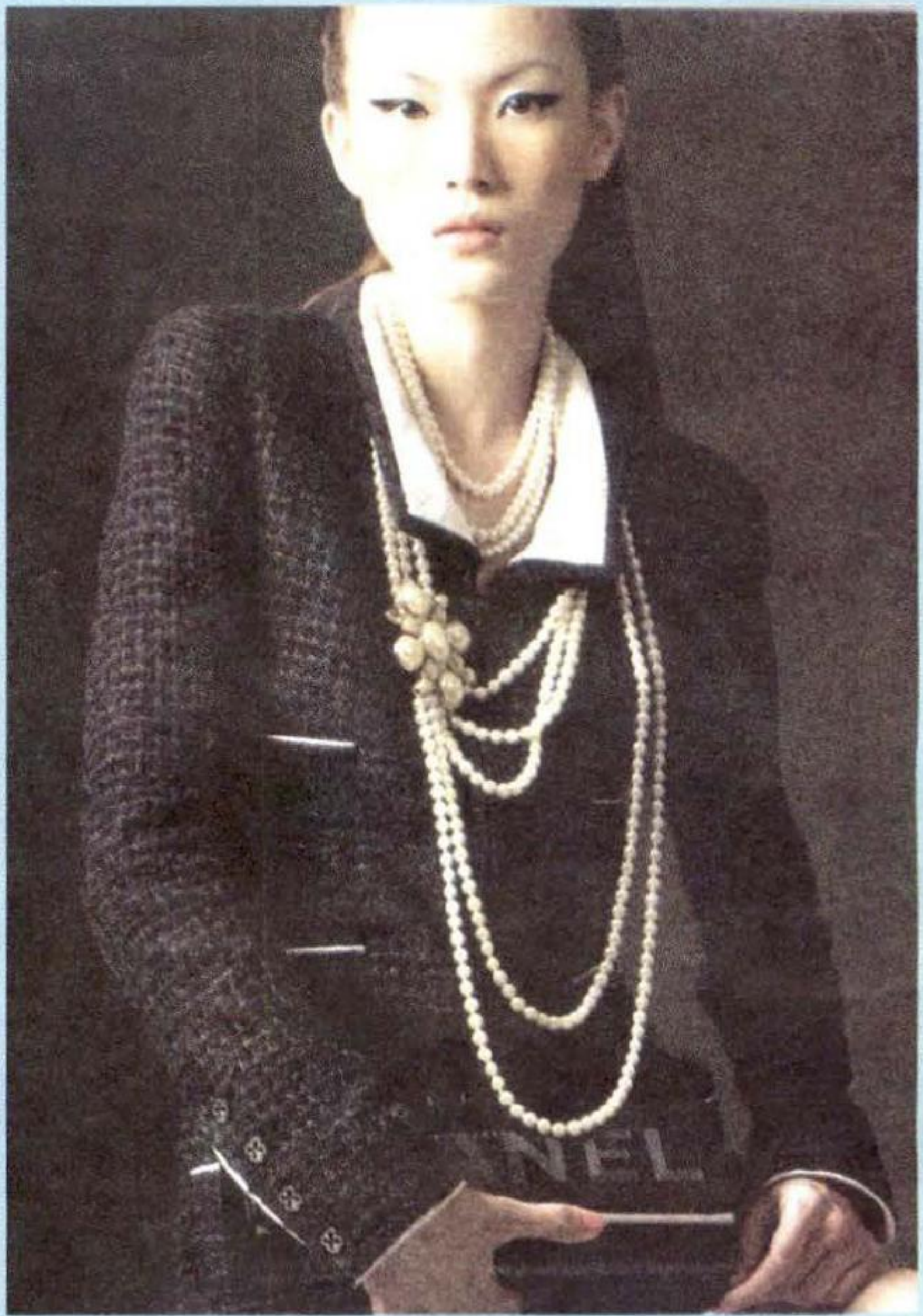
A.L Việt Quang tìm chút "sương gió".

MỸ LỆ TIẾP TỤC CUỘC CHINH PHỤC

Mỹ Lệ có vẻ khiêm tốn hơn so với nhiều ca sĩ trẻ khác trong việc đánh bóng tên tuổi mình. Album đầu tiên "Về với em" chỉ nổi lên được một ca khúc "Dòng sông không trở lại", và bị khán giả trẻ cho rằng hơi... già. Rút kinh nghiệm, album thứ hai sắp phát hành, ca sĩ Mỹ Lệ hát phần lớn ca khúc của nhạc sĩ trẻ. Trên bìa đĩa nhạc thứ hai, Mỹ Lệ còn nhờ một họa sĩ người Pháp thiết kế, khá hiện đại!

M.T

Đuông đống & sang trọng

“**N**ữ trang làm đẹp cho tính cách” đang là xu hướng hiện nay. Bạc mang lại nét trẻ trung, sang trọng là kim cương và vàng mang lại sự dịu dàng, đầm thắm. Đặc biệt, nữ trang ngọc trai làm cho bạn trở nên duyên dáng và rực rỡ. Không chỉ là chuỗi vòng cổ, vòng tay, ngọc trai còn được làm các kiểu cài áo với nhiều mẫu mã vô cùng sinh động.

Nhiều người cho rằng ngọc trai chỉ thích hợp trong các trang phục truyền thống như áo dài, áo đầm dài, sườn xám... Nhưng không phải. Những mẫu trang phục của Chanel's đi cùng ngọc trai tạo nên một cá tính mạnh mẽ đầy bí ẩn và sang trọng... Qua đó, bạn có thể thấy, trong âu phục, ngọc trai tạo nên một nét duyên vô cùng quyến rũ. ■

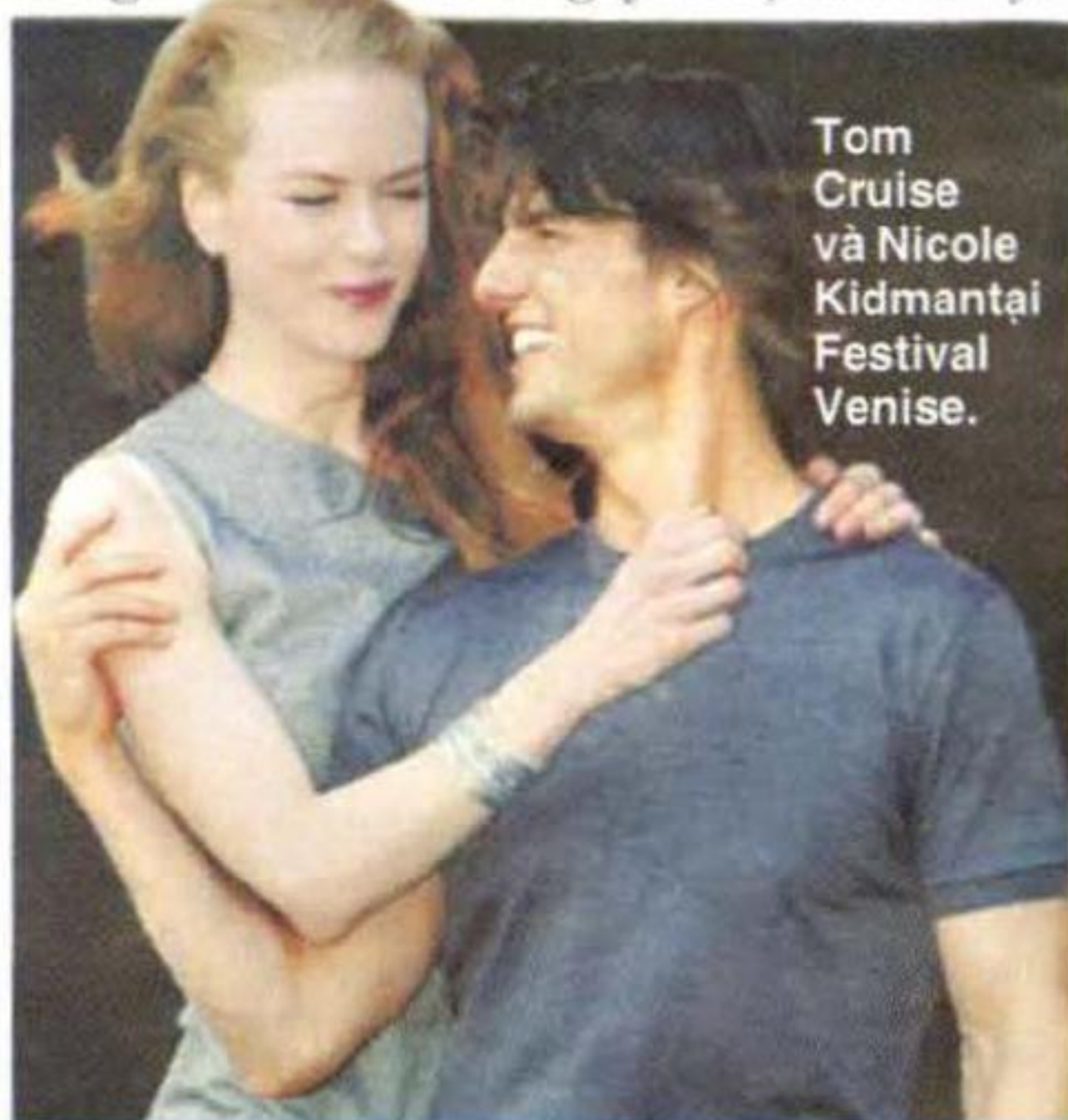
P. KHANH

Bi kịch gia đình của những người nổi tiếng:

Tom Cruise & Nicole Kidman

Tom là tỷ phú trong nhiều lĩnh vực: điện ảnh, thời trang... cát - xê của anh lên tới 20 triệu USD/phim, còn Nicole luôn chiếm vị trí là người có cát - xê cao nhất trong các nữ diễn viên (12 triệu USD/phim). Sự kết hợp của họ đã từng là niềm mơ ước của nhiều fan hâm mộ. Vậy nhưng bao nhiêu lời thề thốt yêu đương đã trôi tuột sau gần 10 năm chung sống. Ai đã gây ra sự đổ vỡ này?

Tom Cruise và Nicole Kidman tại Festival Venice.

• 28 tuổi, Tom đã là một ngôi sao và là một chàng trai giàu có

Vợ đầu của Tom là diễn viên Mimi Roger không sinh cho anh đứa con nào sau gần 2 năm chung sống. Buồn chán Tom đi theo những cảnh quay triển miên. Cùng năm đó, anh quen Nicole Kidman, người đóng cùng anh trong bộ phim “*Jours de Tonnerre*”. Trong suốt quá trình quay, Tom và Nicole không rời nhau nửa bước. Biết Tom thích môn nhảy dù, Nicole sẵn sàng chia sẻ niềm đam mê ấy. Nụ hôn đầu tiên mà hai người trao nhau là khi cùng nhảy từ độ cao 2.000m. Chuyện chẳng mấy chốc đến tai Mimi Roger, vợ Tom.

Nụ hôn đầu tiên từ độ cao 2.000m.

Nicole, người tình mới của Cruise.

Bất chấp, Tom và Nicole công khai tình yêu. Tháng 3, tay trong tay, họ cùng đến nhận giải Oscar. Cả hai thuê phòng ở L'Hotel Bel-Air, một khách sạn hạng sang ở Los Angeles. Một buổi tối tháng sáu, đợi Nicole ngủ say, Tom nhẹ đặt dưới gối của nàng một chiếc nhẫn và một đôi bông tai bằng kim cương như một lời đính ước.

Trong khi đó, cô vợ Mimi tung tin với giới báo chí rằng Tom không phải là người đàn ông mẫu mực, anh bị bệnh đồng tính luyến ái và anh không thể sinh con. Tom cũng lên tiếng thanh minh là Mimi không sinh con được chứ không phải do anh. Đồng thời Tom cũng yêu cầu Nicole làm xét nghiệm khả năng sinh nở trước khi kết hôn. Hành động vội vàng của Tom đã khiến cho Nicole tự ái. Cô đã gửi trả lại nhẫn và bông tai cho Tom và chuyển đến Australia. Dustin

Cruise và Kidman tại lễ trao giải Oscar tháng 3-1991.

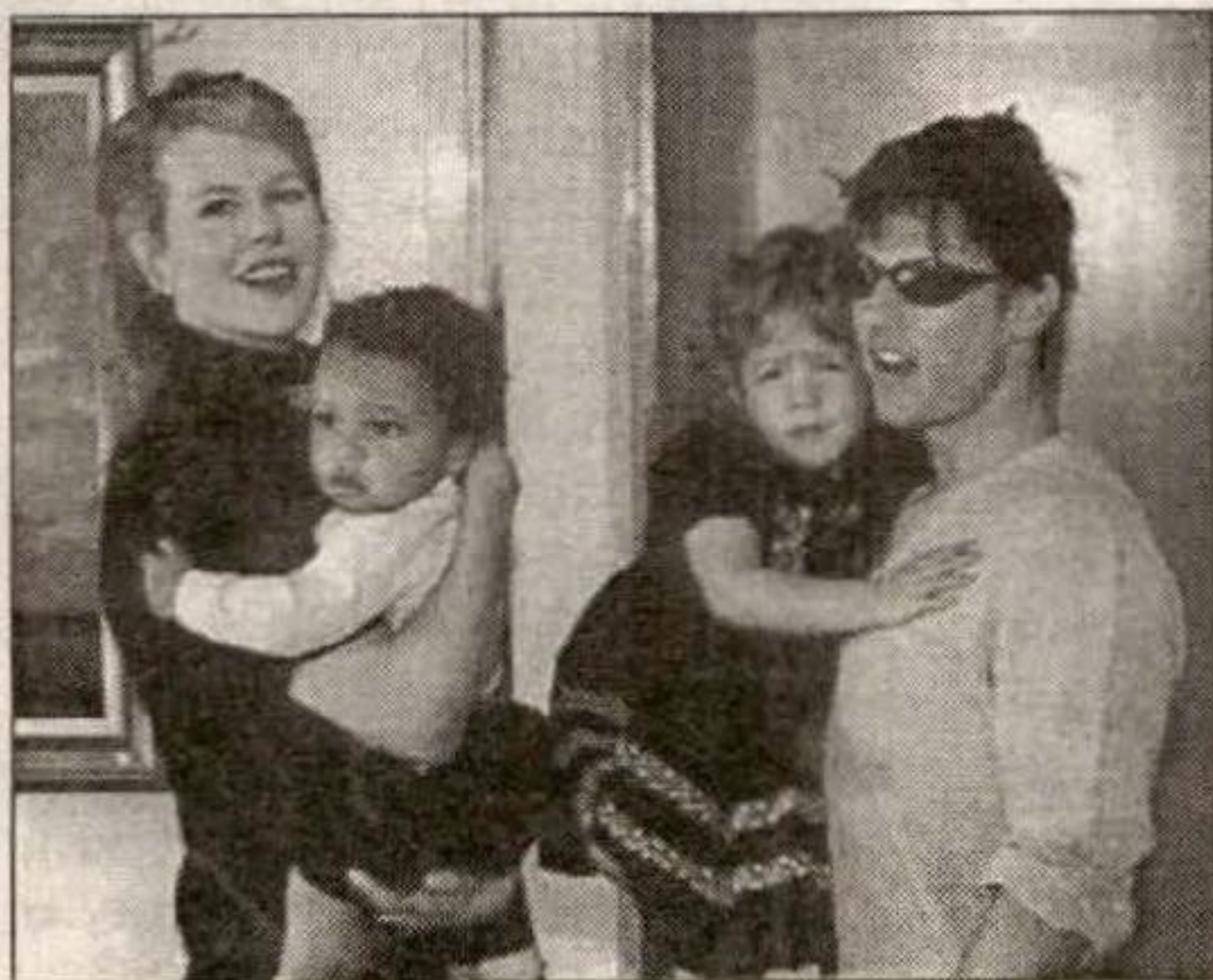
Hoffman bạn thân của Tom đã phải đứng ra dàn hòa cho hai người. Noel năm 1990, bỏ qua mọi chuyện, Tom và Nicole tổ chức lễ cưới trong một nhà thờ nhỏ với sự có mặt của 20 người thân.

Vài năm sau, hai người nhận nuôi Isabelle Jane và Connor Anthony. Khi hai đứa trẻ xuất hiện, hai vợ chồng luôn phải đối mặt với những lời đồn đại. Vốn sinh ra trong một gia đình không mấy hạnh phúc, cha Tom là một kẻ nát rượu đã bỏ rơi mẹ anh khi anh mới 12 tuổi. Chính vì thế, khi kết hôn anh luôn muốn làm tròn trách nhiệm của một người chồng, người cha và cả người tình.

Năm 1997, cả hai nổi tiếng đến mức không dám ra khỏi nhà bởi các nhà làm phim luôn săn lùng họ. Stanley Kubrick - một nhà làm phim nổi tiếng đã chọn hai vợ chồng làm diễn viên chính cho bộ

phim “*Eyes wide Shut*”. Bộ phim kể về một cặp trai gái yêu nhau bằng một tình yêu hoàn toàn trong sáng đột nhiên lại bị gặm nhấm bởi những ham muốn tình dục và cả sự ghen tuông ám ảnh. Tháng 9-1999, trình chiếu ở Pháp lần đầu tiên. Những người nhạy cảm phát hiện ra có một chút gì gợn sóng trong cuộc sống vợ chồng của Tom- Nicole. Nicole tuyên bố trên tờ “*Les Incorructibles*”, ngày 25-8-1999 “Về một mặt nào đó thì diễn biến bộ phim cũng giống như chuyện của chúng tôi, nhưng khúc mắc giữa chúng tôi đã được giải quyết”. Nhưng ngay sau đó, khi Tom vừa kết thúc chuyến quay bộ phim “*Vallila Sky*” của Camon Grow, 6-5-2000, người phát ngôn của Tom đã lạnh lùng đưa ra lời tuyên bố Tom và Nicole sẽ chia tay nhau. 48 tiếng đồng hồ sau đó Tom chính thức đưa đơn ly dị cho Nicole. Lúc này Tom đã có bồ mới: nữ diễn viên Penelope.

• **Giống như bất kỳ vụ ly hôn**

nào, tòa án cũng lưu tâm đến vấn đề chia tài sản

Ước tính tài sản của họ lên tới 350 triệu USD chưa kể các tòa biệt thự cao cấp ở Australia, New York, Luân Đôn, Italia và vô số các đồ trang sức bằng kim cương, đá quý và các tác phẩm nghệ thuật mà cả hai đã sưu tầm được. Theo luật pháp Mỹ, một vụ ly dị sau 10 năm chung sống, tài sản sẽ được chia ra làm hai phần bằng nhau. Lúc yêu nhau thì hứa cho nhau cả trăng cả sao, ấy vậy mà khi ra tòa Tom khẳng định hai người mới chỉ sống chung được 9 năm 11 tháng. Nếu sự thật đúng như vậy thì Nicole chỉ được nhận một phần tài sản. Quyền nuôi con cũng đặt ra nhiều vấn đề, Tom thì muốn đưa hai đứa trẻ đến Anh còn Nicole lại muốn đến Australia. Một tháng sau khi ra tòa, Nicole đột nhiên thông báo có thai và đó là đứa con của Tom nhưng Tom cũng chẳng mấy quan tâm bởi lúc ấy anh đã có người đẹp Penelope kề bên. Cũng thật đáng buồn cho Nicole

bởi cô không giữ được đứa con trong bụng và cô đã mắc chứng trầm cảm trong một thời gian khá dài. ■

VÂN LAN

(Theo *Femme acutelle*, 7-2002)

Tom Cruise và Nicole Kidman với 2 con nuôi.

Tại sao phải thông minh?

Nhà nay một số người thường có quan điểm rất hẹp hòi rằng: cô gái nào xinh đẹp, tức trời phú cho nhan sắc, thể nào trời cũng bớt đi của cô ta một ít thứ gọi là trí tuệ... Nghĩ như vậy, đúng là nghĩ xấu, không xấu mặt cũng xấu bụng, mới đổ ky với nhan sắc thế. Giá đừng có các cuộc thi hoa hậu, thi người đẹp cấp nọ cấp kia, những kẻ nghĩ xấu đó làm gì có cơ hội mà cãi.

Không hiểu tại sao, qua bao nhiêu lần rút kinh nghiệm rồi, mà các cuộc thi hoa hậu hoặc người đẹp chẳng chịu bỏ đi một phần thi rất vô duyên là thi ứng xử (nếu người ta đã đẹp rồi tại sao lại bắt người ta phải thông minh cơ chứ), cho nên phần thi ứng xử này luôn là phần thư giãn nhất của cuộc thi, một dịp cho người xem được phép cười nghiêng cười ngả trước các câu trả lời. Và là phần tệ hại nhất để đi ngược lại mục đích của Ban giám khảo- mục đích tôn vinh cái đẹp của người phụ nữ. Như ở cuộc thi *Người đẹp các tỉnh miền Bắc* để tiến tới chung kết Hoa hậu Việt Nam vừa rồi chẳng hạn, phần lớn các em còn chưa rời trường phổ thông trung học, nhiều nhất cũng chỉ có 23 tuổi, thì làm sao để bình tĩnh chịu đựng không khí căng thẳng của cuộc thi lẫn những câu hỏi ban giám khảo đưa ra vốn rất đáng nghi ngờ về độ thông minh của nó. Có hẳn một cuộc thi câu hỏi được tổ chức từ trước đấy hàng tháng, 2.000 câu hỏi đã được gửi về, 2.000 nhé, không ít đâu, thế mà những câu hỏi đọc lên nghe rất chán và cũ, kiểu như: *Em nghĩ thế nào về câu cái nết đánh chết cái đẹp của các cụ?* (Mấy năm trước chẳng đã có một cô thí sinh hoa hậu nổi tiếng vì câu trả lời: *Theo em, chúng nó không nên đánh nhau...*, rồi là gì). Hoặc là *Theo em, hoa hậu có bắt buộc phải làm từ thiện không? Làm hoa hậu trên sân khấu dễ hơn làm hoa hậu ngoài đời rất nhiều, hãy bình luận và giải thích!*... Các cô bé người đẹp đầu óc đơn giản lắm rồi, lại gặp sự đơn giản hơn cả mình trong các câu hỏi, nên chịu không biết phải nghĩ cái gì, kiểu như cùng đấu nên đẩy nhau, đành trả lời vẹt theo đáp án - mà đáp án cũng chán ghê chán gớm, giống như một mẫu đạo lý được trình bày dưới dạng viên thuốc nén, mang tính rao giảng, chẳng có chỗ đâu cho các cô bé được thể hiện sự hồn nhiên của tuổi 16, 17 của mình. Cô bé đoạt vương miện Hoa khôi vì thế có một câu trả lời hoàn toàn phù hợp với tính chất thông minh của phần thi ứng xử: *Thưa ban Giám khảo, mặc dù rất bận học, nhưng em vẫn thu xếp ngày thứ bảy, ngày nghỉ cuối tuần, để tham gia phong trào thanh niên tình nguyện của Đoàn, em đến vùng sâu, vùng xa, hải đảo, cụ thể là em đến đảo... Cát Bà.* Cả hội trường cười ồ, vì mọi người cho rằng đến đảo du lịch vào ngày nghỉ cuối tuần ấy, chắc em không có việc gì hơn là biểu diễn trang phục áo tắm. Nhưng như thế, chả thông minh là gì? ■

THỊ MƠ

■ Diễn đàn gia đình

Con muốn hát “Mẹ là người mẹ vĩ đại nhất trên đời”

Mỗi khi nghe bài hát “*Mẹ yêu*” của nhạc sĩ Phương Uyên, con lại thấy mình có lỗi với mẹ. Bởi vì mẹ luôn luôn chăm lo cho cuộc sống của con mà con thì chưa giúp được gì cho mẹ cả. Bố mất sớm, một mình mẹ phải nuôi nấng ba chị em con. Bây giờ chúng con đã lớn, nhưng nghĩ lại cái thời gian 15 năm qua một mình mẹ phải lo cho chúng con từ cái ăn đến học hành, con thấy mẹ thật là phi thường. Mẹ không bao giờ chịu khuất phục trước hoàn cảnh, cho dù là những lúc bi đát nhất. Mẹ là người phụ nữ nhưng mẹ không hề yếu đuối chút nào. Hồi còn nhỏ, chúng con vô tư lắm, chẳng thể hiểu được cuộc đời. Còn mẹ phải lo lắng, chạy vạy từng ngày lo sao cho chúng con được ăn no, được học hành. Con đâu thể biết được ẩn sâu trong khuôn mặt mẹ là những dòng suy nghĩ. Có những gì ngon mẹ đều dành cho chúng con hết. Chúng con vô tư lắm, vẫn tranh nhau ăn mà chẳng thêm chú ý đến mẹ. Chúng con đâu có biết nhiều đêm mẹ đã một mình khóc thầm.

Khi chúng con đã trưởng thành, thì vẫn là mẹ lo toan mọi việc. Mẹ lo cho chị Thu lấy chồng, lo cho anh Thành đi làm rồi lo cho con đi học đại học. Bây giờ gánh nặng lớn nhất đối với mẹ là lo cho con ra trường. Có lần mẹ bảo rằng “Lo cho mày có nghề nghiệp ổn định thì tao chết cũng mãn nguyện”. Con thấy giật mình vì mẹ đã hi sinh cho chúng con quá lớn. Mà mẹ không đòi hỏi một chút gì ư? Công ơn của mẹ rất lớn đối với chúng con. Chúng con mong sao mẹ sống thật lâu để chúng con được phụng dưỡng mẹ, mặc dù con biết sự đền ơn đó chẳng thấm vào đâu so với công lao của mẹ cả.

Con bước vào trường đại học, mẹ vừa mừng vừa lo. Mừng vì con mình đã học hành có kết quả, nhưng mẹ lại phải lo lắng tiền nong cho con đi học. Một năm học qua, mẹ lo cho con từng li từng tí, chỉ thiếu mẹ ở gần con nữa thôi. Mẹ lo từ cái con ăn đến chỗ ở, việc học hành của con. Những hôm con về, thấy con hơi gầy một chút là mẹ lại lo. Mẹ bắt con đem thuốc uống xuống để phòng bệnh tật. Và cái mẹ lo nhất là học hành ở dưới này, con lại đua đòi và sa ngã. Mẹ ơi! Con xin cảm ơn mẹ và con chẳng phụ công mẹ đây! Còn mẹ, mẹ phải chăm lo cho sức khỏe của mình chứ! Những lần con về, ngồi vào mâm cơm, thấy bữa ăn đạm bạc quá, con lại thấy mình có lỗi lắm. Bởi vì mang tiếng đi học là khổ nhưng con ăn uống còn sướng hơn cả mẹ. Những lần về con chẳng giúp gì được cho

mẹ cả mà chỉ lo đi chơi thôi. Và những lần lấy tiền con chẳng bao giờ thêm quan tâm xem mẹ đã vay mượn được ở đâu nữa.

Mẹ ơi! Mẹ đã khổ vì chúng con rất nhiều rồi. Và con biết rằng sẽ chẳng bao giờ chúng con bù đắp được những gì mà mẹ đã hi sinh cho chúng con. Vâng, như lời bài hát “Mẹ yêu” con “*dù câm nín nhưng con thật lòng muốn nói...*” Mẹ là người mẹ vĩ đại nhất trên đời!

LÊ VĂN THUẬN

(Lớp Đại học Sư, K1, khoa KH–XH, Trường ĐH Hồng Đức)

Nói với vợ... cũ

Em thân yêu!

Như vậy là chúng ta không còn chung sống với nhau đã hơn mười lăm năm, mặc dù chúng mình vẫn ở gần nhau. Sự chia tay đó cả hai chúng ta đều hiểu rõ. Anh không đổ lỗi tất cả là do em gây ra, nhưng dù sao cũng có nguyên nhân phải không em. Chỉ có điều sự chia tay này không có chuyện tội mình đánh, chửi nhau một cách vô văn hóa. Mãi cho đến hôm nay anh viết những dòng này vì cần gửi gắm đến em những lời nói chân tình vì nghĩa xưa. Bởi hiện tại ai cũng đã có ngã rẽ cuộc đời và chúng ta còn đó một đứa con chung, vẫn được hai bên nội ngoại thừa nhận và thương yêu.

Anh vẫn nhớ những ngày đầu chung sống (1976) rồi sau đó chúng ta gặp rất nhiều khó khăn, từ áp lực của hai phía gia đình và cuộc sống. Em đã chịu búa rìu dư luận và vất vả trong thời gian anh vừa mất việc. Khi có việc làm khác cũng không ở nhà thường xuyên, cũng không bên em chăm sóc lúc em bệnh và đói. Chỉ vì lúc thời điểm ấy ai mới vào làm đều phải phấn đấu, nếu không không sẽ dễ mất việc làm. Nhưng em vẫn một lòng chung thủy và vượt qua bao sự khó khăn cho đến ngày chúng ta có một đứa con kha khá khinh. Hạnh phúc chỉ thêm được vài năm rồi sau đó... chúng mình chia tay. Anh hoàn toàn không nói gì về em mà chỉ im lặng và tăng lời khi có ai hỏi vì sao lại ra nông nỗi này.

Hiện nay em đã có cuộc sống vật chất khá giả làm anh cũng rất mừng, vì con chúng ta được em có điều kiện chăm sóc tốt hơn. Nhưng anh không phải hoàn toàn không biết gì? Anh chỉ có đôi lời nói với em như một người chồng cũ luôn quan tâm đến tương lai của em và con. Em có quyền lựa chọn cho mình “một bạn đời” nào đó để chia sẻ vui buồn và chăm sóc cho nhau (gần 50 rồi còn gì). Em hãy cố giữ gìn đức tính ngày xưa: hiền thực, chịu thương chịu khó, cương nghị, thủy chung. Chúc em có những suy nghĩ và quyết định sáng suốt, luôn hạnh phúc. ■

PHẠM TRẦN

(177/4 Bùi Minh Trực, phường 5, quận 8, TP.HCM)

PHIM ĐANG CHIẾU TRÊN VTV3:

Danh gia vọng tộc

Phim Truyền hình trung Quốc 40 tập, với sự góp mặt của các nghệ sĩ nổi tiếng như Trương Nghệ Mưu, Trần Khải Ca, Khương Văn và Ninh Tịnh.

Chiêm phủ là gia đình tướng lĩnh Mãn Châu, Bạch phủ là gia đình thầy thuốc người Hán. Chuyện xích mích xảy ra giữa hai phủ chỉ vì người con thứ hai của Bạch phủ đến khám bệnh cho vương phủ đã thực thà nói với vị vương gia của Chiêm phủ rằng đại tiểu thư chẳng làm sao cả, chỉ có “tin mừng” thôi (có thai). Thế là vương gia nổi cơn thịnh nộ, ra lệnh tổng quản của Chiêm phủ đập xe giết ngựa của đệ nhị công tử Bạch phủ, vì dám vu oan “cách cách” của ông, chưa kết hôn mà có thai. Bạch lão gia, ông chủ của Bạch phủ, nghe con trai kể lại sự việc, đã đích thân sang xin lỗi vương gia Chiêm phủ và xin bắt mạch hốt thuốc lại cho “cách cách”. Ông chúa Bạch phủ là người thâm sâu, xem mạch cho “cách cách” xong liền kê

một loạt toa thuốc nói là thuốc bổ nhưng thật ra là thuốc dưỡng thai. “Cách cách” dùng những thang thuốc này, đã sinh ra một trai một gái. Tới lúc này thì Bạch lão gia trở lại Chiêm phủ đòi bồi thường danh dự cho nhà họ Bạch và đèn xe đèn ngựa. Vương gia của Chiêm phủ sững sờ trước thực tế, một mặt nổi cơn thịnh nộ với “cách cách”, mặt khác phải đèn xe đèn ngựa cho nhà họ Bạch, nhưng thế quyết sẽ không tha cho nhà họ Bạch.

Chiêm phủ đã ra tay trả thù, làm cho Bạch phủ lao đao, Bạch lão gia qua đời, may mà vợ của nhị công tử là Bạch Văn Thị đã chèo chống qua được cơn khốn quẫn. Nhưng cậu quý tử của bà là Bạch Cảnh Kỳ khi sinh ra không biết khóc mà chỉ biết cười, nay lại “quậy” yêu cô bé Hoàng Xuân con hoạn của đại tiểu thư Chiêm

phủ đi đến kết quả là có một con trai.

Giữa lúc đó thì đệ tam công tử trong Bạch phủ là Bạch Dĩnh Vũ lại làm tay sai cho liên quân 8 nước Tây phương đánh vào Bắc Kinh, khiến cho hai cậu cháu Bạch Cảnh Kỳ và Bạch Dĩnh Vũ trở thành đối thủ. Bạch Cảnh Kỳ giết chết một tên lính Đức trong liên quân tám nước. Bạch Văn Thị buộc lòng phải đuổi khéo Bạch Cảnh Kỳ và Hoàng Xuân lên Tế Nam. Đến Tế Nam, Bạch Cảnh Kỳ rơi vào cuộc tình mới với kỹ nữ Dương Cửu Hồng, người yêu của đề đốc đại nhân và bị tống vào đại lao, nhưng nhờ chị họ là Bạch Ngọc giải cứu được. Trong khi đó ở Bắc Kinh cha của Bạch Cảnh Kỳ chết, Bạch Cảnh Kỳ về thọ tang. Bạch Văn Thị từ chối không nhận Cửu Hồng vì cô xuất thân kỹ nữ. Bạch Cảnh Kỳ lại đem Dương Cửu Hồng ra đi.

Năm 1911 cách mạng Tân Hợi nổ ra, các “danh gia vọng tộc” ở Bắc Kinh đều tan tác, Bạch Kinh Nghiệp

con trai của Bạch Cảnh Kỳ đã đi theo ông chú Bạch Dĩnh Vũ trở thành phần tử chống cách mạng, do đó gánh nặng gia đình ngày càng đè nặng lên vai Bạch Văn Thị, bà đã chết vào năm 1921 khi Bạch Cảnh Kỳ có nhà mới. Bạch Văn Thị ra đi nhưng vẫn làm di chúc cấm không cho Dương Cửu Hồng được thọ tang bà. Trên đường đi đưa đám, Hoàng Xuân cũng chết theo Bạch Văn Thị. Người làm bộ phim truyền hình “*Danh gia vọng tộc*” là đạo diễn Quách Bảo Xương - một đạo diễn lừng danh của Trung Quốc, ông đã dành hàng chục năm để hoàn thành kịch bản này, bởi lý do ông là người trong cuộc, là con nuôi của gia đình họ Bạch. Chính vì Quách Bảo Xương đã làm bộ phim với tất cả tâm huyết của mình, nên những nghệ sĩ lừng danh như Trần Khải Ca, Khương Văn, Trương Nghệ Mưu, Ninh Tĩnh đã tích cực tham gia, mặc dù chỉ đóng những vai phụ. Nữ nghệ sĩ Tử Cẩm Cao Oa (người đóng vai

Từ Hy Thái Hậu trong phim “*Mặt trời lặn sau Tử Cẩm Thành*”) đã nhận vai Bạch Văn Thị và nam tài tử “ngôi sao” ở Trung Quốc Trần Quốc Bảo nhận vai Bạch Cảnh Kỳ. ■

HUỲNH HỒNG

(Theo báo
Trung Quốc)

Cảnh trong phim “*Danh gia vọng tộc*”.

Thơ tình bạn đọc

Trốn tìm

Năm, mười, mười lăm, hai mươi
Trò chơi tìm kiếm một thời nhí
nhon

Quẩn quanh cây- bụi, lùm con
Anh tìm, em trốn, giận hờn, trước
sau

Tháng, ngày, mưa, nắng qua mau
Tự bao giờ đã... trông nhau ngại
ngân

Hương đồng đánh thức tâm xuân
Em hơn mười sáu, anh gần hai
mười

Gặp nhau chia nửa môi cười
Đâu rồi cái thuở năm mười, ngày
xưa

Tình thơ nuôi nắng bao mùa
Một lời yêu sợ gió đưa mây ngàn
Tơ hồng trên giậu ngón ngang
Mộng vàng thành giấc mơ hoang
rã rời

Ai đem con sáo mù khơi
Để diều bông úa bên trời xanh
xao

Năm mười mười lăm năm sau
Trốn tìm chi để hoài đau một đời.
THỨ LỄ

(Thư viện Công ty Cao su
Dầu Tiếng, Bình Dương)

Gửi người đến sau

(Cho 860431)

Có lẽ nào em lại yêu anh
Khi trái tim em đã dành cho người
ấy

Người yêu em vẫn thủy chung chờ
đợi

Lẽ nào em thay đổi hồi người!
Nếu có gì lay chuyển được cuộc
đời

Em sẽ sẵn sàng đến với anh bằng
tình yêu em có

Anh là duy nhất trong em chứ
không phải là thứ hai nữa

Và em sẽ yêu anh như yêu người
duy nhất bây giờ.

Nhưng anh biết không đó chỉ là
ảo tưởng mơ hồ

Em vẫn là em và cuộc đời không
hề thay đổi

Hãy hiểu và tin những lời em nói:
"Em không hề yêu anh!"

Xin hãy để cho em được sống bình
yên

Đừng bắt em nói những lời gian
dối

Dù đôi lúc hành động của em
không như lời nói

Nhưng vẫn không thể là em đã yêu
anh.

RỪA NHỎ

(K25B, Ngũ văn, Đại học Đà Lạt)

CÂU THƠ HAY

• **Nguyễn Thái Cường** (Giáo
viên trường THPT Trần Hưng Đạo,
Manggang, Gia Lai)

Tôi mơ một giấc mơ đời thường
Em ngồi sau tôi rong chơi khắp
phố

Con ngựa sắt khắc khổ – cười
vang

Em có mơ như tôi đã từng mơ như
thế

Có điều tôi sợ
Giấc mơ rơi rụng vào đêm... ■

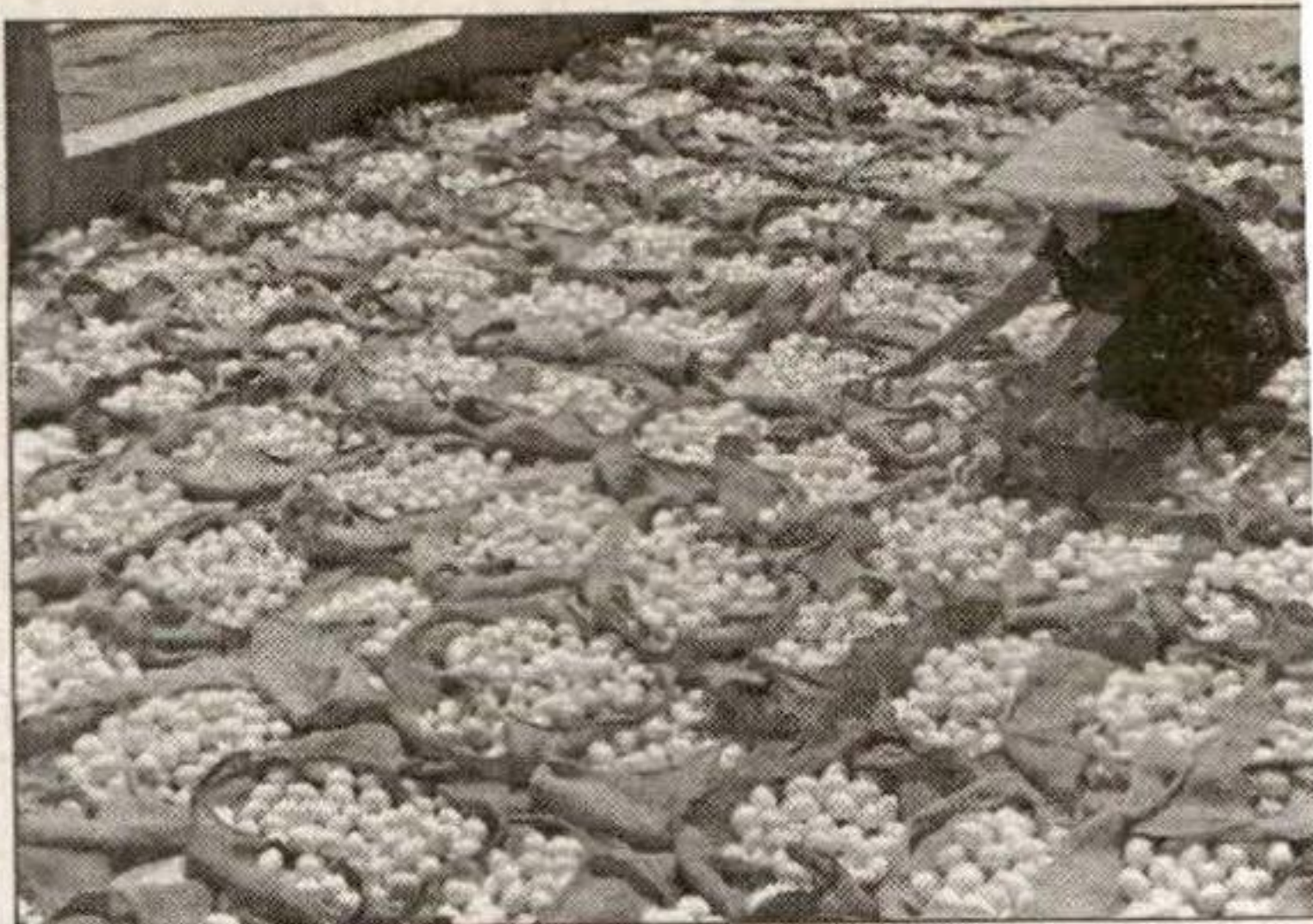
quy định của Hiệp định CEPT. Đó là danh mục loại trừ hoàn toàn (GEL), danh mục loại trừ tạm thời (TEL), danh mục cắt giảm thuế quan (IL) và danh mục nông sản chưa chế biến nhạy cảm (SL). Theo Bộ Thương mại, mặc dù chính phủ và các bộ, ngành đã triển khai nhiều chương trình phổ biến về CEPT/AFTA nhưng nhìn chung các DN Việt Nam, kể cả DN lớn của nhà nước chưa thực sự quan tâm đến chương trình này. Theo số liệu của Bộ Thương mại, có rất ít DN Việt Nam nộp đơn xin cấp Form D để được hưởng lợi ích của chương trình CEPT/AFTA. Tổng lượng XK của Việt Nam sang ASEAN dùng Form D chỉ chiếm 0,07 – 0,08% trên tổng kim ngạch XK của Việt Nam sang ASEAN. Trong khi đó tỷ trọng này ở các nước ASEAN là 1%. Kết quả thực hiện CEPT/AFTA của Việt Nam vào năm thứ 7 (2002) như sau: Đã chuyển thuế suất của 5.550 mặt hàng vào danh mục IL trên tổng số khoảng 6.400 mặt hàng trong biểu thuế NK. Năm 2003, Việt Nam phải tiếp tục chuyển thuế suất của 760 mặt hàng đang nằm trong danh mục TEL sang IL. Tuy nhiên, với kết quả Hội nghị Bộ trưởng vừa qua, cần phải đẩy nhanh tiến trình hội nhập AFTA với 4 thành viên mới, đã đặt ra cho chính phủ và DN Việt Nam những vấn đề cần giải quyết cấp bách. Đánh giá khả năng của các mặt hàng nông lâm sản của Việt Nam, ông Đặng Văn Thắng, Phó Vụ trưởng Vụ Chính sách thương mại đa biên (Bộ Thương mại) cho biết một số tình hình chính như sau: Về cây ăn quả, năng suất 9 tấn/ha (so với thế giới 30

– 35 tấn/ha), sản lượng đạt gần 4 triệu tấn/năm, bình quân khoảng 70kg/người/năm (so với Pháp 191kg/người/năm, Nhật 160kg/người/năm) cho thấy không chỉ yếu về năng suất mà còn kém về chất lượng, giá thành. Đó là chưa kể, khâu chăm bón còn lạc hậu, sâu bệnh nhiều, chưa bảo đảm yêu cầu rau quả sạch; tổ chức và kỹ thuật thu hái, bảo quản, vận chuyển chưa tốt ảnh hưởng xấu đến chất lượng. Ngoài ra, nguyên nhân khiến khả năng XK yếu còn là khâu bảo quản và bao bì nghèo nàn. Thời gian gần đây, tốc độ tăng trưởng XK rau quả có tăng nhưng kim ngạch mới chỉ chiếm 7 – 8 % giá trị sản lượng hàng năm của nhóm hàng này. Về rau quả chế biến, ta có 40 nhà máy và phân xưởng với tổng công suất khoảng 100.000 tấn/năm. Tuy nhiên công nghệ còn ở trình độ thấp. Tỷ lệ rau chế biến chỉ chiếm 5 – 7%. Sản lượng XK cao nhất của Việt Nam mới đạt 19.000 tấn quả đóng hộp và 20.000 tấn dưa đông lạnh. Về các sản phẩm thịt và sản phẩm chế biến từ thịt, nhìn chung chất lượng và giá thành của ta chưa đủ sức cạnh tranh trên thị trường thế giới. Thời gian qua ta mới XK được thịt lợn sữa, lợn choai sang Hồng Kông, gần đây thêm thị trường Malaysia, Trung Quốc, Lào và thậm chí khả năng xuất sang Singapore, Nhật Bản, Hàn Quốc. Tuy nhiên, khả năng mở rộng thị trường rất khó, không dễ mở và thâm nhập như đối với mặt hàng rau quả... Trong khi đó, 6 nước thành viên ASEAN đã thực hiện cắt giảm thuế quan đối với hầu hết các loại hàng hoá buôn bán ở khu vực xuống 0 – 5%. Có nghĩa là, những hàng rào bảo

vệ cuối cùng cho hàng hóa nông sản XK của chúng ta sẽ bị dỡ bỏ nay mai!

Như vậy, tính từ ngày Việt Nam chính thức tham gia AFTA đến nay, chúng ta đã đi được hơn nửa chặng đường. Nhưng thời gian còn lại ngắn hơn song mang tính quyết định nhiều hơn. Với lộ trình mới, cơ hội cũng như khó khăn và thách thức càng gần hơn, dồn dập hơn.

Theo Bộ Thương mại, thách thức và khó khăn lớn nhất nổi lên là cơ chế quản lý của ta còn nhiều yếu kém, không những chưa tạo thuận lợi hỗ trợ kinh doanh tối đa mà còn gây nhiều trở ngại cho hoạt động SX và KD. Vì vậy, để phát huy nội lực, tận dụng cơ hội, cần phải tăng cường khả năng cạnh tranh của hàng hóa Việt Nam. Biện pháp cấp thiết nhất là phải nhanh chóng hoàn thiện các chính sách và biện pháp quản lý kinh tế nói chung và quản lý thương mại nói riêng để tích cực hội nhập vào nền kinh tế khu vực và thế giới. Chính phủ sẽ đẩy mạnh cải cách kinh tế hơn nữa, trong đó có việc cắt giảm số DN làm ăn thua lỗ trong tổng số 5.650 DNNN hiện nay. Bên cạnh đó, cần phải xây dựng và phát triển hệ thống xúc tiến thương mại nhằm nâng cao hiệu quả công tác tổ chức thị trường. Tổ chức tốt mạng lưới thông tin và xúc tiến thương mại từ trung ương đến các địa phương và các DN nhằm nâng cao hiệu quả hoạt động quản lý nhà nước và hoạt động SX - KD. Đồng thời cần xây dựng các định hướng phát triển trong

Trứng vịt, mặt hàng XK của VIỆT NAM qua các nước ASEAN sẽ không còn được bảo hộ sau khi thực hiện AFTA. Ảnh: KHẮC HIẾU

khuôn khổ một chiến lược nhất quán của quốc gia là đẩy mạnh phát triển kinh tế, nâng cao tính cạnh tranh của nền kinh tế Việt Nam trong bối cảnh nền kinh tế khu vực và quốc tế đang diễn ra quá trình toàn cầu hoá mạnh mẽ. Về phía các DN, quan trọng vẫn là sự nỗ lực tự thân vận động, sáng tạo. Để tồn tại, phát triển và tận dụng tối đa những lợi thế cũng như xử lý những khó khăn và thách thức mang lại, DN cần phải nắm rõ nội dung các quy định về ưu đãi. Đặc biệt phải thấy rõ thách thức sẽ phải đối mặt với những sức ép tăng lên từ ASEAN khi không còn bảo hộ bằng các biện pháp thuế quan và phi thuế quan, từ đó chủ động điều chỉnh cơ cấu sản phẩm, đổi mới kỹ thuật, áp dụng công nghệ tiên tiến và nâng cao khả năng cạnh tranh cho sản phẩm của mình. Và, một điều quan trọng hơn xin đừng quên. Cùng với những thách thức lớn này là cơ hội không nhỏ. Thị trường ASEAN với nửa tỷ người là tiềm năng quan trọng của hàng hóa Việt Nam mà chúng ta phải nắm bắt cho được!

DUY CHIẾN

Sổ tay
phóng viên

Khinh nghệ sĩ ăn đòn dư luận

Lường như có một mối quan hệ khá tương hỗ giữa nghệ sĩ và báo chí. Báo chí lắm khi tung hô nghệ sĩ và báo chí cũng từng quật ngã nghệ sĩ. Cho nên ở chỗ này, báo chí là ân nhân của nghệ sĩ, nhưng chỗ khác nghệ sĩ lại là nạn nhân của báo chí.

Mới đây, giới nghệ sĩ TPHCM lại xôn xao lên vì chuyện “*Nghệ sĩ dóm lửa... nghệ sĩ thật*” bởi nhân vật H.V trong bài viết được khá nhiều đồng nghiệp biết đến. Bài báo đã qua hơn một tháng, nhưng H.V gõ cửa khiếu nại khắp nơi, vì anh bị ghép cho tội “*thường xưng là đạo diễn*” cũng như “*tự phong là đạo diễn*”. Thực hư, hồi sau sẽ rõ, có điều chính tờ báo “khai đao” H.V trước đó không lâu đã có bài khen ngợi một chương trình tạp kỹ mang tên “*Dấu ấn một thời*” do chính anh H.V này làm đạo diễn với sự trân trọng nâng đỡ: “*Xét về tổng thể, đây là chương trình đáng xem, bắt gặp nhiều cảm xúc ở quá khứ vọng về, dù đạo diễn H.V là lính mới*”. Nói cho cùng, nghệ sĩ chỉ là một danh xưng dành cho người hoạt động nghệ thuật. Vì thế, làm gì có chuyện “*nghệ sĩ dóm*” trong những người làm nghệ thuật, có chăng là nghệ sĩ giỏi và nghệ sĩ không giỏi mà thôi!

Cách đây không lâu, diễn viên sân khấu nổi tiếng T.L đã bị “choáng” vì một bài báo khác. Không hiểu vô tình hay cố ý, bài báo hé lộ ít nhiều về giới tính của cá nhân nghệ sĩ “*muốn vai diễn để giải tỏa những ẩn ức cá nhân*”. Thế là, anh chàng diễn viên đi ra đường cứ bị xì xầm. Đau quá, nghệ sĩ T.L xót xa “*tôi phải tự chữa lành vết thương cho mình*”. Tất nhiên vết thương ấy không phải anh tự đả thương mình, nhưng vẫn tuyên bố không cưới vợ và khi qua đời sẽ hiến xác cho khoa học.

Nghệ sĩ là đối tượng nhạy cảm. Khai thác đời tư những nghệ sĩ là một phương cách làm báo ăn khách. Có điều viết như thế nào, nhìn ở góc độ nào không phải dễ dàng. Ví dụ, trường hợp của danh hài B.Q được công nhận Nghệ sĩ Ưu tú đang hoàng, không dung bị đem chuyện gia đình lục đục lên mặt báo để làm trò chảnh hay ho gì cho thiên hạ. Nhân dịp Ngày Báo chí VN, Bộ VH-TT cũng đã trao *Huy chương Vì sự nghiệp văn hóa* cho các nhà báo có đóng góp đáng kể trong việc gìn giữ và phát triển văn hóa nước ta, chứng tỏ vai trò của người đưa tin văn hóa, người cầm đèn văn nghệ được đánh giá rất cao. Tiếp cận với đời sống văn hóa đã không đơn giản, mà phản ánh đời sống văn hóa còn khó khăn hơn. Đối diện với những rắc rối trong giới nghệ sĩ, xin hãy cẩn thận, trước khi hạ bút! ■

T.H

Yêu nhau cuồng nhiệt không phải là khó

Cô Thạch Thảo kính mến!

Cháu năm nay 19 tuổi, sinh ra trong một gia đình không giàu nhưng tạm gọi là đủ. Gia đình cháu rất hạnh phúc, mọi người đều yêu thương nhau. Bố mẹ cháu rất khắt khe với tụi cháu trong việc học hành. Và cháu cũng luôn làm bố mẹ cháu hài lòng về việc học tập của mình. Trong suốt thời gian học ở trường bạn bè cháu nhiều lắm, nhiều người cũng để ý cháu nhưng cháu cảm thấy rất bình thường, không quan tâm đến, chỉ lo học tập mà thôi. Thế rồi “**tiếng sét ái tình**” đến với cháu. Cháu như con thiêu thân lao vào tình yêu, tình yêu lãng mạn vô cùng. Người ấy tên T, nhà người ấy ở Nha Trang. Tụi cháu quen nhau trong một lần rất tình cờ. Hôm ấy, T về Bình Thuận thăm dì ở gần nhà cháu. T gặp cháu và hai đứa yêu nhau. Tình yêu đến với cháu mãnh liệt vô cùng. T đã đốt cháy trái tim bằng giá của cháu bằng thứ tình cảm chân thật và ấm áp vô cùng. Cô đừng nói là cháu dễ tin nha, thật ra cháu tin T là vì cháu tìm thấy cảm giác vô cùng bình yên và hạnh phúc khi ở bên T. Thế nên tình yêu của cháu nó cứ sinh trưởng mãi trong một tháng ngắn ngủi. Nhưng cô biết không, chỉ trong một tháng ấy cháu đã biết hết toàn bộ gia cảnh của T. T đã kể cho cháu lúc trước gia đình T rất khá giả nhưng bố T cờ bạc nên đã gây mất trật tự gia đình. Bố mẹ ly dị nhau. Mỗi người một ngả. T theo sống với mẹ ở Nha Trang. Gia đình thì thế, học hành dở dang, T buồn và cảm thấy tủi nhục với đám bạn của mình. Từ đó T đã dấn thân vào xã hội đen đầy rẫy sự căm dỗ. T đã trải qua nhiều cuộc ăn chơi sa đọa nhưng T vẫn luôn thương yêu mẹ, T lâu lâu mới về thăm mẹ và vào thăm dì. Biết được gia cảnh thế nhưng cháu vẫn yêu cô à. Cháu nghĩ trong tình yêu thì làm gì có sự so đo tính toán, cháu yêu T bằng tất cả con tim mình. T là mối tình đầu đẹp nhất của cháu. Bây giờ, T đã có việc làm ổn định. Cháu mừng cho T. Thế rồi T về lại Nha Trang. Cháu và T hứa hẹn rất nhiều. Cháu ở đây vẫn tiếp tục học tập cho đến bây giờ. Nhưng tình yêu cháu đâu sooner sẽ như thế. Gia đình biết được điều ấy nên đã nói nặng cháu. Những lời cảnh báo của gia đình như những sợi dây thắt chặt trái tim cháu. Cháu đau khổ vô cùng. T liên lạc cho cháu và cũng biết được điều đó. Cháu tự nghĩ tại sao mình lại yêu T? Tại sao gia cảnh T lại thế? Tại sao mình u mê quá? Nhưng càng nghĩ cháu càng cảm thấy thương mình và thương

T quá. Từ trước giờ cháu đâu làm gì cho bố mẹ cháu buồn. Sở dĩ T bị thế là tại gia đình, T cũng đã khổ nhiều rồi nhưng tình yêu của tụi cháu thì có tội tình gì? Làm sao cháu có thể chia tay với T được hả cô? Tình yêu của cháu đã quá sâu nặng. Đối với T, cháu luôn là niềm an ủi trong những lúc buồn tủi, luôn là niềm cổ vũ cho T trong lúc khó khăn nhất. Tụi cháu yêu nhau thật cô ạ. Cháu sẽ cố gắng học để vun đắp tình yêu. Cháu và T cũng cố gắng tìm lại những gì đã mất. T sẽ hoàn thiện trở lại. Nhiều lúc cháu nghĩ bố mẹ cháu không chấp nhận T. Bố mẹ đâu biết tụi cháu vẫn lén lút liên lạc nhau. Cô hãy cho cháu lời khuyên đi, cháu phải làm sao cho vẹn cả đôi đường. Cháu khó nghĩ quá.

Cháu của cô
NGỌC BÍCH
(Bình Thuận)

Ngọc Bích thân mến!

Trước hết T là người trung thực, khi yêu cháu T đã không lừa dối cháu về gia cảnh và quá khứ không tốt đẹp của T. T dũng cảm kể hết để cháu phán xét T nhiều góc độ hơn và cháu có quyền từ chối tình yêu với T nếu cháu cảm thấy sợ hãi một quá khứ như thế. T còn rất trẻ, hoàn cảnh gia đình và sự cảm dỗ đã lôi kéo T. T nhận ra sai lầm. Yêu cháu, T quyết tâm thay đổi chính mình, vì vậy T đã kiếm được việc làm ổn định. Cháu cần động viên T, và cần can ngăn T không được quay lại đám bạn xấu. Chính tình cảm của cháu, tình yêu của cháu mới cảm hoá được T. Gia đình cháu như bao gia đình khác không ai muốn con gái mình dấn vào phần tử ăn chơi sa đọa. Việc can ngăn cháu không cho chơi với T nữa là chính đáng, tất nhiên khi T chưa thay đổi. Còn khi T đã thay đổi thì đương nhiên không thể một sớm một chiều gia đình cháu chấp nhận ngay quan hệ của cháu với T. Cháu cần phải để cho gia đình cháu nhiều thời gian để kiểm nghiệm sự thay đổi ấy có tính thời vụ chỉ vì đam mê cháu hay thay đổi có tính cơ bản về nhận thức đạo đức, về sự trưởng thành nhân cách. Thời gian ấy cũng chính cháu phải luôn động viên T, lôi cuốn T vào một tình yêu đẹp - tình yêu biết rung cảm trước những gì là thiêng liêng: tình gia đình, tình quê hương, một áng văn hay, một thiên nhiên đẹp...

Cháu còn rất trẻ, T còn rất trẻ, cứ yêu nhau chân thành, vun xới cho nhau, và luôn biết tự lập cho từng bước đi của mình. Chắc chắn sẽ đến lúc bố mẹ cháu nhận ra bản chất của T, tha thứ cho những lỗi lầm bông bột trước đây, để rồi tạo điều kiện cho tình cảm của cháu với T phát triển. Cô khuyên cháu điều cuối: Yêu nhau cuồng nhiệt không khó mà giữ cho tình yêu lâu bền mới là khó.

■
CÔ THẠCH THẢO

ĐỜI SỐNG VĂN NGHỆ

Tình ca, huyền ca và.. "đô" ca

LÊ THIẾU NHON

Lâu nay các cuộc vận động sáng tác vẫn đều đều diễn ra, nhưng đẩy lên thành đơn đặt hàng cho nhạc sĩ thì quả là lần đầu tiên có không khí náo nức như thế. Cục Văn hóa Thông tin Cơ sở đặt hàng cho năm nhạc sĩ viết ca khúc cho ngày Giỗ tổ Hùng Vương, còn Ủy ban Thể dục thể thao lại thông qua Hội nhạc sĩ VN đặt hàng cho năm nhạc sĩ viết ca khúc cho SEA Games 2003. Và mới nhất, nóng bỏng nhất là Đài truyền hình TP.HCM đặt hàng cho 25 nhạc sĩ viết ca khúc cho chương trình ca nhạc của mình. Nhìn vào danh sách 25 nhạc sĩ ấy, gạo cội có các tên tuổi Nguyễn Văn Tý, Phan Huỳnh Điểu, Hoàng Hiệp, Phạm Minh Tuấn, Lư Nhất Vũ... còn trẻ trung thì có các gương mặt Trần Minh Phi, Nguyễn Nhất Huy, Minh Châu, Hoài An, Lê Quang, Quốc An... Điều đó có nghĩa là đơn đặt hàng được dựa trên cả hai yếu tố: uy tín và ăn khách. Hơn thế nữa, tác quyền được trả đến 9 triệu đồng cho một ca khúc, chúng tôi những nhà tổ chức đợt đặt hàng

Trong nền kinh tế thị trường mối quan hệ cung - cầu, mà cụ thể là đơn đặt hàng luôn được đề cao. Sản phẩm nghệ thuật đang được xem như một dạng hàng hóa đặc biệt, vì thế đặt hàng sáng tác cũng là chuyện bình thường. Và giới âm nhạc đã quen thuộc với những ca khúc như thế!

này quyết tâm thả dây dài để câu cá lớn. Chưa biết số tiền hấp dẫn ấy có mang lại được dăm ba ca khúc giá trị không, nhưng ít ra trước mắt cũng hâm nóng được không khí sáng tác âm nhạc đang chùng hãm xuống và đang đông đưa quá nhiều ca khúc nhạt nhẽo.

Ca khúc viết theo đơn đặt hàng có gì đặc biệt chẳng? Ưu điểm dễ thấy là bảo đảm sự tin cậy giữa người sản xuất và người tiêu dùng. Phải có mối quan hệ "hiểu biết, hợp tác và tôn trọng lẫn nhau" cỡ nào thì người ta mới đặt hàng chứ. Bên cạnh đó, đã đặt hàng thì thù lao luôn ở mức tương đối cao. Ca khúc viết cho ngày Giỗ tổ Hùng Vương được treo giá 10 triệu đồng đấy! Viết theo đơn đặt hàng của ca sĩ chỉ có thể kêu giá vài triệu, nhưng qua "kiểm định chất lượng" ca sĩ mới chịu nhận hàng và giao tiền. Riêng viết theo đơn đặt hàng của các đơn vị nhà nước quả thật điểm phúc, chỉ cần có tác phẩm "nộp quyền" là xong, chẳng ai hạch học, chẳng ai đòi hỏi gì. Vì thế, nhạc sĩ nào được đặt hàng cũng thuộc loại

Ca khúc đặt hàng làm sôi động đời sống âm nhạc. Ảnh: PHẠM HỒNG BÍCH.

gạo trên sàng cả, đều có quan hệ ngoại giao tương đối tốt và có danh tiếng cả. Danh sách nhạc sĩ được đặt hàng tung ra, không phải không có tiếng bác tiếng chửi nhưng nói ngược nói xuôi gì cũng chỉ nói cho có nói, chứ quyền đặt hàng hoàn toàn nằm trong tay người cầm tiền mà. Chẳng cần đề cao vẫn thấy vị trí rất cao của một đơn đặt hàng ca khúc. Ví dụ, ca khúc cho SEA Games 2003, sau khi tổ chức thi, tổ chức trao bao nhiêu giải thưởng rồi vẫn tìm đến giải pháp đặt hàng đó sao! Cho nên, công chúng dù có “dị ứng” với những ca khúc viết theo đơn đặt hàng thì chỗ đứng của các nhạc sĩ được đặt hàng vẫn cứ cao chói lói!

Thực tế, ca khúc viết theo đơn đặt hàng chả mới mẻ gì. Gần chục năm qua, rất nhiều nhạc sĩ được mời về các tỉnh để viết theo đơn đặt hàng các thể loại “tỉnh ca”, “huyện ca”,

“hợp tác xã ca”... Cứ vậy thôi, không cần phân loại đô thị lớn nhỏ đến đâu, không cần tính tiềm năng giàu đẹp ra sao, chỉ cần có “đô” là có “ca”. Chưa thể đưa ra công thức “đô” - ca như thế nào, nhưng dễ nhận ra công thức viết theo đơn đặt hàng dạng này. Quanh quẩn chỉ có cấu trúc tác phẩm “*Bài ca thị xã A*”, “*Tỉnh khúc thị trấn B*”, “*Tự hào công ty C*”. Còn đi vào cụ thể nội dung thì nghe điệu dàng “*Anh đưa em về thăm lại...*” hoặc êm ái “*Đẹp làm sao quê ta...*” hoặc rực rỡ “*Hãy cùng chúng tôi hát vang bài ca xí nghiệp...*”. Khổ, nghe riu rít cái lỗ tai thế, cũng đừng vội trút hết giận dữ lên các ngài nhạc sĩ, vì đã viết theo đơn đặt hàng thì trước tiên phải làm hài lòng người đặt hàng. Nhạc sĩ Văn Chùng, người viết khá nhiều bài ca truyền thống cho các tỉnh miền Trung- Tây Nguyên kể

rằng: Khi chưa tách tỉnh Gia Lai-Kom Tum, ông phải tốn hàng tháng trời mới tìm ra được một đoạn nhạc thích hợp để đưa tên tỉnh này vào ca khúc. Vất vả lắm, đừng tưởng các nhạc sĩ nhận được đơn đặt hàng rồi là thoải mái ôm đàn lẳng mạn cùng gió trăng, đắm đuối theo giai điệu, bay bổng trong ca từ nhé. Họ phải “cày” dữ lắm, nếu không thấy địa-danh-cần-có đi vào ca khúc thì... miễn lấy tiền nhé! Ca khúc viết theo đơn đặt hàng “khó xơi” chứ chả đùa. Cả một đoàn nhạc sĩ, có cả các quan chức của Hội nhạc sĩ VN, kéo về thị xã Cửa Lò để sáng tác. Ca khúc thu được một mớ, nhưng công chúng chỉ tìm được có mỗi một ca khúc nghe hơi xao xuyến của nhạc sĩ Nguyễn Thụy Kha mang tên *“Cửa Lò – một vòng tay biển”*. Ca khúc đặt hàng, ngoài chuyện tiền nong, phải mong mỗi cái tâm cái tài của nhạc sĩ nữa. Tỉnh Trà Vinh mời một đoàn nhạc sĩ về sáng tác để có album *“Bài hát trên quê hương Trà Vinh”*, nhưng nghe qua đã thấy 2/10 ca khúc cùng ông *“ao Bà Om thắng cảnh miền Tây”*. Còn những ai đã từng đặt chân đến huyện Duyên Hải của tỉnh Trà Vinh thì sẽ không khỏi ngạc nhiên khi nghe các nhạc sĩ đắm đuối *“biển Ba Động – biển xanh cát trắng”*, vì tỉnh này nằm giữa sông Tiền và sông Hậu nên nước biển cũng mang đậm màu đỏ phù sa! Trong số các nhạc sĩ viết theo đơn đặt hàng suốt ngày lằm nhăm *“quê mẹ của tôi”* cho mọi địa phương, có trường hợp rất độc đáo,

khi một khán giả viết thư cho biên tập viên âm nhạc thắc mắc: *“Tôi thấy nhạc sĩ ấy khi thì quê mẹ Bình Dương lúc thì quê mẹ Cần Thơ, lại còn quê mẹ Tây Ninh. Vậy thì nhạc sĩ ấy, quê ở đâu?”*. Lúng túng và bất ngờ, biên tập viên đành lấp liếm: *“Các nhạc sĩ của chúng ta rất nhạy cảm, ngủ đâu là nhà, đến đâu là quê nên mới đa mang như thế. Dù có nhận tỉnh nào là quê mẹ thì cũng ngợi ca đất nước chúng ta cả thôi!”*.

Đơn đặt hàng ca khúc không phải là tất cả. Không có đơn đặt hàng thì các nhạc sĩ vẫn sáng tác, như những con tằm chăm chỉ rút ruột nhả tơ cho cuộc sống mền thương. Tuy nhiên, có thêm đơn đặt hàng thì có thêm chất xúc tác để đánh thức những nguồn cảm hứng sáng tạo đang còn tiềm ẩn đâu đó trong sâu xa tâm hồn các nhạc sĩ. Nhạc sĩ Phó Đức Phương, tác giả của rất nhiều ca khúc nổi tiếng cho rằng, hầu như anh chỉ viết theo đơn đặt hàng, chẳng hạn ca khúc *“Về quê”* viết theo đơn đặt hàng của Đoàn quan họ Bắc Ninh. Công chúng âm nhạc đã có nhiều ca khúc hay khác ra đời nhờ đơn đặt hàng, như *“Hoa sữa”* của nhạc sĩ Hồng Đăng viết theo đơn đặt hàng của ê-kíp làm phim *“Hà Nội mùa chim làm tổ”*, hoặc ca khúc *“Một thoáng quê hương”* của nhạc sĩ Thanh Tùng viết theo đơn đặt hàng của cuộc thi Hoa hậu Áo dài! Khi đã *“chọn mặt”* rồi thì cứ *“gửi vàng”*, yên tâm đặt hàng cho các nhạc sĩ tài danh.■

Sài Gòn, 8- 2002

LT.N

trong phòng dịch vụ internet. Thắng tới tập gõ cho nàng về tình yêu và nỗi nhớ làm như tất cả các cô các cậu đang ngồi hăm hở *chat* quanh đây đều đã chết hết, thế gian này chỉ còn đây những lời trao gửi ngọt ngào, mộng mơ giữa Thắng và em Hoa Phượng. Chưa đầy một tuần sau Thắng đã mời được em ăn tối tại một nhà hàng nổi tiếng trong thành phố. Phải chăng nàng May Mắn lại một lần nữa đến với anh? Phải chăng anh đã tìm ra nửa kia của mình, xứng đáng để anh dặt tay bước vào làm chủ ngôi nhà xinh anh đã tốn bao công dựng nên? Vậy thì cái buổi tối đáng ghi nhớ này phải tổ chức như một sự kiện trọng đại trong đời chứ? Anh dành cả buổi lang thang trong các siêu thị tìm mua “tặng phẩm ra mắt”. Đồng hồ Longines? Sang quá, vội quá. Dây chuyền 4 số 9? Cũng vậy. Bút bi, dầu gội đầu? Tầm thường quá. Sau cùng Thắng đành tắc lưỡi xia tiền ra tậu một lọ nước hoa Chanel nhỏ tí nhưng cũng ngang 15 USD chứ ít? Cũng đành, phải ra mắt nàng với ấn tượng mạnh mới chắc ăn. Thế rồi ngồi trong góc nhà hàng vào buổi tối gần giờ hẹn Hoa Phượng, tim anh đập như nhạc “*metal rock*” khác hẳn với cái máu lạnh vốn có khi thường ngày làm việc trong văn phòng. Anh sẽ phải mở đầu thế nào nhỉ? Em có nghe thấy một tiếng sét nổ còn hơn là chạm dây điện cao thế không? Em có biết suốt tuần qua anh không ăn được, cũng chẳng ngủ được, suốt ngày chỉ nghĩ về em không? Thế là giống như ở trên mạng, anh sẽ tha hồ mà “thả vẹt” chẳng cần tới cái keyboard. Rồi cuối

cùng giờ phút long trọng nhất cũng đã tới. Cứ như ở dưới đất chui lên, bất ngờ nàng xuất hiện trước mặt anh. Trời đất ơi, thế này mà là Hoa Phượng ấy à? Bà lão Xui Xẻo thì đúng hơn. Thắng chết điếng cả người vì cái hiện thực quá khác biệt so với mộng tưởng. Nào đâu cặp mắt nai đen, nào đâu đôi môi hồng thắm, ngược hẳn lại thì có. Anh tròn cả mắt lên, lắp bắp: “*Em là... em là Hoa Phượng...?*”. Cô gái cười giòn: “*Thì Hoa Phượng đây... Hoa Phượng bằng xương bằng thịt đây...*”. Anh buông một tiếng thở dài nảo nuốt: “*Mời ngồi... mời ngồi...*”? Cô gái lại cười: “*Sao cái mặt anh buồn thế? Ở trên mạng anh tán như khướu kia mà...*”. Thắng đành nở một nụ cười miễn cưỡng. Thôi đành, ăn uống quấy quá cho xong rồi zot cho lẹ. Rồi anh lịch sự đưa cô cái cuốn thực đơn nặng trĩu:

“Em thích ăn gì, cứ gọi...”

Cô gái kêu lên:

“Em đói bụng quá? Anh cho em gọi thoải mái nhé?”

“Thoải mái, thích gì em cứ gọi...”

Cô gái liếc anh mỉm một nụ cười tinh quái rồi cầm cuốn thực đơn rất tự nhiên và vẫy anh chạy bàn hết sức thành thạo: “*Một ký tôm hấp bia... loại lớn, một ký cua rang muối, một đĩa hào sống mù tạt, hai bô câu nướng, một...*”. Ôi trời ơi, tai anh ù cả lên, mắt mờ hẳn, tim đập thon thót khi cô vẫn còn sang trang đôi mắt lên những hàng chữ mà anh chắc chắn không có cái món đậu phụ chiên, cà mắm tôm, rau lang luộc như các quán mà anh vẫn ghé ăn.

“*Cá điêu hồng nướng giấy thiếc... ốc hương bỏ lò...*”. Cuộc điểm danh

vẫn tiếp diễn tới khi đã gọi đủ 7 món “ăn chơi” rồi cô mới quay sang hỏi:

“Anh dùng gì nữa không?”.

Thắng thều thào:

“Không... không dùng gì, anh... ít ăn lắm, anh chỉ thích ngồi nói chuyện thôi à...”.

Cô lại hỏi:

“Vậy anh uống gì? Mình đừng uống bia nặng bụng anh ạ. Thôi, một chai Johnny nhỏ... uống kèm sôđa anh nhé...”.

Ừ thì Johnny... ừ thì sôđa... Thắng cười gằn trong bụng, ừ thì em cứ gọi cho chán đi, chỉ một lần và một lần này thôi rồi... anh biến. Thắng cho tay vào túi lấy thuốc lá và chạm vào cái hộp quà trong có lọ nước hoa Channel. Quà ra mất hả? Quên đi nhé, anh sẽ dành nó cho một nửa đích thực của anh đang sống và làm việc ở đâu đó trên quả đất này chứ không phải cái cô nàng xấu xí và háu ăn này. Chỉ cần bà lão Rủi Ro này biến đi cho cô nàng “May Mắn” tới mỉm cười là anh sẽ đổi đời. Cô gái đã ăn uống xong. Thức ăn còn đầy mặt bàn bởi lẽ mỗi thứ cô chỉ nếm nấp qua loa. Thắng vừa định kêu tính tiền, cô đã ngăn lại: “*Khoan đã anh...*”. Rồi cô cầm lên cuốn thực đơn vậy người chạy bàn tới: “*Anh nói nhà bếp làm thêm món trứng cá hồi sốt cà bô bịch mang về nhé... À mà này, anh gói luôn giùm tôi các thứ còn trên bàn này nhé...*”. Thắng xanh cả mặt: “*Em còn... em còn gọi món gì nữa không?*” Cô gái cười khanh khách: “*Thôi thế đủ rồi, anh kêu tính tiền đi...*”. Anh cười méo cả mặt khi cầm cái hoá đơn nhưng vẫn vui vẻ rút tiền ra trả và không quên

để lại trên bàn vài đồng tiền bo.

“Cảm ơn em về một tối vui về...”

Anh lịch sự đưa cô gái ra cửa. Cô lại liếc anh cười tinh quái rồi đứng đưa cái túi thức ăn trước mặt anh như trêu tức và đưa tay ra bắt:

“Kể ra anh cũng là người hào hoa, lịch sự đấy. Hẹn gặp lại nhé...”.

Thắng nhìn theo cô gái chạy xe máy khuất sau phố, thở hắt ra. Gặp lại hả? Không bao giờ nữa nhé. Anh chỉ cầu cho cái túi thức ăn nó làm cho em *tăng thêm* chục ký. Hôm sau, vào chatroom, Hoa Phượng lại gọi anh rồi rít nhưng anh nhấn *cancel* hết, thôi vĩnh biệt bà lão Rủi Ro, cho tôi còn đi tìm cô nàng May Mắn. Rút kinh nghiệm đau đớn vừa qua, anh bỏ qua những cái tên mỹ miều: Tố Nga, Phương Huyền, Nguyệt Hạ... xin là thôi ạ, cứ nôm na bình dân cho chắc ăn. Đây rồi... một cô Lê Thị Na nào đó, có *nickname* là “Hoa Cỏ May” mời anh *chat*.. Hoa- Cỏ-May? được đấy, đó là một thứ hoa đồng nội, giản dị, khiêm nhường mà lại đứng vững đầu gió, được đấy. Thế là anh gõ trả lời: “*Chào em, rất muốn làm quen với em nhưng... anh xấu trai lắm, lại nghèo nữa... em còn muốn làm quen nữa không?*”. Bên kia trả lời: “*Hic hic... anh dzui quá, dzui quá... em cũng là con cháu Thị Nở đây, lại nghèo như chị Dậu nữa. Mình hợp nhau quá i...*”. “*Vậy tốt rồi, sở thích của anh là uống trà đá, ăn bắp nướng và ngồi nhà coi tivi...*” “*Oh My God... me too...*” (Ôi lạy cháu. Em cũng thế...). Thế là anh lại bị cuốn vào những cuộc trò chuyện liên miên qua mạng internet. Lần này thật lạ, anh cứ hồn nhiên thoải

mái, nghĩ thế nào gõ ra như thế, chẳng cần chọn chữ tìm câu kiểu cách như với em Hoa Phượng vừa lùn vừa đen lại háu ăn như lần rồi. Chẳng biết cái em Hoa Cỏ May này mặt mũi xấu xí đến đâu nhưng cứ vắng một buổi chat là đầu óc anh lại rối tinh rối mù lên. Anh yêu rồi chẳng? Yêu một người chưa biết mặt đã xấu lại còn nghèo? Có họa diên? Nhưng mà tình yêu là như thế, người ta có thể yêu nhau qua bàn phím máy vi tính được lắm chứ. Cần gì phải gặp mặt con người bằng xương bằng thịt. Anh cứ nuôi cái tình yêu này trong mộng tưởng, chứ có lời ra ngoài đời thường làm gì cho vỡ mộng. Nhưng Hoa Cỏ May lại không muốn vậy, cô gõ cho anh rằng cô không muốn kéo dài cái tình trạng “kẻ dương gian, người âm phủ” này mãi nữa, cô ngỏ ý muốn gặp anh. Ngần ngại một giây rồi anh tắc lưỡi, cũng đành, muốn ra sao thì ra. Nhưng lần này, để tránh gặp bà lão Rủi Ro, anh mời cô ăn tối tại một quán cực kỳ bình dân, sang nhất cũng chỉ tới món cá kho tộ, đậu phụ chấm mắm tôm. Anh cũng chẳng sửa soạn gì cho buổi gặp, tóc tai quần áo vẫn thế, gần tới giờ anh mới phóng xe tới tìm một chỗ khuất trong góc quán, buồn rười rượi vì “tình trong mộng” của anh sắp bị lời ra giữa cái đám đông xung quanh đang om sòm nhậu nhẹt. Anh cảm thấy tiếc đã nhận lời gặp cô. Giá như cứ để cô ở trong mơ để có một người bạn tâm tình lại hay hơn.

Thế rồi lại cũng giống Hoa Phượng lần trước, cô Hoa Cỏ May này cũng đột ngột xuất hiện cứ như là mới đứt dây trên trời rớt xuống.

Anh tròn cả hai mắt, há hốc cả mồm, lắp bắp không thành lời:

“Lại.. lại là em à?”

Đúng như thế, cái cô gái ngồi trước mặt anh kia lại vẫn là cái cô lần trước, vừa lùn vừa đen lại cả... háu ăn nữa. Cô gái chờ cho Thắng qua hết cơn kinh ngạc mới kể liến láu:

“Em không phải Hoa Phượng, cũng không phải Hoa Cỏ May. Hai cái tên đó chính là... bạn em. Hồi mới quen anh nó cứ tíu tít kể về anh làm em tức mình hỏi mày có biết ở thằng đàn ông đáng ghét nhất là cái tính gì không? Là cái tính keo, tính keo kiệt, biết chưa? Anh Thắng của mày liệu có phải là một Candyman không? Nó ngẩn ra rồi ngập ngừng: “Chắc là không...”. Em mới bảo nó: “Vậy mày có dám để tao test thử coi sao không...”. Em tưởng nó chối phắt, ai ngờ nó lại rồi lên khích em “thử” anh mới lạ chứ. Và... thế là... anh biết rồi đấy. Thôi stop here, em trả lại anh cho nó, cái cô Hoa Phượng, Hoa Cỏ May thứ thiệt của anh. Anh cứ ngồi đây chờ, nó sắp tới rồi...”

Nói xong cô biến nhanh ra cửa, cũng đột ngột như là lúc cô tới vậy. Thắng cứ bàng hoàng và ngẩn ngơ như bắt vít vào ghế, chẳng còn lòng dạ đâu mà tiến cô như lần trước nữa. Rồi anh ngong ngóng nhìn ra cửa. Vậy là “người trong mộng” của anh sẽ xuất hiện từ đó. Nhưng mà lần này sẽ là nàng May Mẩn hay là bà lão Rủi Ro đây. Anh cho tay vào túi rút thuốc lá và chợt nhớ ra lọ nước hoa Chanel – “tặng phẩm ra mắt”, anh đã... để quên ở nhà. ■

14-8-2002

M.T

TRẮC NGHIỆM HÔN NHÂN:

Thử coi chồng bạn là người thế nào?

Mỗi câu hỏi dưới đây, bạn chỉ cần trả lời “có” hoặc “không” sau đó cộng số điểm lại và so sánh với kết quả.

1. Đôi khi bạn có cảm thấy mình không thật tốt đẹp với chồng không? “Có”: 0. “Không”: 1.
2. Chồng bạn có động viên khích lệ bạn trong mọi việc không? “Có”: 1. “Không”: 0.
3. Có khi nào chồng bạn chế diễu bạn và coi thường thành công của bạn không? “Có”: 0. “Không”: 1.
4. Chồng bạn có muốn bạn phụ thuộc vào anh ấy không? “Có”: 0. “Không”: 1.
5. Mỗi lần bạn ăn kiêng, tập thể dục thẩm mỹ, làm đẹp chồng bạn có thích không? “Có”: 0. “Không”: 1.
6. Chồng bạn có thường giận dỗi với bạn không? “Có”: 0. “Không”: 1.
7. Chồng bạn thích bạn tự lập chứ? “Có”: 1. “Không”: 0.
8. Chồng bạn có thích bạn chủ động trong quan hệ ân ái không? “Có”: 1. “Không”: 0.
9. Chồng bạn có hoàn toàn hài lòng với quan hệ ân ái không? “Có”: 1. “Không”: 0.
10. Chồng bạn có thích bạn như bạn trong tình trạng hiện nay? “Có”: 1. “Không”: 0.
11. Bạn có nghĩ là chồng bạn luôn hiểu bạn không? “Có”: 1. “Không”: 0.
12. Chồng bạn có cho rằng bạn muốn có bạn trai chẳng qua để che đậy ham muốn phiêu lưu tình ái không? “Có”: 0. “Không”: 1.
13. Chồng bạn có tỏ ra khi nào mình cũng đúng không? “Có”: 1. “Không”: 0.
14. Bạn có cảm giác chồng bạn tự hào về bạn không? “Có”: 0. “Không”: 1.
15. Chồng bạn đối xử với bạn như một người ngang bằng chứ? “Có”: 1. “Không”: 0.
16. Chồng bạn hiểu rõ bạn là người thế nào mặc dù vậy chồng bạn vẫn thích bạn? “Có”: 1. “Không”: 0.
17. Chồng bạn vẫn nói với người khác rằng anh vẫn coi bạn như một người bạn gần gũi? “Có”: 1. “Không”: 0.
18. Chồng bạn có coi bạn là người quá lãng mạn? “Có”: 0. “Không”: 1.
19. Chồng bạn có luôn

- chia sẻ mọi ý thích của bạn không?
"Có":1.
"Không": 0.
20. Có khi nào chồng bạn phản ứng quá gay gắt với hành động của bạn không? "Có": 0.
"Không":1.
21. Bạn có nghi ngờ bạn không đáp ứng những quan niệm của chồng về người vợ mẫu mực không? "Có": 0.
"Không":1.
22. Chồng bạn có hay kể lể những khiếm khuyết của vợ cho người lạ nghe không? "Có":0.
"Không":1.
23. Chồng bạn có tin bạn không? "Có": 1. "Không": 0.
24. Chồng bạn có hay ghen ngay cả khi không có cơ sở không? "Có":0.
"Không":1.
25. Chồng bạn có lo sợ khi bạn có bạn trai không? "Có":1.
"Không":1.
26. Bạn có cảm thấy chồng bạn không thích bạn gái của bạn không? "Có": 0.
"Không":1.
27. Chồng bạn có tôn trọng nhu cầu được yên tĩnh và ở một mình của bạn không? "Có":1.
"Không": 0.
28. Chồng bạn có vui vẻ để bạn có ý kiến riêng không? "Có":1.
"Không":0.
29. Chồng bạn có sẵn sàng thú nhận rằng hai vợ chồng bạn có nhiều cái khác biệt không? "Có":1.
"Không": 0.

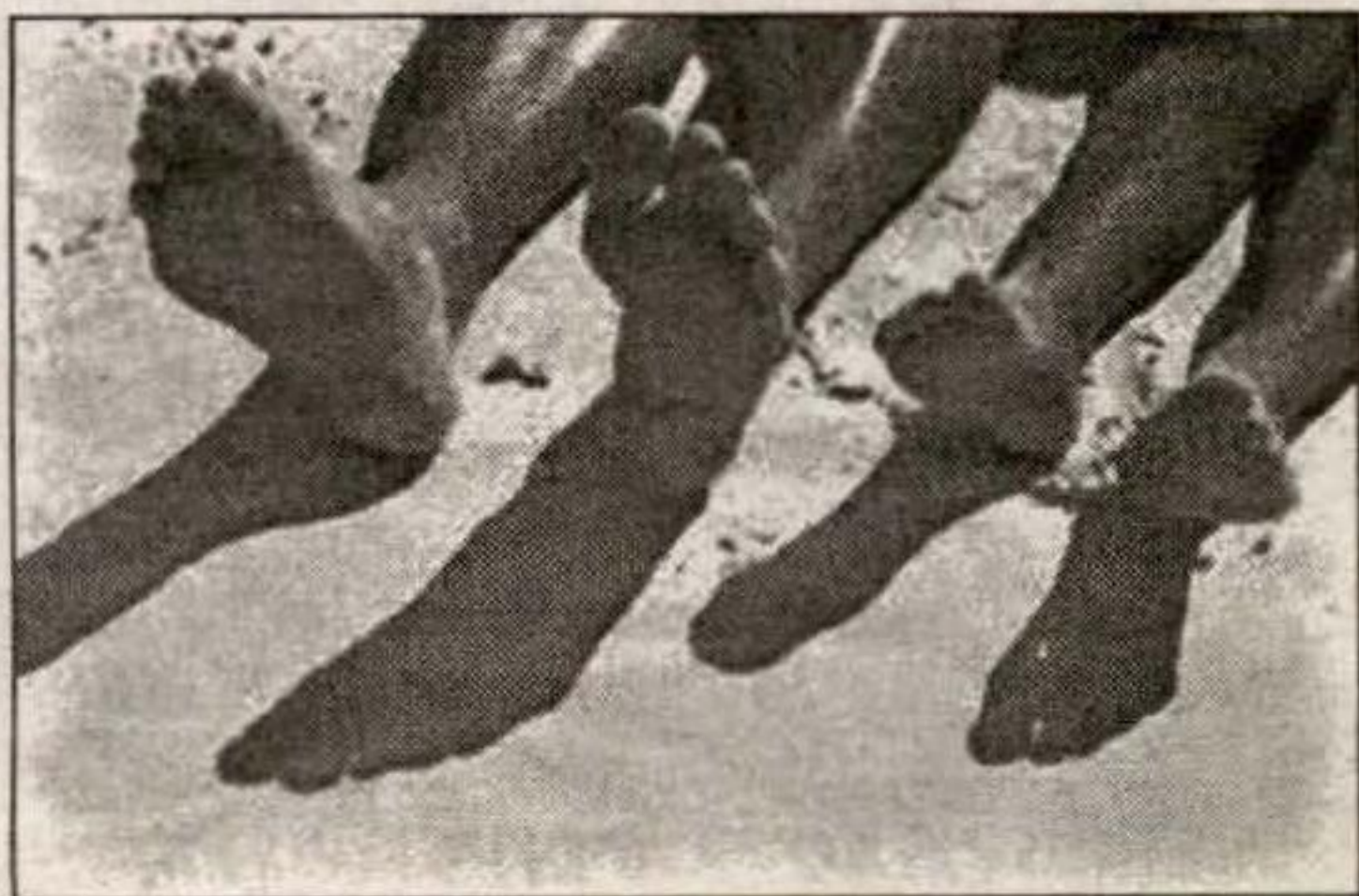
30. Bạn có cảm thấy xấu hổ mỗi khi chồng bạn nhìn thấy bạn khỏa thân không? "Có":0.
"Không":1.

KẾT QUẢ:

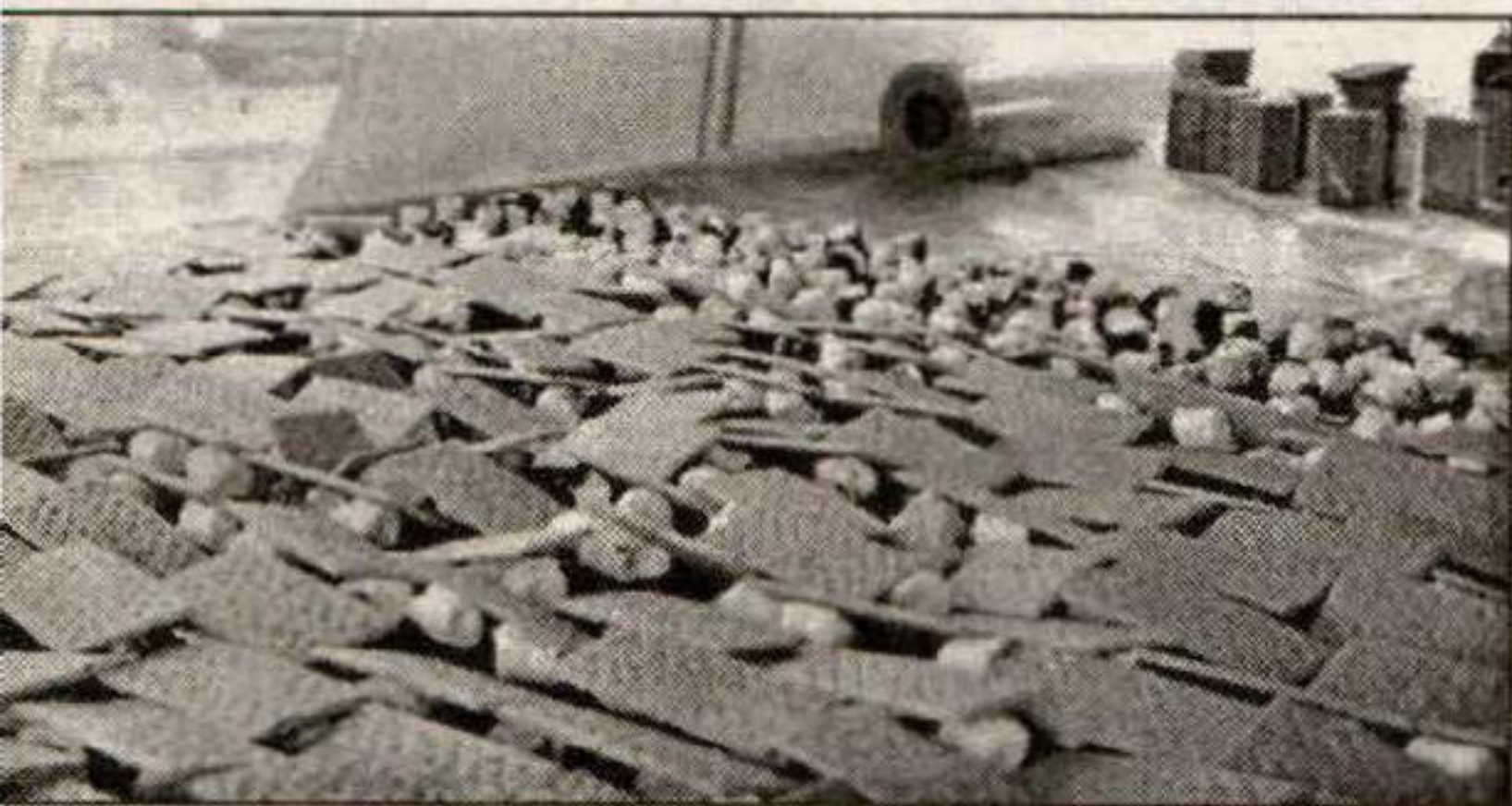
- **26-30 điểm:** Chồng của bạn thật tuyệt vời. Bạn được chồng yêu quý và tôn trọng. Cá tính, sức mạnh và sự tự do riêng tư của bạn không hề làm cho chồng bạn lo sợ.
- **21-25 điểm:** Nhìn chung chồng bạn hiểu và quý trọng bạn song trong quan hệ của bạn có những vùng khủng hoảng. Sẽ là rất có lợi nếu bạn nói thẳng chuyện đó với chồng.
- **16-20 điểm:** Hỡi ôi, bạn có cơ sở để nghi ngờ tình yêu của chồng dành cho bạn.
- **15 điểm:** Bạn khó ở với người đàn ông đang là chồng bạn. Có lẽ tình yêu sẽ khó sống nổi trong những điều kiện như thế.

ANH CÔI

(St từ Internet)

GUINNESS

❖ Bàn tiệc ngoài trời theo kiểu truyền thống Mỹ được tổ chức tại bãi biển Cape Halteras ở bang Carolina bắc gồm 128kg bánh quy, 170kg kẹo chocolate và 59kg kẹo dẻo, với chiều ngang đo được 12m, rộng 3 m tổng trọng lượng

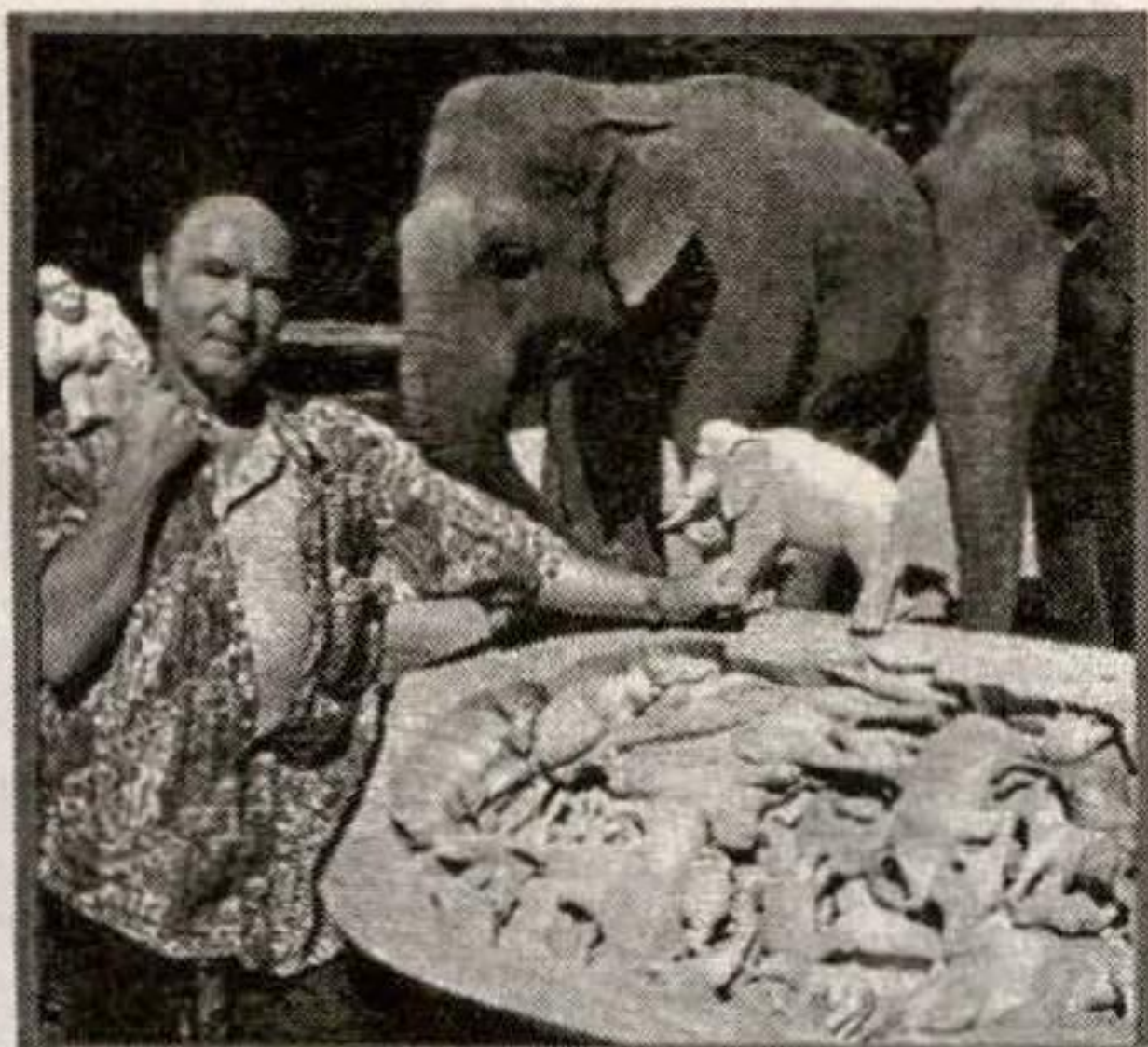
là 357kg. (Ảnh 1).

❖ Chiếc thuyền buồm truyền thống của Tây Ban Nha được làm bằng chocolate cao 8,5m, dài 13m, rộng 2,5m do Trường Bánh kẹo Gremi ở thành phố Barcelona (Tây Ban Nha) Gremi, Trường Confiteria i Bolleria, Barcelona sáng tạo. Chiếc thuyền này nặng 4 tấn và là chiếc thuyền làm từ chocolate cao nhất thế giới, được trưng bày tại Viện Palacio de Alfonso XIII. (Ảnh 2).

❖ Với thời gian 8 tháng, ông G.P Reichelt, người Đức cùng ông Jiwartem, người Bali đã khắc chiếc thuyền Noe (chiếc thuyền để tránh nạn hồng thủy trong Thánh kinh) chỉ trên một phiến gỗ dài 1,5m, rộng 0,64m và cao 0,18m. Trên thuyền có tất cả 71 cặp con thú khác nhau: voi, khỉ, gà, chim... (Ảnh 3).

❖ Đây là chiếc bầy chuột hiệu Victor khổng lồ dài 3m, rộng 1,3m do các sinh viên Trường Dạy nghề Columbia, bang Ohio chế tạo nên. Chiếc bầy khổng lồ này làm theo mẫu bầy chuột Victor ra đời đã hơn 100 năm và rất thông dụng, từng bán được hàng triệu chiếc. Tương ứng với

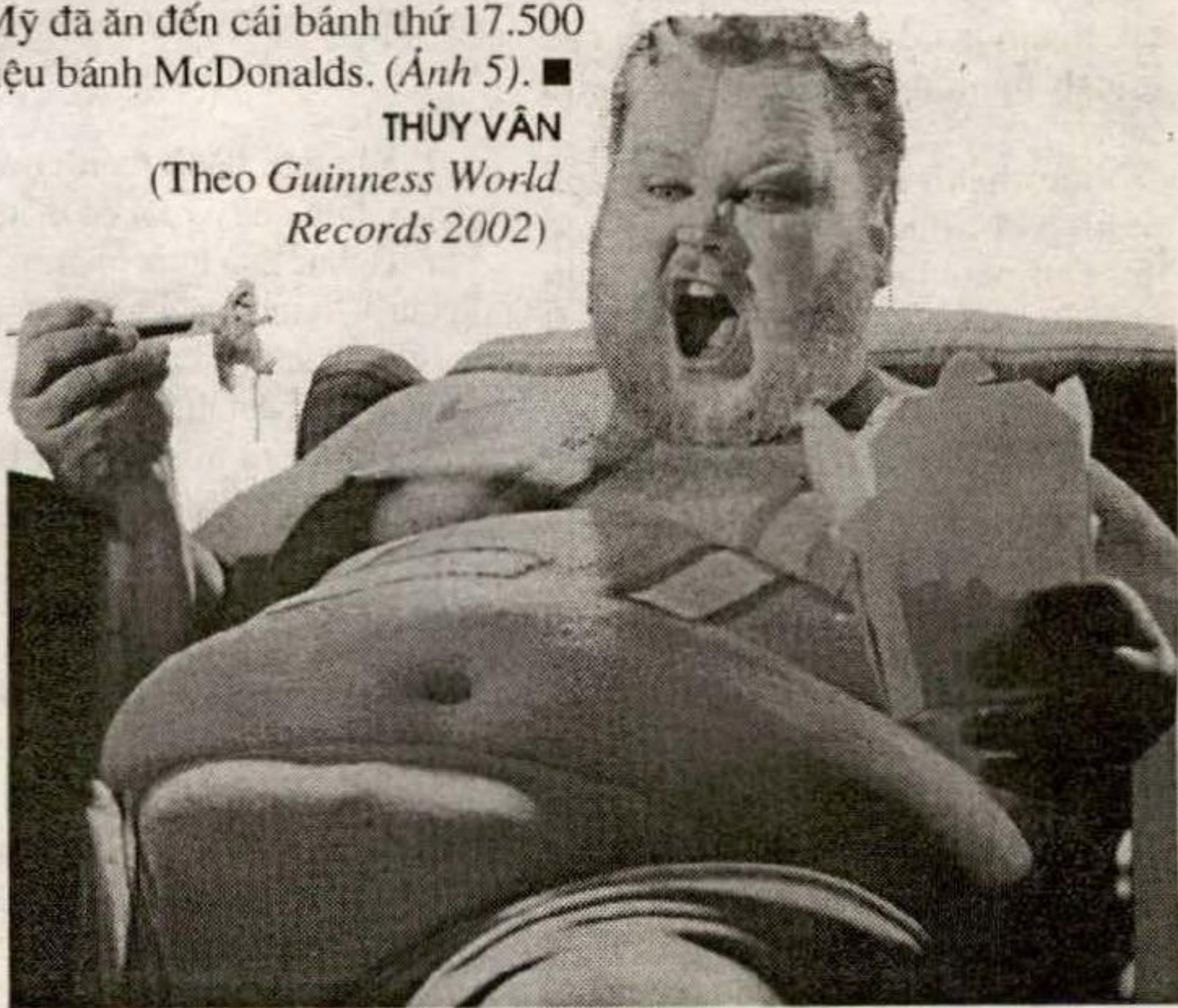

bầy khổng lồ này thì con chuột phải to bằng... một chiếc xe hơi nhỏ. (Ảnh 4).

❖ Ở Mỹ trung bình mỗi ngày có 25% thanh niên đến cửa hiệu thức ăn nhanh và trung bình một tuần mỗi người Mỹ ăn 3 chiếc bánh mì kẹp thịt. Nước Mỹ có tất cả 300.000 cửa hiệu bán thức ăn nhanh. Tính đến ngày 19-2-2001, ông Donald a Gorske, người Mỹ đã ăn đến cái bánh thứ 17.500 ở cửa hiệu bánh McDonalds. (Ảnh 5). ■

THÙY VÂN

(Theo *Guinness World Records* 2002)

Bà Nguyễn Ngọc Hạnh (Quận 7, TP.HCM)

Hỏi: Để thuận tiện cho việc kinh doanh, gia đình tôi có mở một công ty sản xuất, thương mại, dịch vụ. Nhưng công ty của chúng tôi thường bị chính quyền địa phương đến kiểm tra với nhiều lý do. Xin hỏi, việc kiểm tra doanh nghiệp tùy tiện như vậy có đúng luật? Pháp luật quy định như thế nào về vấn đề thanh tra, kiểm tra doanh nghiệp?

Trả lời:

Việc thanh tra, kiểm tra hoạt động kinh doanh của doanh nghiệp phải được thực hiện đúng chức năng, đúng thẩm quyền và tuân thủ quy định của pháp luật. Theo Nghị định 61/CP ngày 15-8-1998 của chính phủ, công tác thanh tra, kiểm tra đối với các doanh nghiệp được quy định như sau:

Việc thanh tra, kiểm tra doanh nghiệp chỉ được thực hiện khi có quyết định của thủ trưởng cơ quan nhà nước có thẩm quyền; không được tiến hành trùng lặp, không quá một lần về cùng một nội dung trong một năm đối với một doanh nghiệp (trừ trường hợp bất thường). Việc thanh tra, kiểm tra bất thường chỉ được tiến hành khi doanh nghiệp vi phạm pháp luật. Quyết định thanh tra, kiểm tra bất thường do thủ trưởng các cơ quan thanh tra trong hệ thống tổ chức thanh tra nhà nước hoặc thủ trưởng cơ quan quản lý nhà nước ban hành.

Các cơ quan nhà nước có thẩm quyền thanh tra, kiểm tra có trách nhiệm xác định kế hoạch hàng năm,

phải có chương trình, kế hoạch thanh tra, kiểm tra; phải xác định rõ yêu cầu, nội dung, phạm vi, đối tượng, thời gian thực hiện thanh tra, kiểm tra và được cấp có thẩm quyền phê duyệt.

Ngoài ra, Luật Doanh nghiệp cũng có quy định cụ thể về thanh tra hoạt động kinh doanh của doanh nghiệp:

1. Việc thanh tra hoạt động kinh doanh của doanh nghiệp phải thực hiện đúng chức năng, đúng thẩm quyền và tuân thủ quy định của pháp luật.

Việc thanh tra về tài chính được thực hiện không quá một lần trong một năm đối với một doanh nghiệp. Thời hạn thanh tra tối đa không quá ba mươi ngày, trong trường hợp đặc biệt, thời hạn thanh tra được gia hạn theo quyết định của cơ quan cấp trên có thẩm quyền, nhưng không được quá ba mươi ngày. Việc thanh tra bất thường chỉ được thực hiện khi có căn cứ về sự vi phạm pháp luật của doanh nghiệp.

2. Khi tiến hành thanh tra phải có quyết định của người có thẩm quyền; khi kết thúc thanh tra phải có biên bản kết luận thanh tra. Trưởng đoàn thanh tra chịu trách nhiệm về nội dung biên bản và kết luận thanh tra.

3. Người ra quyết định thanh tra không đúng pháp luật hoặc lợi dụng thanh tra để vụ lợi, sách nhiễu, gây phiền hà cho hoạt động của doanh nghiệp thì tùy theo mức độ vi phạm mà bị xử lý kỷ luật hoặc bị truy cứu trách nhiệm hình sự; nếu gây thiệt hại thì phải bồi thường cho doanh nghiệp theo quy định của pháp luật. ■

Luật sư TRỊNH THANH

(TT. Thông tin Tư vấn Pháp luật
Hội Luật gia Việt Nam)

Được tuổi

- Em đã đi xem bói rồi, thầy nào cũng bảo năm nay chúng mình không được tuổi! Em chưa đồng ý cưới đâu anh yêu ạ!

- Nhưng cả nhà anh ai cũng giục: Cưới đi! Năm nay bố được tuổi, sang năm ông ấy về hưu mất rồi!

Đúng lúc

- Sao trông cậu buồn thế?
- Đêm qua tớ nằm mơ, làm quen với một cô nàng rất xinh.
- Cậu không hài lòng à?
- Vợ tớ đánh thức đúng lúc... tớ đang ghi số điện thoại của nàng.

VŨ THỊ THU

(Thôn Trại Tón,
xã Việt Ngọc,

huyện Tân Yên, Bắc Giang)

■ Tranh vui

Tranh H.D.

Vào ngày 5-3-2000, anh Eric Vigne phát hiện vợ mình Eve, tức Lolo Ferrari, chết trên giường. Anh ta bị bắt giữ vì bị nghi ngờ có dính líu đến cái chết của vợ. Sau đó, Eric được trả tự do vì kết quả điều tra cho thấy vợ anh chết vì dùng quá liều các loại thuốc an thần, thuốc chống trầm cảm, caffeine và rượu.

Hai năm sau, tức là vào cuối tháng 5-2002, Eric bị bắt giam trở lại, lần này với tội danh giết vợ.

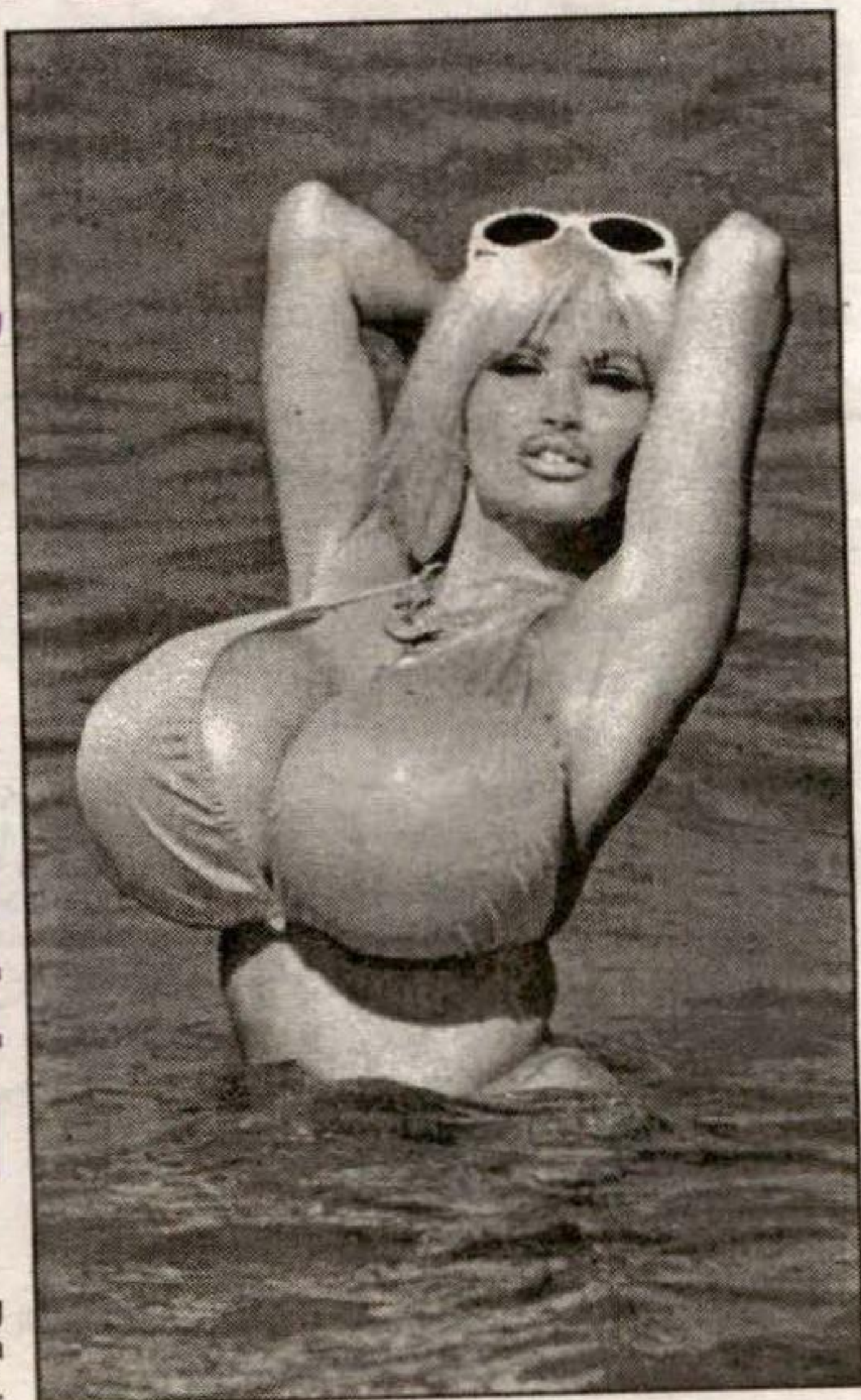
Eve sinh năm 1963 tại thành phố Nantes ở miền tây nước Pháp. Khi còn là

thiếu nữ, Eve sống rất phóng túng, quan hệ với nhiều bạn trai. Năm 1987, khi đã 24 tuổi, Eve

CÂU CHUYỆN VỤ ÁN:

CÁI CHẾT BỊ THẨM²

**của
người
phụ nữ
có
bộ
ngực
silicon
to nhất
thế giới**

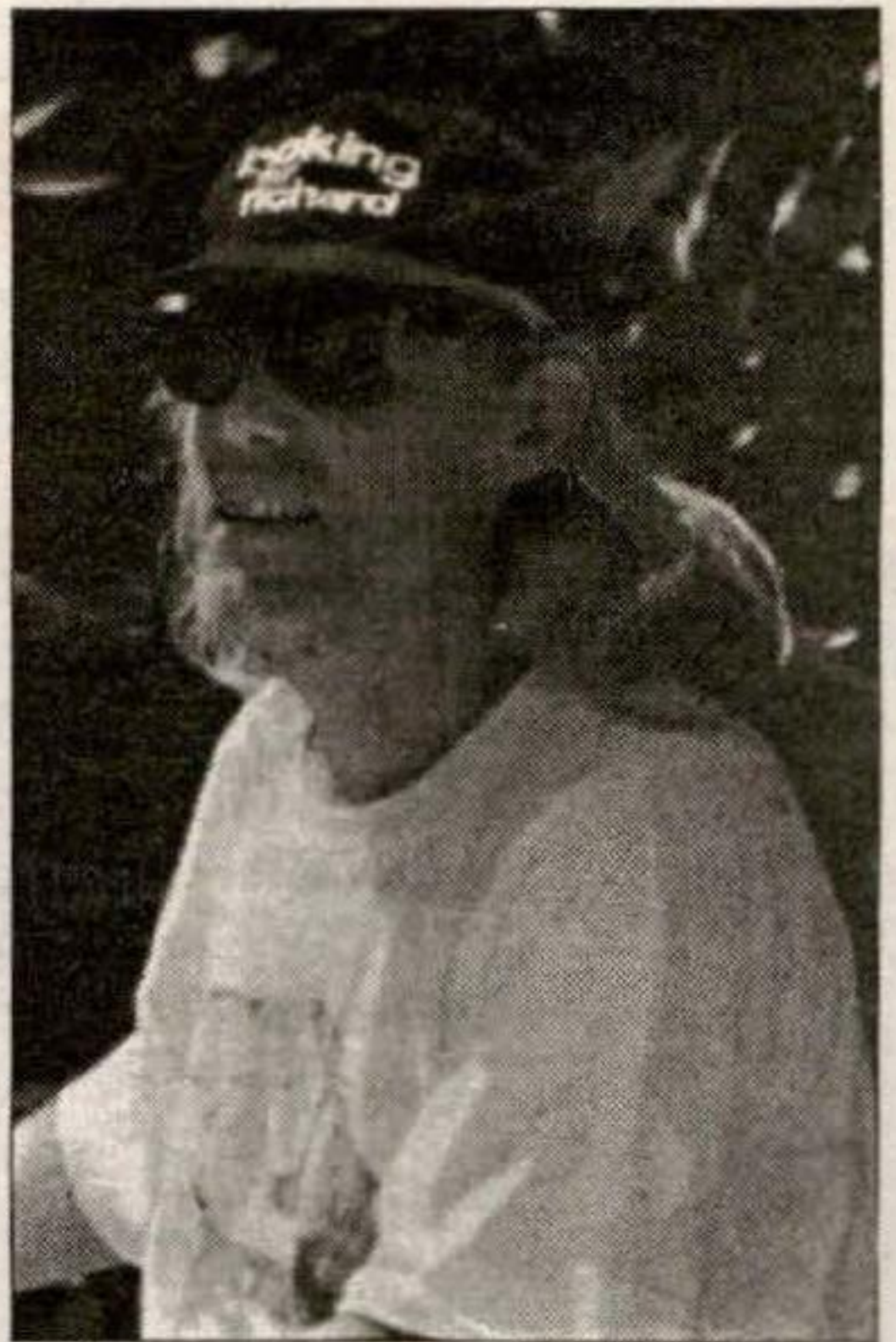

Eve, với vòng đo ở ngực là 1,3 mét.

kết hôn với một người đàn ông đã ly dị vợ tên là Eric Vigne. Hai vợ chồng sống ở Paris. Nhưng sau đó, Eric báo cho bố mẹ vợ biết rằng Eve không thích sống ở Paris nên đề nghị giúp đỡ để về sống ở miền nam nước Pháp. Vì thương con gái, bố mẹ của Eve mua trả góp một ngôi nhà gần thành phố Grasse ở bờ biển miền nam nước Pháp cho Eric và Eve. Từ đó, Eric dụ dỗ Eve trở thành ngôi sao trong giới nghệ sĩ. Anh ta đổi tên Eve thành Lolo Ferrari, yêu cầu nàng phẫu thuật thẩm mỹ sửa mắt, sửa mũi, sửa mông, bơm ngực... biến vợ mình thành một quả bom sex.

Eric lộ rõ bộ mặt một tên lưu manh, bắt vợ mình phải bán dâm cho khách. Eve trước sau phải chịu 28 cuộc phẫu thuật thẩm mỹ. Nhưng đáng sợ nhất là việc bơm nhiều lần một khối lượng silicon khổng lồ vào ngực. Sau cùng Eve có vòng ngực đo đến 1,3 mét, với cặp vú nặng 6 kí lô, khiến cô lúc nào cũng phải mặc áo lót để giữ không cho sệ xuống. Khắp người cô chỗ nào cũng bơm silicon, đến nỗi cơ thể cô có thể nứt ra bất cứ lúc nào. Các chuyên gia đã gọi đây là một *"thảm kịch về silicon"* chưa từng có.

Eric còn cho Eve dùng ma túy và các loại thuốc an thần, thuốc chống trầm cảm, lạm dụng đến mức cô mắc bệnh lười ăn (anorexie). Nhiều lần, Eve ăn chiếc bánh kem vào là nôn ra. Cuối cùng, cô chỉ cân nặng 48 kí lô. Nếu trừ bộ ngực nặng 6 kí lô,

Eric Vigne, kẻ giết vợ.

thì cơ thể cô chỉ còn 42 kí lô. Tình hình sức khỏe của Eve ngày càng nghiêm trọng, cô không ăn uống gì được nữa. Và cô đã ra đi ngày 5-3-2000.

Tháng 6-2001, kênh truyền hình France 2 phát phóng sự điều tra của phóng viên Dominique Torrès, đặt lại nghi vấn về cái chết của Lolo Ferrari (tức Eve). Cơ quan điều tra mở lại hồ sơ và cuối cùng, Eric Vigne bị bắt vào tháng 5-2002 với tội danh cố tình giết vợ. Eve chết vì bị người ta làm cho ngạt thở.

Còn ông bố của Eve thì nói: *"Tôi cho rằng những tay chuyên viên thẩm mỹ làm phẫu thuật liên tục trên cơ thể con gái tôi cũng phải bị đưa ra xét xử"*. ■

X.C

(Theo *Paris Match*, 6-2002)

Chuyện vui... vui

Bà Lina Alexievna buông thõng người xuống đi - văng và vò xiết lấy đầu mình bằng đôi tay thô nhám.

- Vólôdia, đây là lần chót đấy! Bà mẹ gầm lên - Cô ta không bằng vai phải lứa với con được. So với con chỉ là một con số 0!

- Nhưng tại sao, thưa mẹ?

- Trời ơi, vậy mà vẫn còn hỏi! Con hãy thử nghĩ xem: con là ai và con bé ấy là loại gì?

- Nhưng đó là một cô gái rất tốt, mẹ ạ...

- Tất cả chỉ có thể thôi ư? Bà mẹ gằn giọng.

- Cô ta đã tốt nghiệp đại học...

- Quan trọng quá đấy, đại với chả học... To tát nhỉ! - Bà Lina Alexievna tiếp tục đay nghiến - Thế nó làm việc ở đâu?

- Tại một học viện...

- Làm gì?

- Cộng tác viên khoa học.

- Đấy, mày thấy chưa? Giờ thì mày mới hiểu những điều tao từng nói.

- Hiện Liuba sắp hoàn thành luận án tiến sĩ!... Cậu con Vólôdia cố nhấn mạnh điều vừa đề cập.

- Mẹ đã lao tâm khổ tứ để dạy dỗ con thành một công dân tốt! Vì ai vậy? Hãy để cho tao yên! Cái luận án vớ vẩn ấy có ý nghĩa gì?! Chẳng nhẽ mày vẫn chưa hiểu ra, rằng con bé ấy không bao giờ hợp với mày à? Không môn đăng hộ đối thì đúng hơn!

- Nhưng thưa mẹ, sao lại thế? Cha mẹ Liuba cũng là những nhà trí thức mà.

- Úi giời! Bà Lina Alexievna rống lên về mĩa mai.

- Thật đấy, ba cô là kỹ sư, còn mẹ Liuba dạy trong trường phổ thông trung học.

- Tuyệt nhỉ! Bà Lina Alexievna đỏ rần mặt lên và quyết định ngửa lá bài cuối cùng - Sau rốt mày có chịu hiểu không, hả con ơi, rằng chúng mày đâu có môn đăng hộ đối! Nên nhìn nhận vấn đề một cách sáng suốt hơn, con ạ. Con bé ấy thực ra là thứ gì? Chẳng là gì cả! Không bằng hạt cát trong sa mạc. Còn cái nhà này thì cả thị xã đều biết! Đường đường chính chính ra con là người thừa hưởng sạp thịt lớn nhất chợ chiều kia mà... ■

N.L. HIỀN

(Dịch tiểu phẩm của Victor Dusil, Cộng hòa Séc)

**SÁCH DẠY CON ĐANG BÁN CHẠY HÀNG ĐẦU
Ở ĐÀI LOAN:**

Sáng tạo bản thân

LƯU DUNG

(Tiếp theo kỳ trước)

Bỏ vẻ phô trương

Hơn ba mươi năm trước, khi loại hoa tai kẹp ra đời, cha nghe thấy người lớn nói: “Thật là tốt, dùng loại này không sợ bị rách tai!”.

Cha không hiểu, người ta bèn giải thích:

“Xưa ở Thượng Hải có một bọn lưu manh thường đứng ở đầu cầu, chờ khi có chiếc xe tay nào lao xuống, bọn này thò tay ra giật hoa tai của quý bà ngồi xe. Hồi đó các bà đều xấu khuyển tai nên khi phu kéo kìm được xe thì tai họ đã bị rách mất rồi!”.

Vừa tới Mỹ, bạn bè ở đây đã dặn: “Dù là một, hai xu lẻ cũng không được để trên xe, nếu không cửa kính xe sẽ bị đập!”.

Cha ngạc nhiên: “Chỉ vì mấy xu lẻ mà đập cả cửa kính sao?”.

Bạn đáp: “Bọn trẻ hư chỉ cần mấy xu để chơi điện tử, đâu có nghĩ rằng anh mất bao nhiêu tiền thay kính xe”.

Năm trước đi nghỉ hè, xem ti vi thấy một tin làm cha phải hoảng hốt: Tại trạm xe điện ngầm mà ngày nào con cũng đi học qua, có hai đứa trẻ da đen mang súng đi cướp, bắn vỡ sọ một thanh niên, tất cả chỉ vì chiếc áo jacket thời trang mà anh ta đang mặc.

Cha kể mấy câu chuyện trên, vì trong lúc ăn, con cứ giận dỗi mẹ đã thu mất sợi dây chuyền vàng bà tặng.

Con có thể nói, trên đường số 5 trung tâm New York có rất nhiều người mặc áo lông thú, đeo đồ trang sức quý; tại các nhà hàng phố Wall cũng toàn người vàng ngọc đầy mình, vậy vì sao một sợi dây chuyền nhỏ cũng không cho con đeo.

Nếu vậy thì để cha nói, tại các tòa nhà ở công viên trung tâm, con còn có thể thấy nhiều cô gái toàn thân đính kim cương ra ra vào vào; còn các buổi dạ tiệc ở Washington hay Hollywood thì phải gọi là cuộc triển lãm của các hãng kim hoàn danh tiếng. Hoàn cảnh của con có thể so sánh với

họ được không? Nếu như con có tài xế, có vệ sĩ đi đón về rước thì đương nhiên cũng có thể được.

Vấn đề là, con chỉ là một học sinh, ngày đi học, chuyển xe bus và tàu điện ngầm bốn lượt! Cùng một sợi dây chuyền, nếu ở những chỗ khác thì không sao, song ở trên tuyến đường đó, thì chỉ sợ nó cũng như máy đồng xu, chiếc khuyên tai, cái áo jacket kia, làm hại đến cả kính xe, vành tai và tính mạng.

Hãy nhớ, đừng vội lấy giá trị thị trường đong đếm đồ vật mà nên nghĩ trước tới hoàn cảnh. Cùng một chén nước, trong sa mạc và bên sông, giá trị hoàn toàn khác nhau.

Tránh nạn, tốt nhất là không “tìm” nạn! Không để tội phạm thêm thường, không tạo điều kiện cho người phạm tội.

Hy vọng con nhớ kỹ lời cha, biết từ bỏ về phô trương!

Bá Nhạc & Cửu Phương Cao

Mười năm trước, khi cha vừa tới New York, có một người ăn mặc lịch sự, đeo chiếc máy ảnh cực đắt tiền tới tìm cha. Ông ta đưa cha tấm danh thiếp, trên đề dòng chữ đầy ấn tượng: Công ty tìm kiếm ngôi sao-truyền hình, rồi tự giới thiệu đã phát hiện ra không ít tài năng truyền hình tại Đài Loan.

Không lâu sau bạn bè cho biết, gặp cha rồi, ông ta lập tức báo về công ty ở Đài Loan, nói đã tìm ra một nhân tài lĩnh vực báo chí và dẫn chương trình truyền hình, cần lập tức chiêu mộ.

Ông chủ công ty đó vốn biết cha, nghe chuyện phì cười: Anh thực có mất tinh đời, chỉ vì sống lâu ở nước ngoài nên không biết anh ta đã được đài bạn dùng từ lâu rồi!

Kể cho con câu chuyện đó, không phải cha muốn khoe mình tài giỏi mà chỉ muốn con biết rằng, trên đời này có một loại người rất giỏi nhìn người. Nếu là nhà chính trị, họ sẽ được gọi là “giỏi bổ nhiệm”; nếu làm điện ảnh, sẽ được gọi là “phát hiện sao”; còn những người phát hiện ngựa hay thì được xưng là “Bá Nhạc” hay “Cửu Phương Cao”.

Có lẽ con chưa biết truyện Cửu Phương Cao. Theo sách Liệt Tử, khi Bá Nhạc già, Tần Mục Công bảo ông ta đưa con thay làm chức quan chọn ngựa. Bá Nhạc đáp: “Con trai tôi chỉ biết xem ngựa khá. Người biết nhìn ngựa thiên lý, trên đời này chỉ có Cửu Phương Cao”.

Lập tức Tần Mục Công mời Cửu Phương Cao đi tìm thiên lý mã. Ba tháng sau, Cửu Phương Cao về báo: “Đã tìm thấy rồi! Đó là con ngựa cái màu vàng ở Sa Khâu”. Tần Mục Công sai người đưa ngựa về, hóa ra nó lại là con ngựa đực màu đen.

Tần Mục Công không vui, nói với Bá Nhạc: “Người tiến cử thực lắm! Hắn không phân biệt nổi màu sắc, đực cái, làm sao biết được ngựa hay dở?”.

Bá Nhạc ô lên, khen: “Thực không ngờ Cửu Phương Cao đã đạt tới trình độ cao siêu như vậy, thực vượt xa tôi. Anh ta giờ chỉ nhìn vào cốt cách tinh thần, hoàn toàn bỏ qua vỏ ngoài. Như thế ngựa hay nhất định sẽ tìm được!”.

Dem con ngựa Cửu Phương Cao ra thử, quả nhiên là ngựa thiên lý!

Nghe câu chuyện này, con nghĩ gì? Nếu trên đời này không có những Cửu Phương Cao và Bá Nhạc, ngựa thiên lý thường bị bỏ xó, chỉ biết ăn cỏ, uống nước, không được huấn luyện đặc biệt, một đời cam làm ngựa thồ.

Nhìn từ góc khác, nếu con là ngựa thiên lý, liệu có hy vọng được gặp Bá Nhạc và Cửu Phương Cao không?

Con sẽ nhận ra, trong tương lai, tùy thời mà có thể được gặp người biết nhìn người, chỉ có điều có người là con Bá Nhạc, có người là Bá Nhạc và có người là Cửu Phương Cao. Những người như thế có thể từ một bản báo cáo tuần nhìn ra một nhà văn; từ mấy chữ trên tấm thiệp chúc tết phát hiện một nhà thư pháp; thậm chí họ chỉ cần nhìn ánh mắt cũng nhận ra tư chất lãnh đạo của ai đó. Với họ, những người có tư chất vừa là bạn bè, vừa là đối thủ.

Đúng thế! Vừa là bạn vừa là đối thủ!

Nghe nói, kiếm khách trước lúc quyết đấu thường nhìn thẳng vào mắt để xét đoán công lực của nhau. Con có thể thấy, người biết nhìn người thường cũng có tài hoa tương đương. Họ biết xét đoán khách quan, lại có trực giác nhận ra tài năng của người khác. Người tài với người tài có thể ganh tài mà đua tranh, lại có thể vì “lân tài” mà trở thành bạn bè.

Lý Bạch và Đỗ Phủ, hai nhà thơ vĩ đại nhất của Trung Quốc không những sinh cùng thời đại mà còn là bạn thân. Lý Bạch lớn hơn Đỗ Phủ 11 tuổi. Đỗ Phủ khi thi trượt tiến sĩ, bỏ Trường An lưu lạc 7, 8 năm mới quen Lý Bạch. Người ta tin rằng ảnh hưởng của Lý Bạch với người bạn trẻ Đỗ Phủ không nhỏ, đọc bài *Mơ thấy Lý Bạch* cũng có thể thấy được tình bạn thân thiết đó.

Nhà văn Mỹ nổi tiếng Ezra Pound (1885- 1972) hơn văn hào Ernest Hemingway (1899- 1961) 14 tuổi mà Hemingway thường tự nhận: “Pound là người dạy tôi khi nào thì viết và khi nào thì không viết”. Lối văn hàm súc đặc biệt của Hemingway, liệu có phải là chịu ảnh hưởng của người bạn vong niên không?

Một người “biết người” chân chính nhất định phải có lòng khoan dung, ít thiên kiến, nếu không như thế, không thể như Cửu Phương Cao biết bỏ qua bề ngoài mà nhìn vào cốt cách.

Con cũng có thể thấy, một người có tài chân chính không thể là người đố kỵ vì anh ta có tài năng độc đáo và lòng tự tin. Trái lại, anh ta nhìn thấy phần đáng học tập ở tài năng người khác mà tìm đến kết giao. Tình

bạn của những người tài năng vừa có phần cạnh tranh nhưng tài năng thì bao giờ cũng được tôn trọng.

Nói chuyện lan man, cha chỉ hy vọng con trong cuộc đời tìm được Bá Nhạc và Cửu Phương Cao, đồng thời cũng là một Bá Nhạc và Cửu Phương Cao. Điều tối quan trọng là không hẹp hòi, không thiên kiến, không đổ ky.

Không phải trò đùa!

Buổi chiều, cha gọi con tập trước bài thi diễn thuyết, ban đầu con không chịu, sau cũng miễn cưỡng làm. Lúc đó con đã không làm động tác chuẩn bị lên đài, đến cuối lại còn thè lưỡi ra. Cha nổi nóng đập bàn, con thì hét: “Con chỉ là học sinh, đang luyện tập!”.

Con bỏ ra cửa, cha vẫn còn nghe tiếng chân giậm bực bội, rồi lại nghe một tiếng động mạnh, chắc là con đâm vào tường.

Cha không có phản ứng ngay trước hành động thái quá của con vì mẹ đã vội ngăn, nói: “Nó chỉ là một học sinh, không phải là diễn viên hay người dẫn chương trình!”. Bình tĩnh lại, cha quyết định viết cho con thư này.

Hồi còn là học sinh, có lần cha tham gia một vở kịch của các trường chuyên. Lúc tập kịch, một nữ sinh đọc sai lời thoại nên bật cười, đó vốn là chuyện rất bình thường. Điều lạ là sau đó cứ mỗi khi đọc đến đoạn đó là cô ta không nhịn nổi cười khiến những người đang tập lại cười theo.

Đạo diễn nổi giận, lệnh không được cười nhưng cô ta vẫn không thể kìm được. Cho đến buổi diễn chính thức, cô ta đinh ninh “quyết không được cười”, mọi người cũng dặn đi dặn lại cô ta không được cười, vậy mà cuối cùng tiếng cười vẫn bật ra.

Kịch hạ màn, cô ta đứng sau sân khấu khóc một mình, không ai biết phải an ủi ra sao. Chỉ vì một lần cô ta không thận trọng, đem tiếng cười vào tiềm thức mà làm ảnh hưởng tới một vở diễn nghiêm túc.

Cho đến giờ cha vẫn nhớ lúc ông đạo diễn bước tới, quát: “Bất kể các em là diễn viên học trò, cần phải biết rằng các em đang diễn một vở kịch thật sự, mọi người cũng tới để xem một vở kịch thật sự chứ không phải một trò đùa!”.

Lúc cha bắt đầu làm báo, có một nhà báo lão thành nói với cha: “Đừng nhìn vào thành công của tôi hôm nay, hãy nghĩ đến nỗi nhục nhã của tôi thuở đầu vào nghề. Có một lần nộp bản thảo, tổng biên tập đọc xong, gọi tôi đến trả bản thảo bảo viết lại. Ông ta đưa bản thảo ra, nhưng khi tôi định đón thì lại cố ý thả xuống, bản thảo rơi xuống gầm bàn dưới chân một đồng nghiệp nữ. Tôi đã phải nhào người dưới chân cô ta để lượm...”.

Lại kể một chuyện của chính cha.

(Xem tiếp trang 91)

Bạn
có biết?

Để có đôi bàn tay đẹp

• Hãy bôi kem và xoa bóp hàng ngày

Mỗi lần khi bạn rửa tay, hãy tận dụng dịp này cho các bài tập xoa bóp. Sau khi đã thoa kem dưỡng da, bạn nên bắt đầu bóp nhẹ từ cổ tay, xuôi theo hướng mu bàn tay. Kế tiếp là xoa bóp từng ngón tay một, vừa bóp vừa xoay nhẹ từ trên xuống dưới. Cuối cùng là mát - xa cổ tay, bằng cách nắm qua tay kia và xoay nhẹ nhiều lần. Với các động tác trên, bạn sẽ giữ được đôi tay mình luôn uyển chuyển và có “tính đàn hồi” tốt, cũng như sắc thái tươi trẻ của da tay luôn được giữ gìn. Trước lúc đi nằm, bạn thoa tay mình bằng thứ kem thích hợp. Nhưng nếu như bạn không có hoặc hết thứ kem ấy, bạn có thể áp dụng cách đơn giản hơn đã được thời gian thử nghiệm: bạn bôi đắp đôi bàn tay mình bằng dầu thực vật (tốt nhất là dầu ô - liu), sau đó đút vào đôi tay găng tay chuyên dụng có lót bông và có thể yên tâm ngủ tới sáng.

• Hãy dành mỗi tuần nửa giờ cho đôi tay của bạn!

Tốt nhất là bạn làm sẵn thứ “kem hỗn hợp” từ sữa tươi và khoai tây luộc dầm nhỏ làm thành “mặt nạ” phủ lên tay trong khoảng thời gian đã định. Trước khi đeo “mặt nạ” cho đôi tay mình, bạn nên dùng thứ mỹ phẩm tẩy rửa da chuyên dụng để loại bỏ những tạp chất, cũng như các tế bào chết luôn tiềm ẩn trên bề mặt da tay. Mỗi tuần một lần, bạn nên “hóa trang” cho đôi bàn tay mình ở các mỹ viện và tiệm trang điểm. Nếu bạn làm việc này ở nhà, nên đeo “mặt nạ” cho tay trong thời gian bạn được nghỉ ngơi thực sự - không vướng bận việc gì hết.

Ngoài ra tùy theo khả năng, bạn nên cố tránh dùng dũa kim loại để đánh móng tay, bởi chúng dễ làm “tước” móng. Bạn chớ nên dùng cái bấm móng tay để cắt những miếng da thừa trên đầu ngón tay hay do xây xước trên cả bàn tay, bởi dễ gây những tổn thương nhỏ tiềm ẩn sự nhiễm trùng. Sau cùng không nên dùng những chất tẩy sơn móng cực mạnh, vì sẽ làm tổn hại đến lớp sừng phủ móng cố hữu. ■

NGUYỄN LƯƠNG HIỀN

(Theo tạp chí *Joia*)

Mẹo vặt
trong nhà

Cách khử mùi vị lạ cho tủ lạnh

* Bạn có thể dùng **nước xút ấm** hoặc **nước tẩy sạch** để lau rửa bên trong tủ lạnh. Chú ý không được dùng nước lã để tránh không bị đóng lại trong tủ lạnh.

Khi tiến hành lau rửa phải làm vài lần mới sạch, đặc biệt chú ý lau phần đáy, giá đỡ ở các ngăn, hộp tiếp nước hoặc phễu tiếp nước, các hộp nhựa...

* Có thể dùng một cái túi nhỏ bằng vải, đựng trong đó một ít **than hoạt tính** rồi đem đặt vào bên trong tủ lạnh. Túi này có tác dụng hút mùi lạ trong tủ.

* Đặt bên trong tủ lạnh một **máy phun oxy có mùi kiểu CEF-1**. Đây là một cách xử lý mùi lạ, giữ tươi thực phẩm rất tốt. Thực phẩm đem giữ đông nên dùng giấy không thấm nước bọc kín lại. Với các loại cá, tôm, tỏi, hành muốn cất giữ trong tủ lạnh cần phải bọc thật kín.

* Có thể lấy **vỏ quýt tươi** vừa bóc ra, rửa sạch, lau khô rồi đem rải đều vào tủ lạnh. Sau ba ngày, mở tủ ra bạn sẽ thấy tủ đã hoàn toàn hết mùi lạ mà còn nồng đượm mùi thơm dễ chịu.

* Lấy 50 g **chè (trà) ướp hoa** đựng vào trong một cái túi vải (bằng lụa càng tốt). Để túi đó vào tủ lạnh. Sau một tháng lấy chè ra tái phơi dưới nắng và có thể đem sử dụng tiếp lại được.

* Cà phê rất dễ hút nước và hút các mùi vị khác. Hãy lấy một ít **cà phê bột hoặc dùng bã cà phê** đã pha rồi cũng được cho vào một túi vải rồi để túi vào trong tủ lạnh. Tủ lạnh sẽ hết mùi vị lạ mà còn thơm tho quyến rũ.

* Bạn còn có thể **đùng dấm ăn** cho vào một cái bình rộng miệng rồi để bình dấm vào trong tủ lạnh. Hiệu quả trừ khử mùi lạ của dấm cũng rất tốt.

* Còn một cách bạn có thể lấy **500 g cacbonát natri**, chia ra làm hai phần đựng vào hai cái ly thủy tinh rộng miệng đặt 2 ly đó vào 2 tầng trong tủ lạnh, mùi lạ sẽ hết ngay.

Nói chung, có rất nhiều cách khử mùi vị, bạn hãy tùy cơ ứng biến, tùy tình hình cụ thể và nguyên vật liệu sẵn có mà có cách làm sao cho hiệu quả tốt nhất.

■
LÊ CHÂU
(Sưu tầm)

Hệ sinh
thái
theo
mô hình VAC
(vườn - ao -
chuồng) - một
truyền thống sản
xuất lâu đời của
người dân Việt
Nam, đang được
phát triển và
hoàn thiện.
VAC là một

trong những kinh nghiệm lâu đời
của nhân dân ta vì đã gắn liền trồng
trọt với chăn nuôi, làm vườn với
nuôi cá, hình thành nên hệ sinh thái
vườn - ao - chuồng. Theo Viện
Dinh Dưỡng, việc đưa các sản phẩm
đa dạng của VAC vào bữa ăn hàng
ngày là một biện pháp cơ bản, lâu dài
nhằm giảm nạn thiếu vi chất dinh
dưỡng. Gia đình nào cũng nên xây
dựng ô dinh dưỡng để có thêm thực
phẩm bổ sung cho bữa ăn gia đình.

Các vi chất dinh dưỡng được cung
cấp từ các nguồn thực phẩm như:

- Vitamin A có trong thịt gia súc,
gia cầm, cá, trứng, rau màu xanh
đậm, củ, quả màu vàng, đỏ.

- Sắt có trong thịt và phủ tạng, cá,
đậu đỗ, rau xanh...

- I-ốt có trong các sản phẩm của biển
(cá, rong biển...) và trong muối I-ốt.

Rõ ràng là các loại thực phẩm kể
trên chúng ta có thể có được từ VAC
gia đình. VAC dễ làm, tiện lợi nhưng
muốn làm VAC nhanh chóng, có
hiệu quả và phục vụ tốt bữa ăn hàng
ngày cần phải tìm chọn để nuôi trồng
những cây, con phù hợp với điều
kiện đất đai và khí hậu của từng địa

Tạo nguồn THỰC PHẨM BỔ SUNG cho bữa ăn GIA ĐÌNH

phương. Cần
thường xuyên,
bất kể mùa nào,
cũng có rau ăn
được để có điều
kiện thay đổi
món ăn.

Vụ Xuân - Hè:
Trồng rau ngót,
rau muống, rau
dền, mồng tơi,
rau đay, đậu đũa,
đậu ván...

Vụ Thu - Đông: Trồng các loại
rau cải, đậu cove, cà chua, su hào,
xà lách...

Đối với rau nên làm một mảnh
vườn nhỏ có rào cẩn thận, trồng các
loại rau có lá xanh đậm, các loại đậu
đỗ, có trồng xen gia vị như xương
xông, tía tô... Tận dụng góc sân, bờ
ao trồng cây leo như bầu, bí mướp...

Chăn nuôi gà, vịt đẻ trứng. Trồng
cây ăn quả cho thu hoạch nhanh như
chuối, đu đủ... Trồng các loại củ như
khoai tây, khoai sọ, khoai lang nhất
là khoai lang nghệ. Như vậy, các loại
thức ăn từ VAC giúp cải thiện bữa ăn
gia đình, đặc biệt bữa ăn của trẻ nhỏ.
Làm VAC nên gia đình có nhiều loại
thức ăn để nấu và thay đổi món ăn
luôn. Thức ăn lấy từ VAC lại tươi,
sạch, không mất chất dinh dưỡng,
không sợ độc hại, thuận tiện, cần ăn
là có ngay, mùa nào thức nấy phù hợp
với sở thích của gia đình. Gia đình có
thể thích gì thì nuôi trồng loại ấy để
ăn, không mất tiền mua. Mọi người
trong gia đình từ trẻ đến già đều tham
gia làm VAC nên bữa ăn gia đình
thêm ấm cúng, ngon miệng. ■

THU HỒNG

TƯ VẤN TIÊU DÙNG:

Hiện nay, thị trường máy vi tính rất đa dạng, từ máy nguyên bộ hàng hiệu, máy tự lắp ráp, đến máy đã qua sử dụng (second-hand)... Thế nhưng, để có được một bộ máy vi tính ưng ý, phù hợp với túi tiền chưa hẳn dễ. Nhất là khách hàng mua linh kiện rời để lắp ráp dễ bị "tiền mất tật mang".

Loại máy hàng hiệu của các hãng nước ngoài như IBM, Company, HP, Acer, Compaq... có giá từ 12 – 15 triệu đồng/chiếc. Máy lắp ráp các linh kiện

cũng chỉ có 100 USD nhưng được rao bán từ 150 – 155 USD/chiếc; RAM 128Mb PC 133 từ 27 USD được đẩy lên 40 USD.

Theo chị Nguyễn Thị Kiều Oanh, chủ cửa hàng Kinvi trên đường Nguyễn Thị Minh Khai, thị trường linh kiện máy vi tính rất hỗn loạn vì

Nhập nhằng linh kiện MÁY VI TÍNH

rời do các nước Đông Nam Á sản xuất giá rẻ phân nửa (loại Pentium III). Tuy nhiên lắp ráp máy phải tính đến sự đồng bộ của các linh kiện trong máy, một yếu tố quyết định đến tuổi thọ của sản phẩm.

Chị Hồ Thị Mai Lan, chủ cửa hàng kinh doanh máy vi tính trên đường Bùi Thị Xuân cho biết: "Thời điểm này có rất ít hàng nhập khẩu nguyên chiếc bởi lãi suất không hấp dẫn mấy, phần lớn là buôn bán linh kiện thay thế, lắp ráp vì bán chạy, lại dễ nhập nhằng". Đồ linh kiện máy tính vào thị trường nước ta qua hai con đường, hàng mới thường được nhập từ Singapore, Mỹ, Thái Lan, Trung Quốc theo đường chính và tiểu ngạch, rồi được các công ty kinh doanh tung ra giá cao hơn khoảng 40%. Ví như một màn hình Future 17 inch với cả thuế phí vận chuyển

bất cứ một linh kiện nào của các hãng có tiếng trên thị trường Việt Nam cũng đều bị Trung Quốc làm nhái với giá rẻ bất ngờ. Tuy nhiên, hàng Trung Quốc cũng có hai loại là hàng chợ và hàng cao cấp. Nếu là hàng cao cấp thì giá cũng khá cao nhưng vẫn "mềm" hơn hàng do Malaysia sản xuất nên nhiều thương đế vẫn chuộng hàng của Trung Quốc. Ngoài ra, các linh kiện xuất xứ khác nhau thì giá cả càng có sự chênh lệch. Cụ thể, bàn phím Mitsubishi (Nhật) được bán với giá khoảng 7 USD thì cũng nhãn hiệu đó nhưng do Trung Quốc sản xuất chỉ khoảng 3 USD. Linh kiện có bao bì hay không cũng ảnh hưởng đến giá cả. Linh kiện mua lại của những cơ quan, gia đình đã qua sử dụng rồi về đánh bóng, sửa chữa để đem bán với giá linh kiện mới.

Khi đã ký được hợp đồng giao hàng, nếu khách hàng không thạo về máy tính, một số cửa hàng sẵn sàng tháo đổi linh kiện, lắp đặt các linh kiện mới có giá thấp hơn như dùng chip Celeron thay cho chip Pentium III để kiếm lời bất chính. Khi bán linh kiện cho khách, các cửa hàng lớn thường chỉ nói chung chung “bảo hành 3 năm” nhưng thật ra chỉ bảo hành CPU 3 năm, ổ cứng 2 năm, các thiết bị khác chỉ 1 năm, còn lại là bảo trì, sửa chữa, thay thế và tính tiền linh kiện. Với những cửa hàng nhỏ thì thời gian bảo hành các thiết bị chỉ trong năm. Trong thời hạn bảo hành, nếu linh kiện có hư hỏng hay xảy ra sự cố, đem đến cửa hàng để sửa chữa thì được sửa chữa miễn phí, chứ không cho đổi linh kiện mới. Ngay cả khi đem bảo hành, sửa chữa nếu khách hàng không thỏa thuận trước thì việc thợ sửa chữa kê thêm

bệnh để kiếm tiền là điều dễ xảy ra.

Tại Văn phòng Bảo vệ người tiêu dùng phía Nam, có nhiều trường hợp khách hàng đi mua linh kiện máy tính về sử dụng bị trục trặc như mất màu màn hình, khi đem đến đổi thì chỉ được sửa chữa miễn phí chứ không được đổi đồ mới. Điển hình như trường hợp của ông Trần Bảo Chung mua ổ cứng máy vi tính tại cửa hàng Vị Hoàng trên đường Nguyễn Thị Minh Khai mới sử dụng được 7 tháng nhưng ổ chip ổ đĩa cứng bị nổ, khi đến bảo hành thì đã bị từ chối với lý do đã tháo ổ cứng ra khỏi máy để chép dữ liệu.

Thị trường linh kiện máy tính đang khó kiểm soát, các cơ quan chức năng cần có phối hợp chặt chẽ để kiểm tra, ngăn chặn xử lý thích đáng những thủ đoạn kinh doanh không lành mạnh. ■

QUỲNH HOA

Nhiều linh kiện máy vi tính bị Trung Quốc nhái, khách hàng làm sao biết?

Ảnh: LÊ LAN.

Giải đáp y học

Tiến sĩ y học
LÊ TRỌNG BÔNG

• **Lê Thị Th. Ng.** (Hải Dương)

Hỏi: Em có một cháu trai gần chẵn năm. Lâu nay cháu bị nổi mụn cạnh hậu môn, khi thì bên phải, khi thì bên trái, cứ vỡ mủ mấy hôm là liền miệng, sau một thời gian lại tái phát. Xin cho em một lời khuyên.

Đáp: Cháu bị rò hậu môn. Bệnh này không nguy hiểm nhưng kéo dài cho đến khi cháu trưởng thành để có thể xử trí bằng phẫu thuật (mổ gây mê hoặc gây tê khu vực), nhằm thanh toán và lấp kín đường rò này.

Từ nay đến đó, y học không giúp ích được gì nhiều cho cháu. Mà chính bản thân em – người mẹ – có vai trò quyết định:

- Phát hiện sớm dấu hiệu bắt đầu mưng mủ, để cho cháu những đợt ngắn kháng sinh hỗ trợ.

- Khi mụn vỡ mủ thì thay băng nhiều lần trong ngày cho cháu. Đừng tìm cách nặn mụn, vì vô ích và nguy hiểm.

- Chú ý xem cháu có bị sơ nhiễm lao hay không (ra mồ hôi trộm liên tục, biếng ăn, xanh xao, thử phản ứng lao dương tính, X quang phổi có hình quả tạ tập thể dục), hoặc có bị lao hạch hay không (thường nổi hạch ở cổ, dưới hàm); được phát hiện sớm thì cả hai bệnh này đều dễ dàng chữa khỏi

nếu theo đúng chỉ dẫn của bác sĩ chuyên khoa lao.

- Khi cháu lớn, phải thường xuyên theo dõi phổi cho cháu, vì trong trường hợp rò hậu môn, có thể bị thâm nhiễm lao với một tỷ lệ nào đó; nếu bị nhưng được phát hiện sớm thì chữa sẽ khỏi hoàn toàn.

- Trước mắt, để thật yên tâm, em nên đưa cháu đi khám một bác sĩ chuyên khoa lao có kinh nghiệm.

• **Lê Thị L.** (Thanh Hóa)

Hỏi: Con trai của em lúc hơn 1 tuổi được phát hiện có búi dái rất to, các bác sĩ bệnh viện tỉnh bạn chẩn đoán là thoát vị bẹn và được mổ; nhưng 6 tháng sau lại tái phát. Xin cho biết có nên cho cháu mổ lại không?

Đáp: a) Trường hợp cháu là thoát vị bẹn bẩm sinh mà lỗ thoát vị khá rộng và thông xuống tận cuối búi dái, làm cho phần ruột sa xuống khá lớn; có chỉ định mổ sớm để ngừa tai biến nghẹt ruột.

b) Thoát vị bẹn của cháu tái phát là do thiếu sót trong khi thực hiện kỹ thuật tái tạo thành bụng (khâu gân liên kết vào cung đùi để đóng kín lỗ bẹn) cũng như kỹ thuật thanh toán túi thoát vị. Em nên tìm đến một khoa ngoại khác có kinh nghiệm hơn, hoặc về một bệnh viện trung ương, để mổ lại cho cháu, chậm nhất là trước tuổi đến trường, để cháu khỏi mặc cảm tự ty.

Trong khi chờ đợi, phải dặn cháu mang băng đeo thường

xuyên, không để cho ruột tụt xuống; nếu ruột xuống, phải nhẹ tay đẩy hết lên ngay rồi ép chặt băng vào. Và dặn cháu cho biết ngay nếu xuất hiện đau bụng.

• **Vũ Thanh P.** (Lào Cai)

Hỏi: *Bố con năm nay mới bước vào tuổi 45 mà răng đã rụng. Xin cho bố con một lời khuyên.*

Đáp: Mỗi ngày bố con nên uống:

2 viên vitamin E (loại 400 IU)

2 viên UPSA-C calcium (thường gọi là C sủi, chú ý loại có calcium). Bẻ đôi viên thuốc, lấy một nửa, bỏ vào nước cho sủi tan ra, thêm đường, có thể thêm đá, uống như giải khát; ngày 4 lần, hết hai viên. Buổi chiều tối chớ dùng vì có thể gây mất ngủ.

Ngoài ra, nên uống thêm mỗi ngày 1-2 viên Theravit (của Hoa Kỳ) trong đó có beta-carotene 1250 IU (IU = đơn vị quốc tế), là chất đứng đầu trong việc giúp chống lại các gốc tự do vốn làm cho cơ thể chóng bị lão hóa.

Khi răng đã chắc lại, có thể cho giảm nửa liều mỗi thứ nói trên, và duy trì liên tục.

Về sinh hoạt, chú ý chải răng sau mỗi bữa ăn, nhất là bữa tối, bằng kem đánh răng có chứa fluo; trong chế độ ăn nên thêm các loại rau có nõi, có mầm (giá đỗ chẳng hạn), các thứ rau, củ, quả có màu vàng, màu đỏ; tham gia các hoạt động văn hóa tươi vui, yêu đời, giữ cho tâm hồn luôn luôn trẻ.

• **Lê Thanh H.** (Tuyên Quang)

Hỏi: *Chúng em có một cháu trai gần 5 tuổi, mấy tháng nay đại tiện phân không được tốt lắm, về đêm cháu kêu ngứa dít phải gãi.*

Đáp: Có thể cháu bị giun kim. Em cho cháu đi ngoài vào bô và xem kỹ sẽ thấy những con giun kim ngo ngo.

Giun kim có tập tính là vào lúc đêm khuya đi xuống hậu môn để đẻ trứng, làm cho trẻ ngứa ngáy đưa tay gãi, do đó tay sẽ gây trứng giun. Trứng giun kim không cần phải trở thành ấu trùng mới gây bệnh được như giun đũa, cho nên khi cháu đưa tay vào mồm, nó sẽ nuốt số trứng này vào bụng để “bổ sung quân số giun kim của mình”, tạo thành một vòng luẩn quẩn làm cho bệnh giun kim cứ dai dẳng không dứt. Ngoài ra, trứng giun kim còn gây ra quần áo, chăn màn, sẽ góp phần tăng cường cho vòng luẩn quẩn đó và lây sang các thành viên khác trong gia đình nếu không giữ vệ sinh cá nhân thật tốt.

Vì vậy, nếu đúng cháu bị giun kim, thì đi đôi với việc cho uống thuốc tẩy, em phải:

- Dặn cháu không được cho tay vào miệng và có thói quen rửa tay trước khi ăn bất cứ thứ gì.

- Luộc quần áo, chăn màn, và thay vải trải hoặc chiếu hằng ngày trong khi chưa chữa hết giun.

- Hằng đêm, bố mẹ nên dùng đèn pin soi sáng, nhẹ tay banh hậu môn ra để bắt giun cho con; bố mẹ cũng chú ý cẩn thận để bản thân không bị nhiễm giun trong khi thao tác. ■

THỜI SỰ 10 NGÀY QUA

■ Trong nước

- @. **Việt Nam được đăng cai Hội nghị quốc tế về công nghệ thông tin...** bao gồm những hiệp hội công nghiệp tin học, chủ yếu là công nghiệp phần mềm 17 nước và vùng lãnh thổ khu vực châu Á và châu Đại dương. Dự kiến sẽ diễn ra tại Hà Nội vào cuối tháng 11-2003. Đây là cơ hội tốt cho ngành CNTT của Việt Nam phát triển các thị trường xuất khẩu cũng như thu hút sự quan tâm đầu tư của các doanh nghiệp nước ngoài.
- @. **Ngành nuôi cá catfish của Mỹ có nguy cơ bị đe dọa do các sản phẩm cá filê đông lạnh nhập từ VN...** là kết luận của Ủy ban Thương mại Quốc tế Mỹ. Do vậy Bộ Thương mại Mỹ ngày 13-8 đã quyết định điều tra về khía cạnh thiệt hại của việc nhập khẩu cá tra và basa, tiến tới kiểm tra tại chỗ các doanh nghiệp Việt Nam và rất có thể sẽ ấn định mức thuế phạt sơ khởi trong khi chờ Luật Chống phá giá ban hành vào tháng 6-2003.
- @. **Vụ gian lận kết quả sổ xổ tại Long An...** mặc dù Ban chuyên án không cung cấp thông tin cho báo chí nhưng người ta được biết lô độc đắc 20-4 cũng bị mua đứt với 2 nghi can Trần Văn Hải và Bùi Quang Thái cầm đầu móc nối, trực tiếp hướng dẫn các em quay số, hiện đã bỏ trốn. Ngày 13-8, 5 người trong công ty bị tố cáo dính líu trong đó có phát thanh viên kết quả sổ xổ. Ban chuyên án đã phải mở thêm một hướng điều tra mới nhằm vào nội bộ Công ty SXKT LA.
- @. **Miền Trung có khả năng xảy ra bão lớn...** Theo Ban chỉ huy chống thảm họa, từ nay tới tháng 11 khoảng 5,6 cơn bão và áp thấp nhiệt đới sẽ đổ bộ vào miền Trung gây ngập lụt lớn với hậu quả nghiêm trọng. Trong khi đó, tình hình hạn hán và thiếu nước ngọt vẫn rất nghiêm trọng. Mức nước đầu nguồn sông đang ở mức thấp nhất trong năm, có nơi thấp hơn mọi năm tới 50-70 cm, lượng dòng chảy đến các hồ chứa nhỏ hơn 30-40% so với hàng năm.
- @. **Kỳ thi tốt nghiệp tiểu học có thể sẽ bãi bỏ...** Bộ Giáo dục và Đào tạo sẽ trình Quốc hội thông qua Luật Giáo dục trong đó có việc hủy bỏ kỳ thi này và thay bằng việc kiểm tra cuối lớp 5 do các phòng giáo dục quận, huyện hoặc chính các trường tổ chức, dự kiến thực hiện vào niên học 2004-2005.
- @. **12,5 kg vàng nhập lậu bị bắt tại “cửa xanh” sân bay Nội Bài...** chiều 12-8-2002 khi kiểm tra hàng hóa của hành khách trên chuyến bay SQ176 của Singapore Airline tới Hà Nội, hải quan đã phát hiện một thùng 2 đáy đựng nhiều nhẫn, dây chuyền, hoa tai... với tên trên vỏ thùng là Đỗ Thị Thu Phương, sinh năm 1972, trú tại Thanh Xuân, Hà Nội.

THỜI SỰ 10 NGÀY QUA

■ Thế giới

- @. **Israel cảnh giác trước đòn tấn công của Iraq...** rất có thể xảy ra khi Mỹ tấn công Iraq, Bộ Quốc phòng Israel đang gấp rút bố trí hệ thống phòng thủ tên lửa. Một hệ thống chống tên lửa đạn đạo Arrow II đã được triển khai ở miền trung, gần thị trấn Hadera. Lực lượng không quân Israel đang vạch kế hoạch phản công các mục tiêu của Iraq, trong đó có cả kế hoạch tấn công bằng tên lửa.
- @. **Iran mạnh mẽ chỉ trích Mỹ...** Trong chuyến đi thăm Afghanistan, Tổng thống Iran Mohammad Khatami đã lên tiếng: "Tôi tin là giới lãnh đạo Mỹ đang mắc sai lầm và đánh giá sai về cả năng lực và lợi ích của họ". Mặt khác ông cũng vạch rõ chính sách của Mỹ là sai lầm, đặc biệt là quyết định quy cho Iran là một thành viên của "trục tội ác". Ông kêu gọi Mỹ suy nghĩ thận trọng trước khi can thiệp vào công việc nội bộ của bất kỳ quốc gia nào.
- @. **Cảnh sát Nga đột kích Trung tâm Thương mại của người Việt Saliut -3 tại Matxcova...** 11 giờ sáng ngày 9-8 (giờ địa phương) với lý do bắt hàng nhái hiệu Adidas. Tuy nhiên họ đã lạm quyền thu luôn cả quần áo bò, hàng da có giá trị. Gần 2.000 người cư trú tại đây và khách mua hàng đã bị lừa hết ra đường. Đại sứ quán Việt Nam và đại diện cộng đồng Saliut-3 đã có buổi làm việc với chính quyền Matxcova và được hứa sẽ tiến hành điều tra vào ngày 13-8.
- @. **Lụt lớn tại châu Âu-Á...** Tại thủ đô Praha, Cộng hoà Séc đã yêu cầu di tản khẩn cấp 50.000 người, trong khi nhiều thành phố các tỉnh phía nam bị cô lập hoàn toàn, thiệt hại ước tính 30 triệu USD. Tại Áo, nước sông Danube có thể dâng cao tới 10m, nhiều cầu đường đã bị phá hủy. Mưa lũ và lở đất gây thiệt hại nặng nề tại nhiều vùng thuộc Pháp, Ý, Hunggari, Thổ Nhĩ Kỳ, Croatia, Nga, Anh... Hơn 50 ngàn dân Bangladesh đã trở thành vô gia cư. Tại Hồ Nam Trung Quốc lũ đã ảnh hưởng tới hơn 3,5 triệu người.
- @. **Căn cứ quân sự bí mật của Mỹ ở vùng Vịnh...** Nhờ các bức ảnh chụp từ vệ tinh người ta đã phát hiện công trình xây dựng lớn tại một căn cứ khổng lồ ở Qatar, nơi đây có "thành phố lều trại" chứa tới hơn 3.000 lính Mỹ, bãi đậu máy bay mới hoàn thành và rất nhiều phương tiện quân sự. Tất cả có thể dùng để sử dụng trong chiến tranh chống Iraq nay mai.
- @. **Phát hiện khảo cổ học mới tại Vạn Lý Trường Thành (TQ)...** Ngày 13-8 các nhà khảo cổ học TQ cho biết họ vừa khám phá thêm những phần mới có tuổi thọ 2.000 năm tại một sa mạc phía tây bắc nước này. Đây là sự kiện khảo cổ lớn nhất trong năm nay của TQ. ■

P.V

TRAO ĐỔI

• **Vũ Thị Thủy** (Đại học, Hậu Lộc, Thanh Hóa)

"Em là con gái nhưng rất nghịch và hơi bị lảm miêng. Tính của em hơi nóng nảy nữa, do vậy em hay chơi thân với bọn con trai và hội con trai đó thường bị em bắt nạt. Nhưng em lại thấy buồn vì bị bọn họ bảo con gái gì mà quá liều, quá nghịch. TV ơi, hãy khuyên em làm cách nào để em hiền lại một chút".

Cách tốt nhất là hãy chơi với hội con gái gồm những đứa "đanh đá, lảm mồm" nhất, chỉ có bên cạnh "tụi ấy" em mới thấy mình hiền lành hơn.

• **Bùi Hà Phương** (Trường Trung học chuyên Phan Ngọc Hiển, Cà Mau)

"Có chút gió khê lay cành lá
Em cứ vô tình nét ngây thơ
Với tiếng hát rơi trên hè phố
Anh si tình ôm đàn vu vơ".

Mùa thu trong thơ của Hà Phương đấy. Chỉ tiếc xứ Cà Mau tận cùng phương Nam lại chẳng có mùa thu, chẳng có gió thu, chẳng có mưa thu. Vì vậy lá thu không rụng mà chỉ có tiếng hát rơi vãi. Thôi thì đón từng tiếng hát rơi ấy, người con trai si tình cầm đàn đệm cho nó rơi êm, rơi dịu vậy.

• **Một bạn... ghét thơ**

"Tôi là kẻ hiếu kỳ nên cứ cầm KTGD lên là tìm ngay chuyên mục CLB ghét thơ để đọc đã. Quả thật trước đây tôi có thể chấp nhận được và "ăn hết" các loại thơ. Cứ cho rằng nếu có lập ý hay gì gì đi nữa cũng là tư tưởng lớn gặp nhau. Còn nếu gặp những câu thơ, vần thơ củ chuối thì cho rằng: Con người ta ai mà chẳng có lúc này lúc nọ. Nhưng sau nhiều lần vấp mà không ngã, không vấp mà ngã, vấp ngã tôi có thái độ "ăn kiêng" với các loại thơ

và hầu như chẳng tìm được cho mình những vần thơ tâm đắc. Làm thế nào đây vẫn có cảm hứng mà vẫn không bị "lạc bến bờ".

Từ cực đoan có thể nhá được tất cả các loại thơ, từ thơ củ mì đến thơ củ chuối, bây giờ bạn lại tới cực đoan: chả có bài thơ nào tâm đắc được. Nguy to rồi. Giữa cái việc nhá hết với cái việc nhè ra hết không thể nói là một sự trưởng thành được. Bởi vì cả hai việc nhá và nhè đều nguy hiểm như nhau. Nguy hiểm ở chỗ là chính bạn chưa hề có bản lĩnh riêng, thẩm mỹ riêng của mình. Nào, bắt đầu một giai đoạn khác đi: Nhá những gì cần nhá, và nhè cái gì cần nhè theo chủ quan, cảm xúc thật của chính mình.

• **Tý Sửu** (Xóm Trại, Ngọc Mỹ, Quốc Oai, Hà Tây)

"9, 10 giờ đêm trước kia làng tôi đã chìm vào giấc ngủ ngon, yên ả, thì bây giờ nó bị đánh thức bởi những tiếng gầm rú của những chiếc xe máy, rú rê mua bán ma túy, cờ bạc. Ngõ tôi có tới trên dưới 10 người nghiện. Ở đâu có cờ bạc hút hít ắt ở đó có trộm cắp. Chỉ lỡ để thứ gì đáng giá không cất cẩn thận là bị biến liền. Đó là chưa kể nhà kín cổng cao tường vẫn bị trộm khoét. Tôi lại nhận ra rằng ở đâu chính quyền lơ lửng thì ở đó tệ nạn sẽ đua nhau phát triển. Đúng như ở quê tôi, do chính quyền, công an làm ngơ trước phản ánh của đoàn thể, nhân dân dẫn đến con nghiện, cờ bạc ngày càng nhiều. Đó là chưa kể, hầu hết tụi nghiện đều là con em, người thân của người quyền thế hay giàu có ở địa phương. Làng quê của tôi không còn yên ả nữa".

Tình hình bạn phản ánh là rất

ng nghiêm trọng. Bạn nên thông báo với công an và những người lãnh đạo cấp cao hơn. Ma tuý từ đâu mà có? Có thể chính từ đây công an sẽ phát hiện ra đường dây buôn lậu, tiêu thụ ma tuý lớn đang tàn phá, hủy hoại từng con người, từng gia đình, từng làng quê. Không ai khác, mỗi người dân lương thiện quê bạn phải tự cứu lấy làng quê yên ả của mình, tức là trước hết cứu lấy gia đình mình, con em của mình.

• **Nguyễn Thị Quỳnh Hoa** (Đại học Y khoa, Thái Nguyên)

Hoa búi trắng muốt các vườn quê, hương thơm dịu dịu mà ngát ngát biết bao trai quê, gái quê. Lại một mùa hoa búi tới, nàng thảng thốt:

*"Thế là lại một mùa hoa búi
Anh chẳng bên em để tặng hoa
Để ngát ngát giữa trời hoa búi
Lùa vào mái tóc những chùm hoa
Độc hết 4 câu thơ ấy của Quỳnh
Hoa, TV bất ngờ trước câu thơ
chuyển cảnh, chuyển thời gian
Chỉ một chút thôi đã giữa mùa
Mà cứ bồn thần mãi hương búi
Một mình em nhặt cánh hoa rơi*

Thơ là thế! Trước tóc đầy hoa lùa, giờ chính nàng nhặt cánh hoa rơi. Chúc mừng Quỳnh Hoa cô bác sĩ tương lai có câu thơ lay động:

Chỉ một chút thôi đã giữa mùa.

• **Nguyễn Thị Thanh** (Đak Man, Đắc Hà, Kon Tum)

Thú thật khi đọc bài thơ "Hoa hậu của cả nhà" TV cứ bồn khoăn mãi, nhìn nét chữ rất học trò của bạn, tự dưng TV hơi nghi ngại, chắc gì thơ ấy do bạn rút... đất đỏ làm ra? Chứng chắc lắm từng vẫn điệu, ý tứ và dí dỏm nữa. Thôi thì: "Đa nghi là bệnh của trời. Chỉ xin TV chớ là người... đa nghi". Thử

đọc vài khổ thơ "Hoa hậu của cả nhà" nhé:

*"Hoa hậu của nhà không đánh
phần*

*Quạt bếp than, bén lửa đỏ hồng
Chưa từng diện một áo dài, áo*

tắm

Áo bà ba em mặc đủ thong dong

Thong dong đạp xe ngày mấy

lượt
*Tuột xích, tay lem lấm vẫn cười
Rồi gì nữa?*

Hoa hậu của nhà ngày giỗ tết

*Không được ngồi cùng phim ảnh
đông tây*

Tay đưa tay môi nấu xào dưới

bếp

*Tiếng mỡ xèo, nổi khúc nhạc êm
say".*

Rồi nữa, thật cảm động:

Cơm dọn ra chống con là khách

Chỗ em ngồi là mấy phía nổi niêu

Cơm ăn xong cả nhà đi sạch

Hoa hậu cùng bát đĩa nhìn theo

Tất bật chưa xong là hết... tết

*Suốt mấy hôm không ra ngõ một
lần*

Vẫn vui vẻ nói cười bên bể nước

*Mấy chậu đầy quần áo giặt khai
xuân".*

TV cầu trời là khi ai đó đọc những mẫu, những khúc thơ này đều nói: chưa đọc trên báo nào, sách nào bao giờ. Thế thì, TV sướng lắm vì đã giúp cho mọi người phát hiện một tài thơ có tên là Nguyễn Thị Thanh ở vùng núi rừng Kon Tum xa xôi. *

Bạn Thanh ơi, đừng giận TV nhé khi TV tỏ ý nghi ngờ. Để chứng minh mình còn nhiều bài thơ hay hơn nữa, dí dỏm hơn nữa, Thanh hãy gửi tiếp những bài thơ khác của Thanh! Chờ đấy! ■

THƯƠNG VIỆT

■ Kinh tế gia đình

Kỹ thuật nuôi dưỡng & chăm sóc GÀ CON

Việc chăm sóc và nuôi dưỡng gà con rất quan trọng, có tính quyết định đến hiệu quả lâu dài. Gà lớn nhanh và cách nuôi dưỡng cũng cần thay đổi từng tuần.

+ *Tuần thứ nhất: Chú ý đặc biệt*

đến việc sưởi ấm cho gà. Gà được sưởi ấm hợp lý sẽ khỏe mạnh, lớn nhanh. Người nuôi cần quan sát kỹ đàn gà ngay từ ngày đầu để đoán biết nhiệt độ đó có thích hợp với gà không. Nhiệt độ thích hợp cho gà con mới nở như sau:

Tuần tuổi gà	Nhiệt độ trong chuồng nuôi	Nhiệt độ ở vùng chụp sưởi (0C)
1	25 - 27	32 - 34
2	23 - 25	30 - 32
3	20 - 23	27 - 29
4	19 - 21	24 - 26

Khi nhiệt độ thấp, gà bị lạnh thường cụm lại và tập trung đông gần nguồn sưởi, chúng ít hoạt động, có khi nằm thành đống, con nọ đè lên con kia để gây chết những con nằm dưới. Gà bị lạnh không chịu ăn uống, kêu nhiều.

Khi nhiệt độ cao quá, gà uống nhiều nước, ăn ít, há mồm thở, nằm sã cánh. Nuôi trong điều kiện nóng quá gà sẽ yếu và chậm lớn hẳn.

Nhiệt độ đủ ấm, gà chịu ăn uống và hoạt động lanh lẹ, chúng phân tán đều trong lồng hay quây.

Ngày đầu tiên nhận gà về, tập cho đàn gà ăn trên khay và cho uống nước để chúng sớm quen ăn uống. Hàng ngày phải thường xuyên kiểm tra khay ăn, máng uống, nếu sắp hết phải cho tiếp ngay. Buổi tối trước khi đi ngủ cần kiểm tra đầy đủ, từ việc sưởi ấm đến thức ăn, nước uống, rồi che rèm giữ ấm cho gà về đêm.

Khi mất điện, cần thắp đèn dầu đủ sáng cho gà ấm và có thể tiếp tục ăn. Nếu có điều kiện, có thể thắp sáng cả

ngày đêm. Đặc biệt chú ý những ngày gió mạnh, mưa to hoặc gió mùa đông bắc là những lúc thời tiết thay đổi đột ngột.

Nếu nuôi gà trên nền độn lót chú ý thay độn lót những chỗ bị ẩm ướt do nước uống đổ vào. Hàng ngày đảo lộn lót cho sạch và đều. Nếu thức ăn trên bị dính chặt thì đảo đều để gà tiếp tục ăn nhiều hơn. Gà càng ăn nhiều càng chóng lớn.

Cần quan sát sức khỏe đàn gà, con khỏe thì nhanh nhẹn, chóng lớn, chân bóng bẩy và mập, lông bông, mắt sáng. Gà yếu ủ rũ, đầu rụt lại, đứng im một chỗ, chân khô. Những con gà yếu phải bắt ra xem, phát hiện những con hậu môn ướt do ỉa chảy, mắt đau và ướt, chân què... để kịp thời cứu chữa.

+ *Tuần thứ hai: Giai đoạn này gà đã nhanh chóng lớn, lông cánh đã mọc thấy rõ, chúng chạy nhảy nhiều và bới thức ăn. Lúc này thay khay ăn bằng máng ăn đặt bên ngoài cho gà thò đầu ra ăn. Thức ăn lúc đầu đổ đầy cho gà dễ ăn.*

Trong giai đoạn này, nhiệt độ dưới chup sưởi cần giảm xuống còn 32 – 30°C. Nếu trời lạnh phải chú ý sưởi cả ngày đêm.

Gà con lớn dần, ăn nhiều hơn, hoạt động mạnh nên chú ý giãn mật độ hợp lý. Thức ăn vẫn phải đảm bảo chất lượng tốt để cho gà lớn nhanh. Gà được ăn tự do suốt ngày đêm.

Ở tuần tuổi này có chủng đậu, cần theo dõi sức khỏe đàn gà sau khi chủng. Gà chủng tốt hoạt động bình thường. Nếu nuôi tốt ở tuần tuổi thứ hai gà không chết nữa. Nếu nuôi kém, gà còi cọc và sẽ ảnh hưởng đến sức lớn của chúng sau này. Gà thải phân nhiều hơn nên chú ý dọn vệ sinh hàng ngày. Khi dọn phân cần chú ý phát hiện tình trạng bệnh như ỉa chảy, phân nát và trắng loãng.

+ *Tuần thứ ba:* Nếu nhiệt độ ngoài trời thấp, vẫn tiếp tục sưởi cho gà cả ngày đêm, giữ cho nhiệt độ dưới chup sưởi khoảng 29 – 27°C. Về mùa hè, khi nhiệt độ ban ngày cao trên 25°C thì có thể sưởi ấm. Ở miền Nam, thời tiết ẩm áp chỉ cần sưởi vào buổi tối đến sáng hôm sau là đủ.

Khi trời ẩm nắng có thể bỏ các rèm che đi, mở cửa cho nắng ấm lọt vào chuồng vài ba giờ buổi sáng, đồng thời thay đổi không khí cho thoáng.

Ở tuần tuổi này, cần quan sát phân gà, nếu thấy phân loãng hay phân có màu hồng tươi như máu, tức là gà bị bệnh cầu trùng, thì phải cho gà uống thuốc ngay.

+ *Tuần thứ tư:* Chỉ khi nào nhiệt độ ngoài trời lạnh mới sưởi cho gà. Nhiệt độ dưới chup sưởi chỉ cần 26 – 24°C. Về mùa hè có thể thôi sưởi cả ngày đêm. Việc che gà ở tuần này không cần nữa, gà đã lớn cần thoáng mát, rộng rãi, giãn mật độ hợp lý. Ở

tuần tuổi này có thể cho gà ăn rau xanh non nếu trong thức ăn không có premix., vitamin. Giai đoạn này gà lớn nhanh, nếu thiếu dinh dưỡng trong thức ăn gà sẽ chậm lớn, thiếu canxi gà sẽ biểu hiện sớm hiện tượng sưng khớp để sớm bổ sung canxi. Gà ăn khỏe cần tăng cường thêm máng ăn, máng uống để tránh gà tranh nhau, giẫm đạp lên nhau gây toạc da, rụng lông. Sau 4 tuần tuổi gà dễ nuôi.

*** Vệ sinh sát trùng chuồng, lồng:**

Trước khi đưa gà về nuôi cần vệ sinh sát trùng sạch sẽ:

- Dùng vôi quét lại tường, nền nhà và nhất là các góc nhà cho thật sạch sẽ. Nước vôi có nồng độ 40% sẽ có hiệu quả tốt.

- Chuồng, lồng đã nuôi gà cũ nên dùng nước sôi dội lên hoặc đốt các lồng sắt qua lửa. Lồng và dụng cụ nuôi rửa sạch, cọ kỹ và đem phơi nắng.

- Nơi nào nuôi nhiều nên chú ý tiêu độc nền chuồng bằng xút 2% (NaOH) với liều lượng 1 lít trên mỗi m² nền chuồng. Chuồng đã nuôi gà cũ cũng nên tưới xút lên tường. Dầm bảo và mùn cưa, trấu dùng làm đệm lót có thể phun phoóc môn 2%.

- Vào mùa mưa, độ ẩm cao nên kiểm tra đệm lót, chỗ nào bị mốc và ướt phải thay ngay bằng lớp đệm lót mới khô, sạch.

- Để đàn gà phát triển tốt cần dọn vệ sinh hàng ngày, nhất là dọn phân, không nên để lưu phân nhiều ngày trên vĩ húng phân, gây rời bỏ và phát sinh khí độc. Đối với chuồng có đệm lót thì định kỳ đào chất đệm lót cho tơi xốp và để phân lọt xuống dưới.■

T.Q

(Theo tài liệu của Nhà XB
Nông Nghiệp)

Gỏi mực

Nội trợ

Vật liệu:

- 800 gr mực nang
- 1 củ cải trắng
- 100 gr kiệu chua
- 2 củ hành tây
- 100 gr lạc rang (đậu phộng)
- 2 củ cà rốt
- 100 gr gừng ngâm chua
- 1 trái dưa leo
- 1 trái ớt Đà Lạt, ớt chín, tỏi khô, đường, nước mắm, mì chính (bột ngọt), chanh, mùi (ngò), gừng sống.

Chuẩn bị:

* Mực nang đem làm sạch, rửa để ráo. Luộc mực vừa chín vớt ra để ráo. Xắt mực thành từng miếng dài 5cm, dày 0,5 cm, ướp mực với 5 múi tỏi giã nhỏ + 1 muỗng cà phê mì chính, để độ 20 phút cho mực thấm gia vị

* Kiệu chua đem chẻ mỏng. Gừng chua xắt nhỏ như kiệu. Trộn kiệu gừng với 1 muỗng cà phê đường mịn + chút muối.

* Cà rốt, củ cải gọt sạch vỏ, xắt miếng dày 2 ly. Dùng miếng thiếc dọn sóng cắt củ cải và cà rốt thành sợi có bản rộng 0,5 cm. Xóc cà rốt và củ cải với 1 muỗng cà phê muối. Để độ 15 phút chờ cho củ cải và cà rốt bớt hăng, xả lại nước lạnh, vắt ráo.

* Cắt dưa leo thành từng khúc ngắn 5cm, xẻ bỏ ruột. Sau đó xắt dưa leo thành những cọng dày 5 ly, bóp dưa leo với muối. Xả nước lạnh và vắt ráo như cà rốt. Bỏ cà rốt + củ cải + dưa leo + hành tây xắt cọng (dọc theo củ) ngâm vào nước dấm + đường, nếm chua ngọt là được.

* Ớt Đà Lạt xắt giống như dưa leo để sẵn.

* Ớt sừng trâu chín, chẻ bỏ hạt xắt chỉ.

* Lạc rang đem bóc vỏ giã dập.

Cách trộn:

Khi gần dọn, giã 1 trái ớt chín + 7 múi tỏi + 1 củ gừng nhỏ bằng lòng tay, giã thật như trộn ớt, tỏi với 2 thìa (muỗng) súp đường + 1 thìa cà phê mì chính + nước cốt 2 trái chanh + 1 thìa súp nước mắm ngon + ½ thìa cà phê muối, quậy tất cả thật đều, nếm vừa chua ngọt là được. Vắt cà rốt + củ cải + dưa leo + hành tây thật ráo. Lấy tô lớn (thố) sạch, bỏ mực + kiệu + gừng + ớt Đà Lạt + ớt sừng trâu xắt chỉ + cà rốt + củ cải + dưa leo + hành tây + hỗn hợp ớt tỏi vừa hòa xong, trộn đều tất cả nếm lại cho vừa.

Trình bày:

Xúc gỏi mực ra đĩa hột xoài, vun gỏi cao lên. Rắc đầy lạc (đậu phộng) lên mặt đĩa gỏi. Xếp mùi gọn vào giữa đĩa gỏi. Gỏi mực được dùng chung với bánh phồng tôm hoặc bánh tráng mè nướng giòn.

Yêu cầu của món ăn: Mực giòn thấm gia vị, gỏi khô ráo vừa ăn, dậy mùi gừng tỏi.

THU HƯƠNG

Tìm bạn

• **Dương Thanh Giao**, nam, 16 tuổi, nặng 52 kg, cao 1,68 m. Dễ hòa đồng với mọi người, tôn trọng tình bạn, thích võ thuật, màu trắng, hồng, đá bóng. *Địa chỉ:* Thôn Xóm Bến, xã Nguyễn Trãi, huyện Thường Tín, Hà Tây.

• **Đinh Văn Hương**, 18 tuổi, nặng 50 kg, cao 1,63 m. Vui vẻ, thẳng thắn, yêu nhạc trẻ, thích sách báo, điện ảnh. *Địa chỉ:* Nam Xá, Nhân Nghĩa, Lý Nhân, Hà Nam (hứa hồi âm tất cả).

• **Nguyễn Quang Hòa**, nam, 18 tuổi, nặng 48 kg, cao 1,65 m. Vui vẻ, hòa đồng, thích màu trắng, tím, xanh nhạt, hồng, thích ca nhạc, thể thao. *Địa chỉ:* Xóm 3, đội 2, thôn Văn Trai, xã Văn Phú, huyện Thường Tín, Hà Tây.

• **Đặng Đình Cầu**, nam, 18 tuổi, nặng 50 kg, cao 1,62 m. Vui vẻ, thẳng thắn, rất tôn trọng tình bạn. *Địa chỉ:* Xóm Phủ, Thượng Mạo, Phú Lương, Thanh Oai, Hà Tây.

• **Đoàn Ngọc Tuyền**, nữ, 20 tuổi, nặng 49 kg, cao 1,60 m. Vui vẻ, hòa đồng, thích ca nhạc, phim, điện ảnh, màu tím, hồng. *Địa chỉ:* Xã Trường Bình, huyện Cần Giuộc, Xí nghiệp Hạt điều, Long An.

• **Dương Đức Sơn**, nam, tuổi 24, nặng 55 kg, cao 1,60 m. Sống nội tâm, hòa đồng, tôn trọng tình bạn, hơi nóng nảy một chút. *Địa chỉ:* Đội 12, Kim Tây, Phước Hòa, Tuy Phước, Bình Định.

• **Lưu Minh Trinh**, nữ, 17 tuổi. Vui vẻ,

tôn trọng tình bạn, yêu ca nhạc, màu xanh đồng nội, thích kết bạn mọi nơi. *Địa chỉ:* 12H Trường PTTH Tuy Phước I, Bình Định. Hứa sẽ hồi âm tất cả.

• **Nguyễn Thị Út Mười**, 17 tuổi, nặng 44 kg, cao 1,62 m. Hòa nhã, dễ giận mau quên, thích sách báo, yêu màu trắng, xanh áo lính, rất mong được làm quen với các bạn gần xa. *Địa chỉ:* Lớp 11E, Trường PTTH Nghĩa Hành số 1, Nghĩa Hành, Quảng Ngãi.

• **Nguyễn Thị Trung**, 15 tuổi, nặng 40 kg, cao 1,65 m. Vui vẻ, hòa nhã, thích ca nhạc, bóng đá, xem báo. *Địa chỉ:* Lớp 9B, Trường THCS Hà Tiến, huyện Hà Trung, Thanh Hóa.

• **Đổng Thị Nhoan**, 17 tuổi, nặng 48 kg, cao 1,50 m. Buồn, thích đi trong mưa một mình, yêu màu xanh lá cây, màu tím, thích nhạc trẻ, ghét sự giả dối. *Địa chỉ:* Đội 9, thôn Cao Ngõ, xã Liên Hòa, huyện Kim Thành, Hải Dương.

• **Lê Nguyễn Phương Uyên**, nữ, 16 tuổi, nặng 35kg, cao 1,50 m. Vui vẻ, hài hước, nhưng đôi khi hơi nóng, thích thể thao, ca nhạc, đọc báo. *Địa chỉ:* Lớp 9/5 Trường THCS Chu Văn An, thị trấn Nam Phước, huyện Duy Xuyên, Quảng Nam.

• **Tô Hồng Vân**, nữ, 19 tuổi, nặng 40 kg, cao 1,52 m. Vui vẻ, hòa đồng, thích thời trang, ca nhạc, thể thao. *Địa chỉ:* Hộp thư số 29, Bưu điện thị xã Hà Tiên, Kiên Giang.

• **Nguyễn Thúy Hồng**, nữ, 17 tuổi. Vui vẻ, nghịch ngợm, hòa đồng, tôn trọng tình bạn, thích ca nhạc và đọc truyện. *Địa chỉ:* Lớp 12A2, Trường PTTH Thanh Ba, Phú Thọ. Hứa trả lời thư. ■

PHIẾU TÌM BẠN

Họ, tên:..... Nam:.....Nữ:.....

Tuổi:..... Cân nặng:..... Chiều cao:.....

Tính tình và sở thích:.....

Địa chỉ:

.....

.....

Từ ngày 05 – 08 – 2002 đến ngày 15 – 08 – 2002, TS Kiến thức gia đình đã nhận được tin, bài và thư của các bạn sau:

Hoàng Thị Biên, Nguyễn Quang Quân, Trần Yến Khanh, Vũ Thị Thu (**Bắc Giang**); Nguyễn Minh Hải, Nguyễn Thanh Thử (**Bạc Liêu**); Nguyễn Xuân Tường, Đinh Công Tâm, Bùi Thị Thơm (**Bắc Ninh**); Tú Ân, Minh Đạt, Vĩnh Hoan, Minh Nguyệt (**Bình Định**); Nguyễn Thị Thúy Nga (**Bình Phước**); Minh Quang, Dương Thị Lý, Trần Nguyễn H.L, Trường Xuân (**Bình Thuận**); Trần Hữu Quốc Huy (**Cà Mau**); Huỳnh Thị Nguyệt, Lê Xuân, Phương Thanh, Tôn Thất Lang, Tùng Huyền (**Cần Thơ**); Thành An (**Gia Lai**); Ba Tu, Hà Thu Quỳnh, Nguyễn Thị Giao, HD, Hồng Quang, Hoàng Lịch, Hoàng Oanh, Lê Hữu Lễ, Quang Nhật (**TP. HCM**); Bùi Thị Thu Hằng, Nguyễn Khắc Bình, Nguyễn Thị Làn, Vũ Đình Đức (**Hải Dương**); Cao Khánh Lan, Hà Thị Hạnh, Hà Thị Thu Trang, Lê Vi Chiện, Nguyễn Quốc Vượng, Nguyễn Thị Vân Anh, Phạm Tâm, Sơn Hà, Trần Châu Giang, Trần Vũ Hạnh Linh (**Hà Nội**); Dương Anh, Nghi Huyền, Nguyễn Thị Ánh, Đoàn Thị Hường (**Hải Phòng**); Bảo Ngân, Kiều Thị Tập, Đặng Đình Chấn, Nguyễn Duy Cách, Nguyễn Đức Đóa, Nguyễn Thị Đông, Nguyễn Thị Thu Hằng, Đỗ Kiêm Tuấn, Tô Thùy Linh, Trần Bích Hà (**Hà Tây**); Cao Thị Hằng, Hoàng Dương Hải, Nguyễn Thị Ngọc, Đoàn Xuân Huy (**Hung Yên**); Nguyễn Tiến Dũng, Phạm Thị Ngọc Anh, Trương Hậu, Vĩnh Hiền, Khuê Việt Trường (**Khánh Hòa**); Bùi Thị Hằng, Lê Thị Thương (**Kon Tum**); Chu Thị Hiền, Lưu Thu Hằng (**Lào Cai**); Trần Hồng Nhiên, Nguyễn Tấn On (**Lâm Đồng**); Ánh Minh, Nguyễn Hạ Long, Nguyễn Thị Khánh Hương, Nguyễn Thị Thủy, Tô Hương Sen, Trần Đăng Trạch (**Nghệ An**); Hà Thị Thanh Dung, Vũ Thị Xuân (**Ninh Bình**); Lê Đức Thành, Lê Thu Thủy (**Đắc Lắc**); Nguyễn Thị Lan, Trần Thị Nội (**Nam Định**); Vũ Huế (**Đồng Nai**); Đỗ Thị Liên Hoa, Nguyễn Thị Thu H (**Phú Thọ**); Huỳnh Thị Minh Thủy (**Phú Yên**); Hồ Bách Diệp; Nguyễn Thị Hồng Nhung (**Quảng Ninh**); Hoàng Thủy, Nguyễn Thị Thế Linh (**Quảng Nam**); Lê Trần Thanh Hậu (**Quảng Ngãi**); Trần Kim Hiền, Trần Thị Phương Lan, Võ Thị Vân (**Quảng Trị**); Bùi Thị Ninh, Tòng Văn Bình (**Sơn La**); Hà Phi Phượng, Lê Trung Kiên, Đặng Văn Toàn, Nhâm Sỹ Phúc (**Thái Bình**); Ngô Xuân Tinh, Ngô Thúy Hiền (**Thái Nguyên**); Nguyễn Phước Đức (**Tiền Giang**); Ngô Duy Thơ, Nguyễn Thanh Vân, Nguyễn Thị Tuyết, Nguyễn Thúy Hằng, Nguyễn Văn Thử, Trần Thị Hạnh, Trịnh Thị Hường, Vũ Văn Chinh, Lê Thị Huệ, Lê Thị Thanh Phương, Lữ Thị Minh (**Thanh Hóa**); Ngô Thúy Hiền (**Tây Ninh**); Nguyễn Thị Hảo (**Vĩnh Phúc**); Nguyễn Thúy Hằng (**Yên Bái**).

Xin cảm ơn và mong các bạn tiếp tục tham gia.

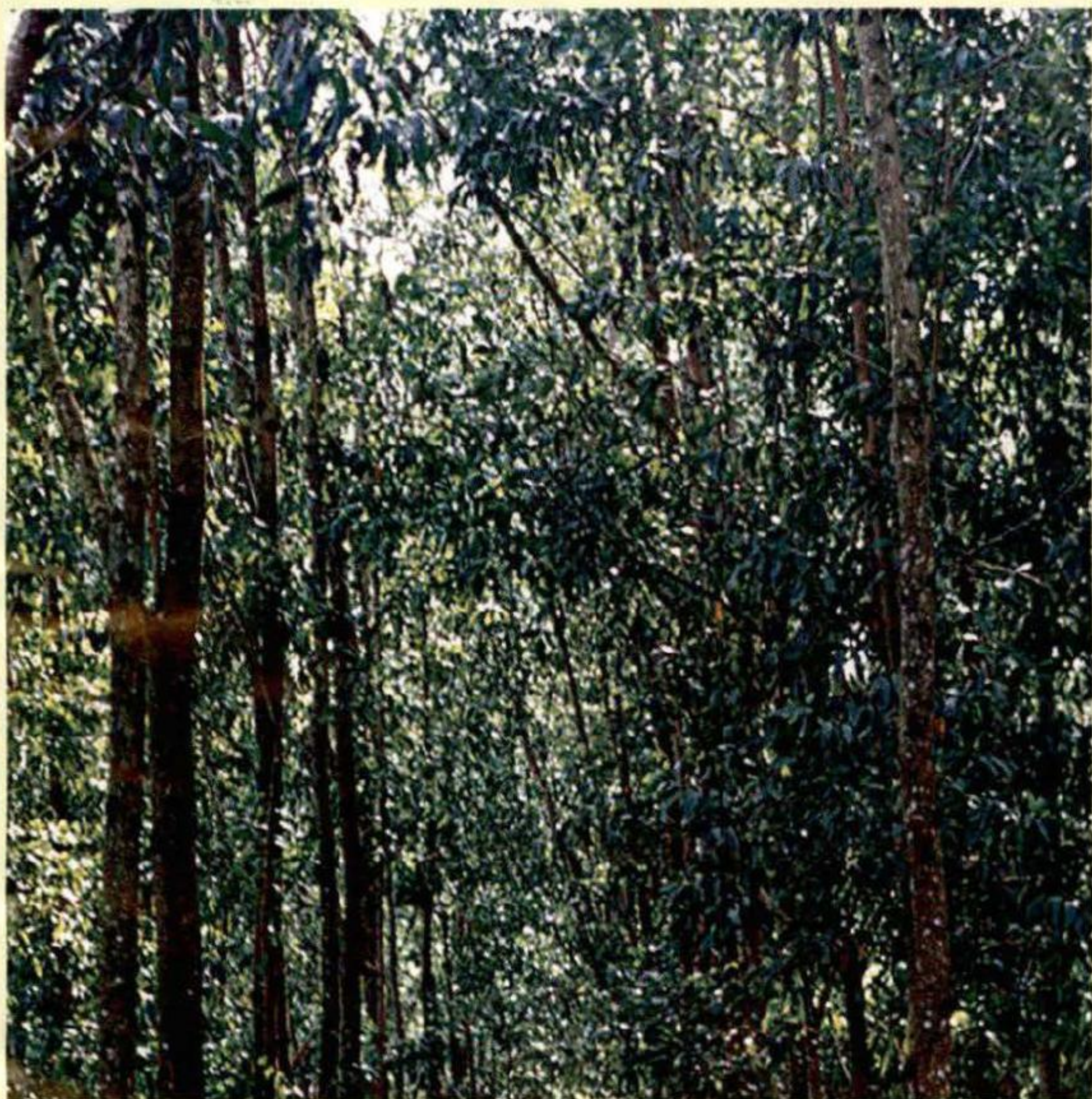
KTGD

ỦY BAN NHÂN DÂN TỈNH BÀ RỊA – VŨNG TÀU

Lâm trường XUYỀN MỘC

ĐỊA CHỈ: Thị trấn Phước Bửu, Xuyên Mộc, Bà Rịa - Vũng Tàu

ĐIỆN THOẠI: 064. 874175 ☐ **FAX:** 064. 874175

CHUYÊN: Trồng rừng, khai thác, cung ứng lâm sản gỗ nguyên liệu, ổn định sản xuất kinh doanh. Xây dựng vốn kinh doanh rừng. Mỗi năm cung ứng từ 25-30 ngàn khối gỗ nguyên liệu.

Thử coi
chồng bạn
là người
thế nào?

Thời trang:

Lời thì thầm của đất